

Den ny Verdenskultur

Tidsskrift for Det Tredie Testamente
Martinus åndsvidenskab, alkærlighedens videnskab

1/2021 - juli

Udgivet af Fonden Det Tredie Testamente

Martinus var forud for sin tid

Det mellemkønslige "komma"

En ny verdenskultur

Lokal kultur og verdenskultur

De kosmiske analyser i praksis

Det Tredie Testamente – hvad det er og ikke er

Hvem var Martinus?

Det absolut eneste Fornødne

Mit liv med Martinus

Skæbnens magt

EN GAVETIL DIG

Martinus Intituttet forsøger nu at begrænse det frie oplysningsarbejde omkring Det Tredie Testamente

Vi har forgæves forsøgt at få tilladelse til at bringe symbol nr. 26, samt artiklen "Tanker på 25-årsdagen for mit åndsarbejdes fødsel" af Martinus, men har fået afslag fra Martinus Instituts juridiske udvalg ved jurist Amjad Khan.

Dette afslag bryder traditionen i Den ny Verdenskultur, startet i 1986 af Gunnar Frederiksen, med at bringe en artikel af Martinus samt et symbol og tilhørende symbolforklaring.

Symbol nr. 26

Det kommende fuldkomne menneskerige.

Verdens forenede stater – ”én hjord og én hyrde”

En kort forklaring af Symbol nr. 26

Verdens nationer knyttes stadig tættere sammen. Kommunikation, infrastruktur, distribution, økonomi mm udvikles og tilpasses globale dimensioner. Vi bliver mere afhængige af hinanden og verdensstaten er allerede formelt begyndt sit virke under navnet FN. Det store dilemma er: nationens interesse på bekostning af verdenssamfundet eller nationen i helhedens tjeneste? – Flere og flere nationer indser, at for at opnå global fred, velstand for alle Jordens mennesker og politisk stabilitet kræves fungerende internationale love og overenskomster.

Selvisheden underminerer sig selv – kosmisk set. Selvishedens kulmination leder på sigt til afsløring af alle aspekter – ikke mindst mht. det omfattende misbrug af penge via ”det falske forretningsprincip”, der gør, at man fuldt lovligt kan bedrage sig til en større værdi for en mindre.

Verdenskrige og andre skæbneudløsninger gør det åbenlyst, at hele menneskehedens lykke eller ulykke er lig vor egen lykke eller ulykke. Evige kosmiske lovmæssigheder fører alle mod uselvisheden. Næstekærlighed og internationalisme bliver løsningen på de voldsomme kriser verden over. Dermed opfyldes Bibelens profeti om én hjord og én hyrde – ét folk med én Gud og én sand religion.

På symbolet er dette vist ved, at jordkloden har bevæget sig helt ind i lyset fra den ny verdensimpuls – den hvide farve. De tidligere religiøse forestillinger (gul og orange) svinder bort til fordel for viden om Gud og udviklingen af de evner, der gør det muligt at skabe himmeriget på Jorden i fysisk materie.

Jordens nationer (hvide cirkler) og regeringer (pilene) bliver regioner med hver deres særpræg (de grønne felter) i verdensstaten. Den gule sol i midten symboliserer verdensregeringen,

der i starten bliver ledet af jordmenneskehedens ypperste repræsentanter indenfor deres specielle kompetencer valgt ved afstemning af alle myndige mennesker. Efterhånden kan denne regering sammensættes af kosmisk bevidste væsener (blå stjerner).

Af andre faktorer kan nævnes:

Afrustning, verdensstaten har jo ingen ydre fjender, og behøver derfor blot et verdenspoliti til at sikre den indre retssikkerhed.

Et åbent – ikke hemmeligt – højeste lov og retsvæsen, der kan kende forskel på forbrydelse og abnormitet og anvende humane opdragelsesmetoder i stedet for straf og dom.

Afskaffelse af penge og privat besiddelse af naturværdier. Indførelse af arbejdstidskvitteringer som betaling i stedet for penge.

Oprettelse af en fond til betaling af barndoms, alderdoms og sygdomsperioder.

Maskinernes overtagelse af arbejdet.

Udvikling af vegetarisme, kunst og ånd.

Hvor før magten bestemte over retten, er det herefter retten, der afgør alle mellemværender. Verdensstaten vil mere og mere blive ledet af intellektualiseret følelse og humaniseret intelligens dvs. næstekærlighed.

Forklaring af det kosmiske spiralkredsløb findes i bogen ”Det Evige Verdensbillede II”, stk. 28, side 200-203.

Det absolut eneste Fornødne

Af Jan Langekær

Kære læser af *Den ny Verdenskultur*.

Dette nummer, med det nye navn, er en fortsættelse og videreførelse af *Den Ny Verdensimpuls*. Det vil tilpasse sig den tid, der kommer og naturligvis stadig oplyse om Det Tredie Testamente.

Det var en fast bestemmelse af Martinus, at intet i Det Tredie Testamente måtte ændres.

–Vi vil derfor kun bruge eller henvise til udgaver, hvor der ikke er foretaget ændringer.

Efter retssagen om Det Tredie Testamente og dommen, den 8. juni 2021, er det dog ikke mere muligt, at bringe Martinus artikler i fuld længde. Så den tiltænkte artikel: “Tanker på 25-årsdagen for mit åndsarbejdes fødsel” i denne udgave, må desværre

udgå. Vi beder igen Martinus Institut om tilladelse til næste udgave, og håber da på en mere positiv holdning.

Den nuværende verdenskultur er præget af en “krænkelses-”, gengældelses- og hævn-kultur, der skaber ufred, krig og retssager. Det skal vi bort fra.

Verden har brug for en ny Verdenskultur, en kultur, hvor mennesker er overbærende, forstående og tilgivende.

At få folk til at være det, er noget politikere, religiøse prædikanter, freds- og miljø-bevægelser og mange andre prøver på. De vil forbedre verden, og bruger ofte hele deres liv på at forsøge på at forbedre verden. Det lykkes bare ikke særligt godt.

Der er nemlig kun én, vi kan forbedre, og det er ikke de andre, men kun os selv – og at vide hvordan.

Det er det, Martinus kalder det eneste

fornødne: “Da denne Lykke eller *fuldkomne Skæbne for Individet* saaledes betinges af et absolut sandt Kendskab til Tilværelsens dybeste Love og evige og Grundprincipper og dermed *Kendskabet til selve Livets Mening*, vil *Tilegnelsen af et saadant Kendskab* for det, kosmisk set, endnu ubevidste Jordmenneske være identisk med “*Det absolut eneste Fornødne*”.

(LIVETS BOG I, stk. 6, side 7)

Den ny Verdenskultur vil fortsat gerne formidle dette kendskab til “Det absolut eneste Fornødne”.

God læselyst fra Jan Langekær.

TIDSSKRIFTET ER GRATIS

Forlag og redaktionsadresse for *Den ny Verdenskultur*:

Forlaget Fonden Det Tredie Testamente (Publishing House The Third Testament Foundation),

Vestre Gade 6A,
DK-2605 Brøndby
mobil: 20 15 78 11
jan@langekaer.dk
CVR-nr. 29146721

Ansvarshavende redaktør: Jan Langekær
Tel: 20157811, e-mail: jan@langekaer.dk

www.dettredietestamente.info

(her kan du også gratis downloade de forrige numre og det herværende nummer af tidsskriftet)

ISSN: 0904-0633

Har du lyst til at bidrage til *Den ny Verdenskultur*, så benyt:

DANSKE BANK

Reg. nr. 3572 konto nr. 3572030989

MobilePay: 227366

Fra udlandet:

IBAN Konto nr. DK6030003572030989

og SWIFT/BIC-kode: DABADKKK

*Kærlig hilsen,
Den ny Verdenskultur*

Den ny Verdenskultur

Tidsskrift for Det Tredie Testamente
Martinus åndsvidenskab

INDHOLD

Symbolforklaring – Det kommende fuldkomne menneskerige	3
Redaktøren: "Det absolut eneste Fornødne"	4
Indholdsfortegnelse	5
Reinkarnation og skæbne	6
Lokal kultur og verdenskultur	8
Når jura blokerer for den medmenneskelige samtale	10
Landsrettens dom begrænser oplysningsarbejdet!	14
Sagen er så enkel, at den kan beskrives på en A4-side	15
En ny verdenskultur	16
Martinus var forud for sin tid	23
Det mellemkønslige "komma", del 2	26
Om udgivelsen af Den ny Verdenskultur	39
Kurser og foredrag om Det Tredie Testamente	40
De kosmiske analyser i praksis	42
Mit liv med Martinus	47
Skæbnens magt	48
Det Tredie Testamente – hvad det er og ikke er	56
Hvem var Martinus?	58
Udleveringssteder, studiegrupper og foredrag	62

Reinkarnation og skæbne

Hvad er liv?

Det, der gør os levende er vores inderste “jeg” og ikke den fysiske organisme. Der er altså forskel på skaberen og det skabte, den ene er levende, det andet er dødt. Det er det usynlige jeg, der anvender organismen til oplevelse og skabelse – bevæger den og giver den liv – og ikke omvendt.

Livet er evigt

Det er kun organismer og tanker, der kan fødes og dø, skabes, nedbrydes og evigt fornyes. Ikke det evige “jeg”, der er evigt uforanderligt. Når den fysiske krop ikke fungerer mere og dør, bliver den adskilt fra dette jeg. Livsoplevelsen fortsætter via en fødsel ind i en åndelig verden hvorfra vi efter et hvileophold, fødes i en ny fysisk organisme. Således skaber og oplever det samme jeg utallige kroppe, tilstande og udviklingstrin i logisk rækkefølge og kontakt med en evig guddommelig plan.

Formålet med udviklingen

En del af denne plan kan vi iagttage gennem udviklingen i mineral-, plante-, og dyreriget. Ifølge *Det Tredie Testamente* er meningen med denne proces at forny bevidstheden. Vores egen bevidstheds udviklingshistorie står at læse i naturen – Livets Bog. Det er en lang trinvis proces. Vi har fx haft hundreder af abelignende inkarnationer i dyreriget.

Målet med denne proces er skabelsen af den fuldkomne og alkærlige bevidsthed.

Kærlighed er logik

Set ud fra ét liv er det ikke så logisk, usevisk at give dette til glæde for sin næste. Men i det kosmiske perspektiv bliver kærligheden synlig som matematisk logik: skæbneloven (man

høster som man sår) bevirker, at vores handlinger kommer over os selv. Det kærlige menneske, vil selv komme til at opleve den livslykke, det ønsker for sin næste. Men for at komme så langt, må det først opleve kontrasten. Derfor indgår der også verdenskrige, konflikter og lidelse i “livets skole”.

Evnen til medfølelse er under udvikling

Alle disse tidligere oplevelser bestemmer vores nuværende bevidsthed, udviklingstrin, sundhed, sygdom og øvrige anlæg. Oplevelserne sætter deres spor, uanset om vi kan huske dem i dag. Den humane evne er en virkning af tidligere oplevelser: den der har oplevet megen smerte på et område, er beskyttet fra at opleve den samme lidelse igen og igen.

Livet er alkærligt

Således skabes medfølelsen og med denne humane udstråling er individet beskyttet mod at skulle opleve den samme form for lidelse igen. En proces der fortsætter lige til visdommen: alkærligheden. Mørket er en nødvendig kontrast foruden hvilken lyset ikke kan markeres. Livet som helhed er fuldkommen lys og retfærdighed. Verdensaltet udtrykker Guds alkærlighed, alviden og almagt.

Reinkarnation i Bibelen

I Østen har man kendt til idéen om genfødslen i årtusinder, men også i Bibelen kan vi læse om reinkarnation. En af datidens vise, det jødiske rådsmedlem Nikodemus, opsøgte Jesus hemmeligt om natten for at spørge til emnet. Jesus svarede på Nikodemus’ spørgsmål: “Sandelig, sandelig siger jeg dig: Den som ikke bliver født på ny, skal ingenlunde se Guds rige” (Joh. 3:4).

Nikodemus: “Hvordan kan et menneske fødes, når det er gammelt. Det kan da ikke for anden gang komme ind i moders liv og fødes igen?”

Her ses tydeligt, hvor svært forståeligt det var – selv for datidens vise – at en “gammel” mand skal fødes fysisk igen. Jesu ord er da heller ikke intellektuelle analyser, men lignelser, der kan stimulere troen. Jesus svarer: “Den der ikke bliver født af vand og ånd kan ikke komme ind i Guds rige. Det, der er født af kødet, er kød, og det, der er født af Ånden er ånd.” Som det ses af Jesu ord anvendes “Vand” som symbol for materie, kød og krop. Jesus: “Du skal ikke undre dig over, at jeg sagde til dig: I må fødes på ny. Vinden blæser hvortil den vil, og du hører den suse, men du ved ikke, hvorfra den kommer eller hvortil den farer” (Joh. Kap. 3, 3-8).

Kristus nævner også direkte Johannes Døberen som eksempel på reinkarnation. Disciplene havde spurgt om Elias, der skulle komme: “Da forstod disciplene, at han talte til dem om Johannes Døberen” (Matt. 17:13). De kunne altså til dels rumme idéen om genfødsel, hvilket også ses af følgende ordveksling, hvor de spørger Jesus: “Rabbi, hvem har syndet, han selv eller hans forældre, siden han er født blind?” (Joh. 9:1). Spørgsmålet giver kun mening med et liv inden denne fødsel. Ellers kunne han jo ikke selv have skabt den medfødte tilstand. Også Bibelens ord om “evigt liv”, betyder et liv uden alder fra en fødsel, uden begyndelse eller ende.

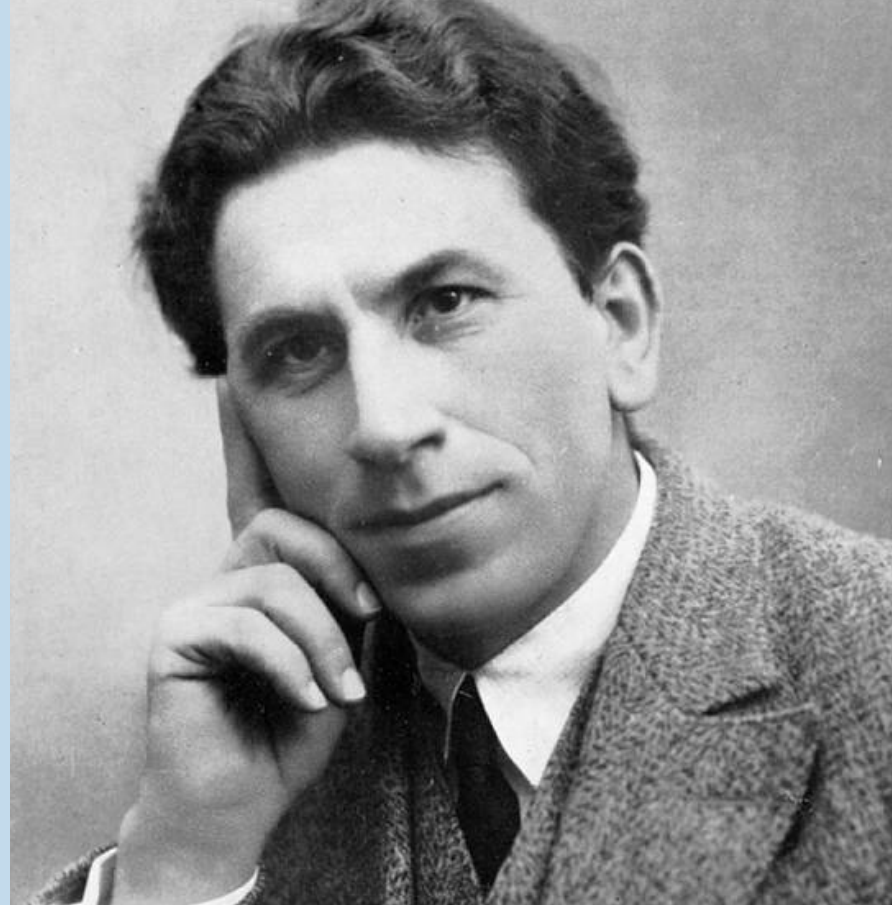
Martinus om reinkarnation

Udvalgte citater

Igennem reinkarnationens princip at »fødes på ny af vand og ånd« og dermed have mulighed for at vokse op fra en primitiv, dyrisk og dræbende til en højintellektuel, kærlighedsdominerende livsform, som udgør »mennesket i Guds billede«, var indholdet eller kernen i Jesu samtale med Nikodemus. *Den sekundære og den primære opstandelse*, kap. 10

Kredsløbsprincippetets love skal nok sørge for, at de levende væsener uundgåeligt atter og atter igennem reinkarnationen eller livet mødes med deres uafgjorte eller ufærdige skæbner, indtil de når at få disse fuldkommengjorte eller færdige. *Hinsides dødsfrygten*, kap. 8.

Reinkarnationen eller væsenernes lange række af fysiske jordliv bliver derfor her synlig som Guddommens store og brede landevej frem til hans eget strålende og evige paradys på alvisdommens, alkærlighedens og almagtens højeste tinder. [...] Når mennesket eller gudesønnen er nået frem til denne fuldkomne tilværelse, behøver det ikke mere at forlade den åndelige verden eller sit sande, permanente paradys for at lade sig føde i fysisk materie. Det har nu lært at tænke hundrede procent logisk både i skabelse af væremåde og anden skabelse og er dermed tilsvarende hundrede procent kvalificeret til at skabe i den åndelige materie. Det kan derfor nu fortsætte sin tilværelse i spiralkredsløbets højeste åndelige verdener. Her kan det uhindret manifestere hele sin genialitet i intellektualitets- og kærlighedsudfoldelse og nyde den heraf affødte kulminerende skaberglæde. Det kan ikke fejle mere. Det er udlært i livets skole. Det er selv blevet paradysisk i praktisk virkelighed. Og på denne virkelighed hviler dets paradys, der nu er blevet permanent, idet væsenet ikke mere er underkastet

reinkarnationen eller genfødelserne.

Vejen til paradys, kap. 33 og 34.

Reinkarnationen giver individet den store fordel, at det altid vil have et legeme, der er i overensstemmelse med dets bevidsthed, udviklingstrin og skæbne, samtidig med at det giver det lejlighed til at få hvilepauser i dets fysiske tilværelse, får lejlighed til, når det er »mæt af dage» eller har fået lemlæstet sit fysiske legeme så meget, at det ikke mere er tjenligt til manifestation, at få et ophold i de højeste verdener og tilværelsesplaner. Her er livet ligefrem en guddommelig rekreation, en salighedsmåttelse, der atter får individets fysiske energier, længsler og begær til at spire frem, og gennem hvilke de atter bliver tildelt adgangen til skabelsen af et nyt fysisk legeme, forherliget med alle de nyeste forbedringer og fordele, som måtte være i det pågældende individs højeste favør. Og da det gennem dette legeme atter kan opstå i den fysiske verden, nyfødt, ren og fri fra alle de slagger, det grums og snavs, den sladder og bagtalelse, det forbryderalbum og fingeraftryk, den straffeattest, den vanførhed, den åndssvaghed, den sindssyge, den unatur og livslede, der eventuelt klæbede ved

det gamle fysiske legeme, og som var dets identificeringsmidler, kan et individs naturlige død eller adskillelse fra sit fysiske legeme ikke være noget retmæssigt grundlag til sorg og bekymring.

Reinkarnationen, død og fødsel er således i realiteten livets allerstørste kærlighedsprocesser. At ønske et menneskes naturlige død forhindret, at ønske »den døde» eller det diskarnerede væsen tilbage her til det fysiske plan, at sørge, græde eller fortvivle over et væsens bortgang til de højeste verdener, hvorfra det engang, når tiden er inde, skal vende tilbage, lykkeligt og strålende, med fornyet mod, livskraft og forstærkede evner, talenter og anlæg, er jo at modarbejde den guddommelige forsyng, det er at græde over solskinnet og regnens velsignelser, det er at være med til at spærre eller besværliggøre vejen til livet, til lyset og kærligheden for det samme væsen og kan kun udløses som virkninger af primitive væseners uvidenhed eller blottelse for al kendskab til, hvad det er, de ser, eller i virkeligheden er vidne til. *Bisættelse*, kapitel 157-158, s. 231.

Lokal kultur og verdenskultur

Af Jan Langekær.

Ordet *kultur* kommer af latin *cultura*, –

oprindelig dyrkning, pasning, plejning, forædling og bearbejdning, først og fremmest af jorden, planter og husdyr. Altså kultur opstår ved en bearbejdning, kultivering og videreudvikling.

I dag er "Kultur" en betegnelse, der hæftes på alt, der er baseret på udvikling og væremåde. Det er ofte en lokal og begrænset betydning af ordet, hvorimod en verdenskultur er altomfattende.

En verdenskultur omfatter hele det menneskelige samfund og der har været forskellige verdenskulturer på Jorden under skiftende samfundssystemer. – Vi står nu over for det mest omfattende verdenskulturskifte.

I 1962 udkom bogen "Menneskehedens skæbne", hvori Martinus skriver: "Det vil snart være en kendsgerning for alle, at vi er vidne til den gamle verdenskulturs undergang og en ny verdenskulturs fødsel. Vi passerer et overordentligt stort vendepunkt i jordens

historie." (*Menneskehedens skæbne*, s. 12)

I tidsskriftet *Kosmos*, 1969, side 280, skriver Martinus et afsnit, der hedder:

Menneskeheden og verdenskulturskiftet

"Når to verdensepoker overskygger hinanden, den ene som degenererende og i forfald og den anden som en begyndende ny tiltagende livsopfattelse og væremåde, er det ikke så mærkeligt, at der hersker stor forvirring blandt menneskene. Menneskene forstår ikke, hvad det er, de er vidne til. De ser, at moralske opfattelser, der før betragtedes som urokkelige livsfundamenter, fundamenter for kultur og retmæssig leve- eller væremåde, nu opfattes som ligegyldige og ignoreres. Disse moralske opfattelser eller religiøse idealer passede engang for den endnu meget ringe begavelse og kulturevne, menneskene i længst forsvunden tid kun var i besiddelse af. Var den moralske forkyndelse givet i en højere form, var den absolut ikke blevet forstået. Men menneskene bliver ikke ved med at stå på det samme trin. De udvikler sig netop fra primitivitet til intellektualitet, fra inhumanisme til

humanisme, fra brutalitet til kærlighed. Da menneskene var på det inhumane og brutale stadium og ikke havde talent for andet, kunne det ikke nytte noget at give dem kærlighedsideal. Det var ikke det, de var modne for eller hungrede efter. Alt eftersom udviklingen skrider frem, bliver menneskene mere og mere modtagelige for højere kultur, humanisme og moral. Og menneskeheden bliver da videreført ved de nye moralforskrifter. Og nu er menneskeheden netop inde i den første spæde begyndelse til en sådan ny verdenskultur med dens åndsvidenskabelige syn på Guddommen og det evige verdensbillede. Den ny verdenskultur er endnu kun lige i sin allerførste spæde morgendæmring. Overordentlig mange mennesker, især blandt ungdommen, er allerede modne for modtagelsen af nævnte verdenskultur, men de kender den ikke og har endnu ikke adgang til den. De er derfor tvivlrådige og ved ikke, hvor de skal henvende sig for at få hjælp i denne deres situation. De ved kun, at den overleverede kirkelige religion passer ikke mere for dem. Og den giver slet ikke oplysninger om den organiske forvandling af manden og kvinden, som i særlig grad allerede er

nået frem til synlighed midt i virvaret af kulturskiftet.”

“Harvede jeg de rigtige åndeligt udviklede medarbejdere kunne den ny verdensorden etableres nu. Men dette ville intet gavne, da menneskeheden på sit nuværende trin ikke er moralsk moden for en sådan verdensorden, ligesom den ved en for tidlig etablering af en sådan verdensorden ville blive forholdt den lidelsessum, der er nødvendig for udviklingen af det kristne sindelag”. (Kurt Christiansen, “Martinus ufuldendte manuskript til bogen Det Tredie Testamente”, side 25, Per Thorells referat.)

“Hold altid den Tanke fast, at alt er bedst, som det er. Der er ikke en eneste Ting i Verden, som ikke er Udtryk for den mest haarfine Fuldkommenhed i selve Udløsningsøjeblikket, d.v.s. alt er paa det mest fuldkomne Trin, det kan være i Dag – men ingenlunde, som det kan være i morgen.” (Lars Nibelvangs referat af en samtale med Martinus i Kurts Christiansens Martinus biografi, Appendiks A, side 22, venstre spalte, linje 17.)

“Det kosmisk frie menneske er nået så

langt frem i udvikling, at det ejer den guddommelige egenskab: ikke at vente sig verden eller væsenerne anderledes end den og de netop er.” (Martinus, “Livets vej” side 56.)

//
Det kosmisk frie menneske er nået så langt frem i udvikling, at det ejer den guddommelige egenskab: ikke at vente sig verden eller væsenerne anderledes end den og de netop er.

“Alt er i øjeblikket således det fuldkomneste, det overhovedet kan være på grund af menneskehedens fortid og med henblik på det, der er Guds plan med den samme menneskeheds fremtid.” (Martinus, “Vejen til indvielse”, 4. kapitel, side 9.)

Vi har ofte misforstået opgaven og troet, at vi skal arbejde på at forbedre hele

verden, ved at forbedre alle “de andre” og fremme verdensfreden overalt på jorden.

At arbejde på at forbedre den gamle verdenskultur, er i virkeligheden at modarbejde det kommende verdenskulturskifte. Vi glemmer, at det drejer sig ikke om at stille krav til “de andre”, men til sig selv.

Den udvikling vi oplever, er en forædling af mennesket, – men den går gennem en lidelsesperiode og en læreproces, der er nødvendig, for at den ny verdenskultur kan fødes. Martinus analyser giver os en forklaring på, og en forståelse af den udvikling eller kultivering, som menneskeheden er genstand for, og at verdenskulturskiftet vil ske, som en biologisk proces, når tilstrækkeligt mange mennesker har ændret tænke- og væremåde til en større humanitet og næstekærlighed.

Det er dette store verdenskulturskifte, der er ved at ske, men det enkelte menneske kan allerede nu opleve verdenskulturskiftet og den ny verdenskulturs skabelse, ved selv at leve i overensstemmelse med Det Tredie Testamente.

Når jura blokerer for den medmenneskelige samtale

Af Jan Langekær.

Martinus Instituttet har meddelt mig, at de ønsker jeg skal kommunikere med dem gennem advokater.

Den 14. juni 2021 mødte jeg personligt op på Instituttet og bad om et møde med rådsformanden.

Svaret kom den 17. juni fra Amjad Khan, jurist i juridisk udvalg på Martinus Instituttet.

Før deltog i dette udvalg også Trine Møller og Jacob Kølle Christensen.

Se Amjad Khans svar ved siden af, samt krævebrevet fra Martinus Instituts advokater de følgende 3 sider.

Hvad Landsretten overhovedet ikke har taget stilling til er følgende:

At man ikke må ændre hverken i form eller indhold i Det Tredie Testamente.

At man, ifølge Martinus, ikke må ændre så meget som ét komma i Det Tredie Testamente.

At at man skal følge Martinus' love af 25. maj 1982.

At man skal følge de kosmiske analyser af Martinus.

At Det Tredie Testamente er åndelig videnskab, som har kærligheden til sin næste som grundlag, og ikke økonomiske eller juridiske love.

At Det Tredie Testamente, ifølge Martinus, er skænket til hele menneskeheden, og er frit som solen.

At der, ifølge Martinus, ikke skal opbygges en verdensorganisation som styrer det hele.

Kære Jan Langekær

Du har henvendt dig til Martinus Instituttet med forskellige forespørgsler.

Det drejer sig - blandt andet - om et ønske fra dig om et møde med rådsformanden, spørgsmål vedrørende Institutkets interne ophavsretlige forhold, og en anmodning om at udgive en af Martinus' artikler, som instituttet har ophavsretten til.

Vi er af vores advokat Martin Dahl Pedersen gjort opmærksom på, at du - via din advokat- netop har indsendt en ansøgning - jf. retsplejelovens § 371 - om tilladelse til prøvelse i 3. instans af Østre Landsrets ankedom af 8. juni 2021 til procesbevillingsnævnet.

Vi er efter samtale med Martin Dahl Pedersen blevet enige om, at Martinus Instituttet vil genoptage korrespondancen med dig, når sagen om ophavsret er endegyldigt slut.

Indtil da kan du - via din advokat- kommunikere med Instituttet gennem vores advokat, Martin Dahl Pedersen ved Kromann Reumert.

Det skal i øvrigt bemærkes, at ansøgningen om tilladelse til prøvelse i 3. instans ikke har opsættende virkning og dommen i Østre Landsret dermed har retskraft.

En dom siges at have retskraft, når den ikke længere uden særlig tilladelse kan ændres ved appel.

For at vi kan indgå en konstruktiv dialog med dig fremadrettet, er det første skridt, at du efterlever dommen - der som nævnt har retskraft - og indbetaler til Kromanns klientkonto det udestående beløb jf. dommen i landsretten den 8. juni, jf. dommene i byretten. Dette uagtet ansøgningen om tilladelse til 3. instans behandling.

Fortsat god torsdag.

Kh

Amjad Khan
Juridisk Udvalg

SENDT PER E-MAIL TIL MOGENS.VESTERGAARD@TWOBIRDS.COM OG PJU@RET-RAAD.DK

Bird & Bird

Sundkrogsgade 21

2100 København Ø

Att.: Mogens Dyhr Vestergaard

Ret & Råd Advokater

Nørre Voldgade 16 4. th.

1358 København K

Att.: Per Justesen

FULDBYRDELSE AF DOM AF 8. JUNI 2021 (SAG BS-48002/2019-OLR OG BS-48075/2019-OLR)

Med henvisning til deldom afsagt af Københavns Byret den 11. december 2014, dom afsagt af Københavns byret den 19. juli 2019 samt dom afsagt af Østre Landsret den 8. juni 2021 skal jeg bede om, at Åndsvidenskabsforlaget v/ Kurt Christiansen, nu boet efter Kurt Christiansen, Ruth Olsen (tidligere Kosmologisk Information og Kosmologisk Information v/Ruth Olsen), Søren Ingemann Larsen (tidligere www.martinus-webcenter.dk v/Søren Ingemann Larsen), Fonden Det Tredie Testamente/The Third Testament Foundation CVR-nr. 29146721 og Livets Skole i Martinus åndsvidenskab CVR-nr. 41605863 (tidligere Livets Skole i Åndsvidenskab v/ Jan Langekær) **i dag den 22. juni 2021** indbetaler følgende beløb til Kromann Reumerts konto hos Danske Bank: Reg. nr. 4183 konto nr. 4310 507032 med reference til sagsnummer 1006597:

Erstatningsbeløb Københavns Byret	DKK	1.000.000,00
Procesrenter i perioden 29. maj 2013 - dags dato	DKK	652.276,39
Sagsomkostninger Københavns Byret	DKK	205.700,00
Renter i perioden 2. august 2019 - dags dato	DKK	31.277,83
Sagsomkostninger Østre Landsret	DKK	<u>120.000,00</u>
I alt	DKK	<u>2.009.254,22</u>

Samtidig skal jeg anmode om, at Fonden Martinus Åndsvidenskabelige Instituts påstande efterkommes:

ADVOKATFIRMA

WWW.KROMANNREUMERT.COM

CVR-NR. DK 62 60 67 11

MARTIN DAHL PEDERSEN

KØBENHAVN

DIR. +45 38 77 43 88

MOB. +45 24 86 00 17

MDP@KROMANNREUMERT.COM

MARTIN DAHL PEDERSEN

22. JUNI 2021

SAGSNR. 1006597 MDP/MDP

DOK. NR. 61688862-4.0

KØBENHAVNS BYRETS DELDOM AFSAGT DEN 11. DECEMBER 2014 I SAG NR. BS 31C-2382/2013:

- 1.1.1. Åndsvidenskabsforlaget v/ Kurt Christiansen, nu boet efter Kurt Christiansen skal anerkende at have været uberettiget til at udnytte sagsøgers ophavsretligt beskyttede værk, Det Tredje Testamente, ved eksemplar fremstilling og tilgængeliggørelse for almenheden.
- 1.1.2. Åndsvidenskabsforlaget v/ Kurt Christiansen, nu boet efter Kurt Christiansen skal ophøre med at eksemplarfremstille og tilgængeliggøre eksemplarer af Det Tredje Testamente til almenheden.
- 1.2.1. Ruth Olsen (tidligere Kosmologisk Information v/ Ruth Olsen CVR-nr. 12139101 og CVR-nr. 17398954) skal anerkende at have været uberettiget til at udnytte Fonden Martinus Åndsvidenskabelige Instituts ophavsretligt beskyttede værk, Det Tredje Testamente, ved tilgængeliggørelse for almenheden.
- 1.2.2. Ruth Olsen (tidligere Kosmologisk Information v/ Ruth Olsen CVR-nr. 12139101 og CVR-nr. 17398954) skal ophøre med at tilgængeliggøre eksemplarer af Det Tredje Testamente til almenheden.
- 1.3.1. Søren Ingemann Larsen (tidligere www.martinus-webcenter.dk v/ Søren Ingemann Larsen) skal anerkende at have været uberettiget til at udnytte Fonden Martinus Åndsvidenskabelige Instituts ophavsretligt beskyttede værk, Det Tredje Testamente, ved tilgængeliggørelse for almenheden ved offentlig fremførelse.
- 1.3.2. Søren Ingemann Larsen (tidligere www.martinus-webcenter.dk v/ Søren Ingemann Larsen) skal anerkende uberettiget at have medvirket til at udnytte Fonden Martinus Åndsvidenskabelige Instituts ophavsretligt beskyttede værk, Det Tredje Testamente, ved tilgængeliggørelse for almenheden.
- 1.3.3. Søren Ingemann Larsen (tidligere www.martinus-webcenter.dk v/ Søren Ingemann Larsen) skal ophøre med for almenheden at tilgængeliggøre eksemplarer af Det Tredje Testamente ved offentlig fremførelse, og i den forbindelse skal Søren Ingemann Larsen fjerne ulovlige eksemplarer uploadet på internettet.
- 1.3.4. Søren Ingemann Larsen (tidligere www.martinus-webcenter.dk v/ Søren Ingemann Larsen) skal ophøre med sin medvirken til tilgængeliggørelse for almenheden ved spredning af eksemplarer af Det Tredje Testamente, og i den forbindelse skal Søren Ingemann Larsen fjerne henvisningen på <http://martinus-webcenter.dk/martinus-boger.html> til Ruth Olsens salg af ulovlige eksemplarer af Det Tredje Testamente.
- 1.3.5. Søren Ingemann Larsen (tidligere www.martinus-webcenter.dk v/ Søren Ingemann Larsen) skal ophøre med sin medvirken til tilgængeliggørelse for almenheden ved offentlig fremførelse af ulovlige eksemplarer af Det Tredje Testamente, og i den forbindelse skal Søren Ingemann Larsen fjerne linket til Fonden Det Tredje Testamente/The Third Testament Foundation's hjemmeside (<http://www.martinus-webcenter.dk/martinus-foredrag.html>), hvor Fonden Det Tredje Testamente/The Third Testament Foundation tilbyder gratis download af 77 lydfiler med Martinus' foredrag.
- 1.4.1. Fonden Det Tredje Testamente/The Third Testament Foundation CVR-nr. 29146721 og Livets Skole i Martinus åndsvidenskab CVR-nr. 41605863 (tidligere Livets Skole i Åndsvidenskab v/ Jan Langekær) skal anerkende at have været uberettiget til at udnytte Fonden Martinus Åndsvidenskabelige Instituts ophavsretligt beskyttede værk, Det Tredje Testamente, ved eksemplar fremstilling og tilgængeliggørelse for almenheden.

1.4.2. Fonden Det Tredie Testamente/The Third Testament Foundation skal anerkende uberettiget at have medvirket til at udnytte Det Tredje Testamente ved tilgængeliggørelse for almenheden.

1.4.3. Fonden Det Tredie Testamente/The Third Testament Foundation CVR-nr. 29146721 og Livets Skole i Martinus åndsvidenskab CVR-nr. 41605863 (tidligere Livets Skole i Åndsvidenskab v/ Jan Langekær) skal ophøre med eksemplar fremstilling og tilgængeliggørelse for almenheden af eksemplarer af Det Tredje Testamente, og i den forbindelse skal Fonden Det Tredie Testamente/The Third Testament Foundation fjerne ulovlige eksemplarer i form af lydfilet uploadet via dette link: <http://det-tredie-testamente.dk/forfatteren/foredrag>.

1.4.4. Fonden Det Tredie Testamente/The Third Testament Foundation skal ophøre med sin medvirken til tilgængeliggørelse for almenheden af ulovlige eksemplarer af Det Tredje Testamente, og i den forbindelse skal Fonden Det Tredje Testamente/The Third Testament Foundation fjerne henvisningen til <http://martinus-webcenter.dk/martinus-boger.html> på forsiden af www.det-tredietestamente.dk.

KØBENHAVNS BYRETS DOM AFSAGT DEN 19. JULI 2019 I SAG NR. BS 31C-2382/2013:

Åndsvidenskabsforlaget v/ Kurt Christiansen, nu boet efter Kurt Christiansen, Ruth Olsen (tidligere Kosmologisk Information v/ Ruth Olsen CVR-nr. 12139101 og CVR-nr. 17398954), Fonden Det Tredie Testamente/The Third Testament Foundation CVR-nr. 29146721 og Livets Skole i Martinus åndsvidenskab CVR-nr. 41605863 (tidligere Livets Skole i Åndsvidenskab v/ Jan Langekær) skal endeligt fjerne de ulovlige eksemplarer af Det Tredje Testamente, som henholdsvis Åndsvidenskabsforlaget v/ Kurt Christiansen, nu boet efter Kurt Christiansen, Ruth Olsen Fonden Det Tredie Testamente/The Third Testament Foundation CVR-nr. 29146721 og Livets Skole i Martinus åndsvidenskab CVR-nr. 41605863 er ansvarlig for, fra handelen og udlevere disse eksemplarer til Fonden Martinus Åndsvidenskabelige Institut.

Åndsvidenskabsforlaget v/ Kurt Christiansen, nu boet efter Kurt Christiansen, Ruth Olsen (tidligere Kosmologisk Information v/ Ruth Olsen CVR-nr. 12139101 og CVR-nr. 17398954), Søren Ingemann Larsen (tidligere www.martinus-webcenter.dk v/ Søren Ingemann Larsen), Fonden Det Tredie Testamente/The Third Testament Foundation CVR-nr. 29146721 og Livets Skole i Martinus åndsvidenskab CVR-nr. 41605863 (tidligere Livets Skole i Åndsvidenskab v/ Jan Langekær) skal for egen regning offentliggøre uddrag af Københavns Byrets deldom af 11. december 2014 mellem parterne og uddrag af Københavns Byrets dom af 19. juli 2019 som stadfæstet af Østre Landsret dom af 8. juni 2021, idet offentliggørelsen skal omfatte oplysning om dommenes datering og rettens journalnummer, parternes navne samt en gengivelse af dommenes præmisser og konklusioner.

Med venlig hilsen
Kromann Reumert

Martin Dahl Pedersen

Landsrettens dom begrænser oplysningsarbejdet!

– og begrænser udbredelsen af kendskabet til Martinus og Det Tredie Testamente

Dommens indhold (i kort koncentrat, egne fremhævelser):

=====

“**Landsretten** er i det hele enig i byrettens begrundelse og resultat i deldommen af 11. december 2014.“:

=====

Ruth Olsen skal anerkende at have været uberettiget til at udnytte Martinus Ideal-fonds ophavsretligt beskyttede værk, Det Tredje Testamente, *ved tilgængeliggørelse for almenheden. ...og ... skal ophøre med at tilgængeliggøre eksemplarer af Det Tredje Testamente til almenheden.*

=====

Søren Ingemann Larsen skal ophøre med for almenheden at tilgængeliggøre eksemplarer af *Det Tredje Testamente* ved offentlig fremførelse, og i den forbindelse skal www.martinus-webcenter.dk fjerne ulovlige eksemplarer uploadet på internettet. www.martinus-webcenter.dk v/ Søren Ingemann Larsen skal ophøre med sin medvirken til tilgængeliggørelse for almenheden ved gratis download af 77 lydfiler med Martinus' foredrag.

=====

Jan Langekær skal anerkende at have været uberettiget til at udnytte Martinus Ideal-fonds ophavsretligt beskyttede værk, Det Tredje Testamente, ved eksemplar fremstilling og tilgængeliggørelse for almenheden...skal anerkende **uberettiget at have medvirket til at udnytte Det Tredje Testamente ved tilgængeliggørelse for almenheden.** ...og i den forbindelse skal Fonden Det Tredie Testamente/The Third Testament Foundation fjerne ulovlige eksemplarer i form af lydfiler.

=====

Landsretten stadfæster således at de dømte parters navne præciseres.

Ophavsretskrænkelser og ophør af tilgængeliggørelse

Landsretten finder, at ... ikke kan give Ruth Olsen, Søren Ingemann Larsen eller Jan Langekær en videre adgang til at udgive, fremføre for offentligheden og på anden vis tilgængeliggøre Martinus' værker for almenheden, end hvad der måtte følge af Den Europæiske Menneskerettigheds-konventions artikel 9 og 10.

Kære alle.

Aalborg marts 2021

Jeg er blevet bebrejdet for at hævde, at sagen er så enkel, at den kan beskrives på en A4-side, hvorimod de "dygtige" advokater får den til at fylde 1800 sider!

Her vil jeg prøve at beskrive sagen kort:

=====

1) Martinus skrev Det Tredie Testamente og fast bestemte, at der ikke måtte ændres i teksten, end ikke så meget som et komma. – (Er dokumenteret).

2) Martinus Institut har ændret i teksten i Det Tredie Testamente. – (Er dokumenteret og inddrømmet/tilstået).

3) Fire personer har, mere eller mindre, deltaget i at udgive og distribuere en fotokopi af originaludgaven af Det Tredie Testamente, trods Martinus Instituts "copyright". – Denne copyrightkrænkelse tøvede Martinus Institut i flere år med at påtale. Det havde desuden tidligere meddelt, at dette ville man ikke retsforfølge. (Er dokumenteret og inddrømmet/tilstået).

4) Det copyrightsikrede værk Det Tredie Testamente har ikke nogen økonomisk værdi. At sikre det, økonomisk, med copyright giver ingen mening. Det er dets åndelige værdier der skulle sikres. – (Da der var afsat 500 eksemplarer var markedet mættet. Martinus Institut prøvede senere selv at genudgive originaludgaven og måtte meddele i retten, at der var kun solgt 17 eksemplarer.) – (Er dokumenteret)

5) Det Tredie Testaments værdi er af åndelig karakter. Det er et helligt værk. Denne opfattelse, har fået mange mennesker til at ofre millioner af kroner i en retssag, for at sikre tekstens ukrænkelighed. – (Er dokumenteret)

=====

Skal de anklagede straffes eller frifindes?

De tilstår, at have overtrådt copyright, ikke for at tjene penge, (Det Tredie Testamente er jo økonomisk værdiløs), men for at sikre tekstens ukrænkelighed og af samvittighegrunde, og fordi de er overbeviste om, at Det Tredie Testamente er hellig og en fortsættelse og fuldendelse af Bibelen. De påberåber sig beskyttelse med loven om tros- og religionsfrihed.

Jeg mener, at de 4 anklagede bør frifindes, – og at de rådsmedlemmer i Martinus Institut, der har startet denne sag, skylder dem en undskyldning og at betale dem deres omkostninger.

Den 8. juni 2021, kl. 10.00 vil Den Danske Landsret dømme i denne sag, som – (tro det eller ej) – er en verdenshistorisk sag.

Kærlig hilsen fra

Ejnar Rosen Hjorth (Fritidsjournalist og redaktør)

En ny verdenskultur

Af Jes Arbov

Det ligger som en grundfølelse hos mange mennesker, at tilværelsen er uden dybere mening, og at alt, hvad der sker, i yderste instans beror på tilfældigheder. Selv om de færreste nok vil gå så langt som Macbeth i Shakespeares skuespil af samme navn og sammenligne livet med "en fortælling fortalt af en tåbe, fuld af støj og raseri, og uden betydning" ("a tale told by an idiot, full of sound and fury, signifying nothing"), er det på den anden side et fåtal, der i dag ser deres egen tilværelse som gennemført meningsfuld og en del af en større plan.

Ved at betragte tilværelsen og livet, som det udfolder sig omkring os, i et åndsvidenskabeligt og historisk perspektiv, kan man imidlertid få et helt andet syn på sin egen situation, og man vil langsomt begynde at forstå, at den fortælling Macbeth taler om, hverken er tåbelig eller meningsløs. Tværtimod. For betragter man det daglige livs hændelser i åndsvidenskabens lys, vil man opdage, at de i virkeligheden indgår som en del af en gennemført logisk fortælling, der er langt an på, at det enkelte menneske vil få sine dybeste ønsker og længsler opfyldt.

De første civilisationer

Evolutionært har menneskeheden, som vi kender den i dag, udviklet sig fra primitive dyreorganismer og er via abeorganismer med oprejst gang nået frem til de mere forfinede organismetyper, som nutidens mennesker betjener sig af. Det moderne menneske, *homo sapiens*, opstod ifølge videnskabelige fund i Afrika for 200.000-300.000 år siden og migrerede derfra til Syd- og Sydøstasien og til Australien og for 50.000 år siden fra Asien til Mellemøsten. Immigrationen til Europa skete for 40.000 år, og siden kom migrationen til Amerika for omkring 15.000 år siden.

Omkring 9.000 f.Kr. opstod det første landbrug i den frugtbare halvmåne, der strækker sig igennem Syrien-Palæstina, det sydlige Tyrkiet, Irak og Iran, og bredte sig derfra til de omkringliggende områder. Tilsvarende centre for landbrug finder man langs de store flodsystemer Yangtze og Den Gule Flod (7.000 f.Kr.), i Papua Ny Guineas højland (7.000-4.000 f.Kr.), i det nordlige Sydamerika (3.000-2.000 f.Kr.) og i Afrika syd for Sahara (3.000-2.000 f.Kr.) samt i det østlige Nordamerika (2.000-1.000 f.Kr.).

De første civilisationer, som historievidenskaben kender til, opstod langs med de store floder. I Sumer i den sydlige del af Mesopotamien (der nu er en del af det nuværende Irak) havde de sumeriske bystater omkring 3.000 f.Kr. dannet en civilisation med regering, religion, arbejdsdeling og et skriftsprog. Fra Sumer spredte civilisation sig vestpå til Egypten langs Nilen. Mod øst opstod Indusdalens civilisation 3.300 f.Kr. langs bredden af Indusfloden med avancerede drænsystemer, vandforsyning og byer med huse placeret symmetrisk i et netværk, og den tidligst kendte civilisation i Amerika dukkede op omkring 3.100 f.Kr. i form af Norte Chico-civilisationen med større bysamfund langs floderne i den nordlige del af det nuværende Perus mellemste kystom-

råde. Senere omkring 1.600 f.Kr. opstod Shang-dynastiet i Kina langs Den Gule Flod.

Med de første civilisationer opstår en række af de karakteristiske træk, som de deler med de senere civilisationer, der afløste dem. Det gælder specialiseret produktion, arbejdsdeling, beskatning, handel, centraladministration, social lagdeling i et hierarki af socialt ulige stillede grupper, et fælles værdi- og trossystem samt et skriftsprog, der er forudsætningen for centraladministration og kommunikation på tværs af afstand i tid og rum.

Det har været betegnende for alle de hidtil kendte civilisationer, at de har haft en indbygget tendens til ekspansion til det punkt, hvor civilisationen omfattede hele den på det daværende tidspunkt kendte verden. Alexander den Store (356-323 f.Kr.) er med sine legendariske felttog endnu i dag et levende sindbillede på denne tendens til at samle hele den kendte verden under det samme tag. På højdepunktet af sin karriere strakte hans imperium sig fra Grækenland i vest til det nordvestlige Indien i øst.

Der synes dog at være sat en grænse for de enkelte civilisationers mulighed for vækst, og endnu har ingen enkeltcivilisation spredt sig til at omfatte hele kloden.

Nutidens civilisationer er forbundet i et globalt netværk

Det var først med de store opdagelsesrejser i 1500-tallet, at jordklodens adskilte kontinenter blev geografisk forbundne og dermed i stigende grad integreret i et *globalt* netværk.

I de første 400 år har globaliseringen været domineret af den vestlige civilisation, der har spredt sine institutioner til resten af verden gennem primært naturvidenskab, teknik og økonomi. Den videnskabelige og økonomiske

rationalitet, som har skabt de vestlige samfund på begge sider af Atlanten, har spredt sig til at være den rationalitet, der ligger til grund for økonomierne i de fleste samfund overalt på kloden.

En civilisation kan dog ikke sprede sin teknik, sine institutioner og ideer til andre civilisationer og samfund uden at modtage påvirkninger den modsatte vej, og vi ser da også, hvordan den vestlige civilisation har modtaget en mangfoldighed af påvirkninger inden for bl.a. teknologi, videnskab, kunst, gastronomi og religion. Påvirkninger der er trængt ind og blevet en del af den vestlige civilisation.

I samme takt, som tidligere fysisk adskilte områder bliver forbundet gennem videnskab, økonomi, kulturel udveksling og livsstil, vokser der et erfaringsfællesskab frem og berøringsfladerne mellem de tidligere adskilte samfund forøges derved til gavn for interkulturel forståelse.

Selv om de nulevende civilisationer på det videnskabelige og tekniske plan er nået langt i retning af fysisk forbundethed, er de politisk, ideologisk og religiøst stadig langt fra at fremstå som en enhed. Under det eksisterende net af forbindelseslinjer på kryds og tværs ligger der gamle kulturelle skillelinjer, der modvirker globaliseringsbestrebelsener og skaber spændinger og konfliktflader. For selv om verden er blevet forenet via samfærdsel og kommunikation, og der er fælles opfattelser og standarder inden for især det videnskabelige område, er der stadig store kulturforskelle og økonomiske og politiske interessemodsatninger. Der er også store forskelle i religiøst udsyn, og til trods for, at der inden for de højere religioner kan identificeres en fælles kerne, er der samtidig kulturelle forskelle og dogmatiske bindinger, der adskiller religionerne og skaber modsætninger.

Arven fra fortiden

Alle nuværende civilisationer bygger værdimæssigt på de civilisationer, der er gået forud, og som de åndeligt set er forbundne med, ligesom de naturligvis påvirker hinanden.

Den vestlige civilisation trækker især på tre kilder:

1. Filosofi, drama, videnskab og logisk tænkning fra den græske civilisation og administration, stats- og imperiedannelse fra den romerske civilisation.
2. Fra den jødisk-kristne civilisation har vi monoteisme – dvs. troen på én sand, alvidende, almægtig og alkærlig Gud – og idealet om næstekærlighed, som det blev forkyndt og praktiseret af Jesus fra Nazareth.
3. Dertil kommer arven fra dyreriget, som alle civilisationer har til fælles. Her finder vi alt det, der nedbryder fællesskaber mellem mennesker. Nemlig angreb og forsvar, hævn og straf.

Det er disse tre strømninger, der i mange henseender præger vores nuværende civilisation på forskellige niveauer og i forskellige grader. Når vi analyserer de to første strømninger – som vi for nemheds skyld formelagtigt kan kalde "den logiske strømning" og "den næstekærlige strømning" – er det betegnende, at de ikke er tænkt sammen og derfor heller ikke er formuleret inden

for rammerne af en samlet teori.

Det, der mere end noget andet, har forhindret, at logik og næstekærlighed har kunnet forenes i en ny syntese eller enhedsvidenskab er "arven fra dyreriget". Det er den arv, der skaber "grus i maskineriet", og det er herfra den egentlige trussel mod civilisationerne kommer. Den kommer således ikke udefra, men fra civilisationen selv.

Det er først og fremmest de to sociale institutioner "krig" og "klassekamp", som begge skyldes menneskeheden endnu fremherskende egenskaber fra dyreriget, der forhindrer verden i at fremstå som et fredeligt, samarbejdende netværk. De har begge været en fast bestanddel af alle, hidtil kendte civilisationer, og vi kender dem i utallige former. Mens "krig" markerer konflikt med omkringliggende samfund og civilisationer, er "klassekamp" en markør for konflikt mellem civilisationens egne medlemmer. Mens vi ser krig udfolde sig i en skala fra diplomatiske spændinger til åben krigsførelse, er klassekamp et udtryk for en rivalisering mellem forskellige sociale grupper om privilegier inden for rammerne af et bestemt samfund, hvad enten det er en bystat, en nationalstat eller en hel civilisation. Klassekamp kommer typisk til udtryk som økonomisk, politisk og fysisk undertrykkelse af bestemte befolkningsgrupper, og da tryk avler modtryk, modsvares undertrykkelsen af

mere eller mindre artikulerede forsøg på oprør. I de alvorligste tilfælde kan klassekamp udarte til voldelig konfrontation og i enkelte tilfælde til regulær borgerkrig.

Hvad enten det gælder "krig" eller "klassekamp", bliver konflikterne drevet frem af et ønske om dominans og om at opnå fordele på andres bekostning. Skal jordklodens menneskehed derfor leve i fredelig sameksistens, er der behov for et nyt værdigrundlag og en ny moral, hvor logik og kærlighed forenes inden for rammerne af en ny enhedsvidenskab, og hvor man indser, at en kultur eller civilisation, der stræber efter at udkonkurrere "de andre", det være sig militært eller økonomisk, ikke er socialt bæredygtig og på lang sigt dømt til undergang.

Den store verdenslærer Jesus af Nazareth vidste om nogen, hvad der skulle til for at opbygge fremtidens fredelige kultur:

"Stik dit Sværd igen paa dets Sted; thi alle de, som tage Sværd, skulle omkomme ved Sværd" (*Matt. 26:52*, 1907 oversættelse)

"Du skal elske Herren din Gud med hele dit Hjerte og med hele din Sjæl og med hele dit Sind. Dette er det store og første Bud. Men et andet er dette ligt: Du skal elske din Næste

som dig selv. Af disse to Bud afhænger hele Loven og Profeterne.” (Matt. 22:37-40, 1907 oversættelse)

Det er nøjagtig den kultur, der har fremtiden for sig, og det er den, som menneskeheden dybest stræber efter. Det en samarbejdskultur, hvor alle hjælper alle og ingen lever højt på andres bekostning, og hvor hvert enkelt medlem af samfundet stræber efter at grundlægge sin egen lykke på dette at være til glæde og velsignelse for samfundets øvrige medlemmer.

Den barmhjertighedens og næstekærlighedens moral, som Jesus forkyndte og selv praktiserede til fuldkommenhed, møder vi også inden for andre højere religioner som buddhisme og til dels islam. Den indvarsler en helt ny samfundstype, der peger ud over de kendte civilisationers militære, sociale og økonomiske konflikter og frem mod en helt ny samfundstype af en højere orden, hvor de to sociale onder, krig og klassekamp, er afskaffet.

Åndsvidenskaben leverer det teoretiske fundament for fremtidens verdenskultur

De højere religioner har bragt os et stykke ad vejen mod en fredelig, global civilisation, men de kan ikke bringe os hele vejen. Med inspiration fra kristendommen har vi i de vestlige samfund ganske vist fået sociale goder i form af hospitalsvæsen, gratis skolegang, sociale ydelser og en mangfoldighed af humanitære og alment nyttige organisationer. Det 20. århundrede og det 21., som de er forløbet indtil nu, viser imidlertid med smertelig tydelighed, at kristendommen og de øvrige højere religioner hverken har forhindret totalitære styreformere eller lokale og globale krige, ligesom de heller ikke har kunnet forhindre en grotesk ulige fordeling af jordklodens umådelige ressourcer.

I det evolutionshistoriske perspektiv

har de højere religioner imidlertid opfyldt deres mission. De har vejledt menneskene i den periode af deres udvikling, hvor instinkt og følelse har været de dominerende grundenergier i bevidstheden, og det enkelte menneske derfor har været påvirkeligt for højere moralsk vejledning bibragt af religiøse autoriteter og formidlet i form af enkle trossætninger uden nærmere intellektuel eller åndsvidenskabelig begrundelse.

I takt med den nærmest forcerede udvikling af intelligensen inden for især de sidste 150 år, er et flertal af Jordens beboere imidlertid vokset fra religionernes dogmatiske vejledning, og tidligere tiders trosbaserede religiøsitet er for mange i dag erstattet af en materialistisk orienteret tro på, at det materielle er det primære og døden det endegyldige punktum i et menneskes liv. Tilsvarende er troen på Gud og et Forsyn og den enkeltes moralske ansvar i dag erstattet af moralsk relativisme, hvor succes – hvad enten det gælder virksomheder eller enkeltindivider – snarere vurderes i forhold til rigdom, magt og indflydelse end moralsk integritet og socialt ansvar.

Vi lever i dag i en verden, hvor det store flertal har forladt fortidens, religiøst begrundede moralske fundament, og hvor en verden uden faste holdepunkter og gensidigt moralsk forpligtende aftaler på mange områder befinder sig i nærmest frit fald mod ødelæggelse og sammenbrud. Den irske forfatter W. B. Yeats har i digtet *Genkomsten* (1919) måske bedre end nogen anden karakteriseret det værdisammenbrud, der havde været forberedt gennem årtier, og som for alvor brød igennem i tiden omkring Første Verdenskrig og stadig på mange måder præger den verden, vi lever i:

Ting falder fra hinanden;
centeret kan ikke holde;
Rent anarki slippes løs på
verden,
Den blod-omtågede stormflod
slippes løs, og overalt

Druknes uskyldighedens
ceremoni;

De bedste mangler enhver
overbevisning, mens de værste
er fulde af lidenskabelig
intensitet.

Fra W. B. Yeats “The Second
Coming”, her bragt i Henrik
Nordbrandts oversættelse.

Yeats digt fremstår som en ikonisk tekst, der beskriver det 20. århundredes værdisammenbrud, hvor alting “falder fra hinanden” uden et stærkt og aktivt center af forenende normer, og hvor “blod-omtågede” voldsudladninger har sendt sine chokbølger ned gennem det 20. århundrede og videre ind i det 21.

Åndsvidenskabeligt set er der imidlertid tale en nødvendig proces. For den smerte, som krig, sygdom og social nød afstedkommer, beriger menneskene med de lidelseserfaringer, der er nødvendige for at udvikle den enkeltes følelsesevne og dermed evnen til medfølelse eller næstekærlighed, som er forudsætningen for et mere humant samfund. I det åndsvidenskabelige perspektiv er der derfor tale om en ganske vist ubehagelig, men dybest set frugtbar proces, hvor ingen erfaring er meningsløs eller går til spilde. For da ethvert levende væsen er et *evigt* væsen, vil de lidelser og den smerte, man gennemlever i ét liv, pga. af reinkarnationen uundgåeligt resultere i en lidt større kapacitet for medfølelse i det næste.

De krige, som vi oplever og forfærdes over og de øvrige smertefulde tilstande vi gennemlever, er i åndsvidenskabelig forstand hverken “forfærdelige” eller “meningsløse”, sådan som mange mennesker almindeligvis antager. De bibringer os nemlig de erfaringer, der langsomt, men uundgåeligt forvandler os til selvstændigt tænkende, næstekærligt indstillede mennesker frigjort fra gruppe- eller flokbevidsthed.

Alt, hvad vi kommer ud for, reguleres efter kosmiske love i en hårfin balance, der i Det Nye Testamente er udtrykt som "hvad et menneske sår, skal det også høste" (Gal. 6,7). Det vil sige, at intet menneske udsættes for en større smerte, end det selv har forvoldt og stadig nænner at påføre andre levende væsener.

Når et menneske derfor skaber ufred og forvolder andre smerte, høster det selv resultatet, og det får dermed de erfaringer, der på længere sigt vil afholde det fra lignende handlinger i fremtiden.

På den måde lærer menneskene efterhånden gennem praktisk erfaring at skelne mellem godt og ondt, og de tidligere trosdogmer, der blev forladt på grund af manglende intellektuel underbygning, bliver med lidelseserfaringerne erstattet af ny indsigt baseret på selvoplevet viden.

Det er præcis denne erfaringsdannelse, der skaber de bevidsthedsmæssige forudsætninger for menneskets modtagelighed for teoretisk vejledning i form af åndsvidenskaben. I samme grad som menneskene begynder at studere og tilegne sig viden om det virkelige, kosmiske verdensbillede hinsides de religiøse dogmer, og politiske og ideologiske tågedannelser, skaber det i sin egen bevidsthed langsomt, men uundgåeligt det fundament, som er nødvendigt for at kunne opbygge det fredelige og socialt retfærdige samfund, der modsvarer menneskehedens dybeste længsel.

Det er i dag en uvant tanke for de fleste mennesker, at den udvikling menneskeheden gennemgår er lige så lovbundet og forudsigelig, som den udvikling f.eks. et plantefrø gennemløber. Når derfor Jesus, der gennem sin egen kosmiske indvielse var fuldt bevidst om Jordens og menneskehedens lovbundne udviklingsstadier, taler om "Himmeriges Rige" og "Guds Rige", er det et åndsvidenskabeligt begrundet og derfor nøjagtigt billede på menneske-

hedens bevidsthedsmæssige udvikling, hvor et lille frø i form af de højere religioners uintellektuelt formidlede sandheder om næstekærlighed vil udvikle sig ud af frøstadiet og med tiden blive et fuldt udvokset træ i form af en ny, fredelig verdenskultur:

Hvorned skulle vi ligne Guds Rige, eller under hvilken Lignelse skulle vi fremstille det? Det er som et Sennepskorn, som, naar det saas i Jorden, er mindre end alt andet Frø paa Jorden, og naar det er saet, vokser det op og bliver større end alle Urterne og skyder store Grene, saa at Himmelens Fugle kunne bygge Rede i dets Skygge. (*Mark 4,30-32*, oversættelse 1907)

Indsætter vi nu Jesu lignelse i et endnu større udviklingsperspektiv, kan vi med åndsvidenskaben se, at menneskehedens udvikling forløber som en proces i fire stadier: 1. Dyreriget, 2. Naturmenneskenes stadier, 3. Civilisationerne og 4. Det rigtige Menneskerige (Martinus: *Livets Bog I*, stk. 139, s. 165-66), hvor "det rigtige menneskerige" da svarer til, hvad Jesus her omtaler som "Guds rige".

Takket være den materielle videnskab besidder vi i dag den tekniske viden, som er forudsætningen for at kunne realisere en kultur af en højere orden, hvor ethvert menneske overalt på kloden får sine rent fysiske behov opfyldt og derfor kan leve en materielt set ubekymret tilværelse. Hvad vi savner, er en udviklet moral til rent praktisk at realisere det.

Konturerne af den ny verdenskultur

Den ny verdenskultur er hverken baseret på militær eller økonomisk overlegenhed, men har en veludviklet evne til at praktisere ubetinget kærlighed over for alle levende væsener som sit fundament. Denne kultur vil således være mere

forskellig fra den nuværende end den nuværende er forskellig fra oldtidens oprindelige flodcivilisationer.

For at realisere den ny kultur er et opgør med de to sociale onder, "krig" og "klassekamp", nødvendig. Krigen vil ifølge åndsvidenskaben blive afskaffet gennem oprettelse af en fælles, verdensregering med et internationalt lov- og retsvæsen, der beskytter og garanterer de enkelte nationers, folkeslags og racers frihed og ret til livet (*Livets Bog I*, stk. 98, s. 101-02). Klassekampen vil blive afskaffet gennem et opgør med "det falske forretningsprincip", der er baseret på "det ulige bytteforhold", hvor større værdier udveksles med mindre værdier.

Det ulige bytteforhold gennemsyres i dag verdensøkonomien og finder almindeligvis sted, hvad enten arbejderen sælger sin arbejdskraft eller forbrugeren køber en vare. I begge tilfælde er der tale om et ulige bytteforhold. Arbejdsgiveren leverer en ekstra værdi eller "merværdi" til arbejdsgiveren ud over, hvad der modsvares gennem lønnen, og kunden betaler en vis procentdel ud over varens værdi, som den forretningsdrivende indkasserer som overskud eller fortjeneste.

I kosmisk forstand er Jordens ressourcer fælleseje, og den eneste måde, man kan tilføre ekstra værdi til de naturgivne ressourcer, er ved den menneskelige arbejdsbevne. Det er dette kosmiske princip, som den nuværende kulturtilstand systematisk forbyrder sig imod og manifesterer gennem det, som Martinus kalder "pengemagten" eller "bankkon-tokulturen". Problemet er her, at der ophobes værdier, som ikke modsvares af en tilsvarende arbejdsydelse, hvorfor der reelt er tale om et "maskeret røveri" (*Livets Bog I*, stk. 104, s. 108). Martinus påpeger i den forbindelse, at det falske forretningsprincips ødelæggende virkninger i virkligheden er langt større end krigenes:

Medens Køllen, Buen og Sværdet var det direkte Vaaben i tidligere Kulturperioder i Menneskeheden Historie, blev "Bankkontoen" senere i den moderne Kultur eller det "falske Forretningsprincip" Domæne, det mest raffinerede Mordvaaben. (Livets Bog VI, stk. 1325, s. 1588).

Det afsporede forretningsprincip "hellere at tage end at give" [...] er så absolut krigsbeholdende, at hele menneskeheden af den grund i dag lever i en dommedagstilværelse, og er absolut totalt udelukket fra at skabe en virkelig fred i verden. [...] Dette princip udbredelse i verden i dag bevirker så megen ruin, så megen sultedød, så mange sindssyge, så megen fattigdom, så megen nød og elendighed, så mange hospitalspatienter, så megen forvrænget livsopfattelse, så megen hårdhjertethed og hensynsløshed, så meget røveri og plyndring, bedrageri og løgnagtighed, snobberi og ond camouflage, overvurdering og undervurdering af mennesker alt efter deres rigdom og bankkonto og den heraf følgende falske klasseinddeling i rangs personer, ordener og titler, ja, kort sagt så megen sabotage på menneskeheden normale liv, at den ikke kan overtrumfes selv med atom- og brintbomber. *Kontaktbreve nr. 21 1960.*

Der er således endnu et stykke vej at tilbagelægge, og de konflikter og mørke skæbnetilstande, som har været fremherskende gennem civilisationernes historie, og som har været kulminerende i de sidste hundrede år, vil fortsætte endnu nogen tid fremover og dermed i tilsvarende grad udvikle menneskene i humanitet eller næstekærlighed.

Ifølge åndsvidenskaben vil denne vækst i næstekærlighed medføre, at Jordens befolkning som helhed inden for de næste tre tusind år vil blive gennemført human, og at hvert enkelt menneske dermed vil blive et færdigskabt "menneske i Guds billede efter hans lignelse" (*Det Evige Verdensbillede III*, stk. 70). Tre tusind år kan synes som lang tid, men i det udviklingshistoriske perspektiv er der tale om en relativt kort periode, og man må regne med, at den verdensregering, der skal garantere freden og den sociale retfærdighed, er etableret længe før Jordens samlede menneskehed er færdigudviklet.

Medens Køllen, Buen og Sværdet var det direkte Vaaben i tidligere Kulturperioder i Menneskeheden Historie, blev "Bankkontoen" senere i den moderne Kultur eller det "falske Forretningsprincip" Domæne, det mest raffinerede Mordvaaben.

Dermed er målet for den historiske udvikling angivet. I Første Mosebog tillægges Gud denne udtalelse: "Lad os gøre Mennesker i vort Billede, saa de ligner os" (1. Mos. 1,26, oversættelse 1931). Det er denne omskabelse fra dyr til færdigskabt menneske i Guds billede, der ifølge åndsvidenskaben er historiens inderste mening og mål.

Åndsvidenskabens rolle

Med åndsvidenskaben har vi fået det teoretiske fundament for den kommende verdenskultur. Det bliver åndsvidens-

skabens opgave at forene de store vidensområder naturvidenskab, religion og filosofi inden for rammerne af en enhedsvidenskab. Alle videnskabens sikre resultater vil naturligvis blive stående, men de vil blive tolket i et nyt lys og al skabelse og produktion vil gradvist blive lagt om til udelukkende at blive anvendt i næstekærlighedens tjeneste.

Det er vanskeligt at overvurdere den betydning åndsvidenskaben og *Det Tredie Testamente* vil få i de kommende århundreder. Ligesom det i dag er internationalt anerkendt videnskab, hvordan man bedst bygger en bro eller en skyskraber, sådan bliver det også en international videnskab, hvordan man bygger sit forhold til medvæsenerne, til livet og tilværelsen op. ("Den kirkelige kristendoms mission – kærlighedsloven", *Kosmos* 2007 nr. 1)

I forordet til *Livets Bog* skriver Martinus, at "der ikke findes noget større udløsende Moment eller Grundlag for Skabelsen af den over hele Verden saa længselsfuldt ventede "Varige Fred" end netop [...] Kendskabet til det kosmiske Verdensalts Analyse udbredt for Masserne." (*Livets Bog I*, stk. 8, s. 8)

For den enkelte gælder det derfor om at komme til klarhed over sin egen situation og rolle i den historiske proces. Enhver nyskabelse starter med den enkelte, og enhver, der har erhvervet de lidelseserfaringer, der er en forudsætning for at blive modtagelig for *Det Tredie Testaments* analyser, har i dag en enestående mulighed for at sætte sig ind i grundbetingelserne og kan dermed blive en aktiv deltager i opbygningen af den ny verdenskultur, der har næstekærligheden som sit livsfundament.

//

Jeg og mine udviklede læsere er således knyttede sammen udelukkende i kraft af livet selv. Samhørigheden er altså noget, som er natur, er mentalt organisk og ikke en kunstigt opsat juridisk overenskomst, der kan brydes eller misligholdes. Som følge heraf vil de interesserede omkring mit åndsarbejde altid tilsammen danne en sag, der urokkeligt, fundamentalt hviler i sig selv, fordi den er selve åndsfrihedens struktur og er således nøglen til opfyldelsen af alle begyndende højtintellektuelle forskeres og læsers drøm: "den store indvielse", "det frigjorte menneske" eller "mennesket i Guds billede". (Martinus artikel, "Tanker på femogtyveårsdagen for mit åndsarbejdes fødsel, 1921-1946").

Martinus var forud for sin tid

Af Peter Wraae

Som borgere i det samfund vi er omgivet af, er der mange forhold der optager os. Vi skal begå os i en mangfoldighed af indtryk og interesser samtidigt med, at der bliver stillet mange krav til os fra mange sider. Det er ikke underligt, at mange får problemer med at følge med i denne udvikling og får stress. De som har erstattet deres instinktive gudsforhold med en lidenskabelig interesse for sport, politik, berigelse, berømmelse osv. oplever, at det giver deres liv tilfredsstillelse. Disse områder appellerer til den lavere del af vores natur, som vil overvinde andre. Det er intenst og svært at leve i vores nutidige samfund.

Søger man efter svar på livets dybere mening, er det ofte en vej man selv må gå ud af, hvis man ikke er så heldig at have mennesker omkring sig, som kan lede én i den rigtige retning. Her er Det Tredie Testamente (DTT) en guldgrube. Som læsere af Martinus' værker, er vi mange der glædes ved at få vished for, at de tanker og ideer der er dukket op i vores bevidsthed ikke er forkerter, selv om de ikke er i samklang med tiden. Og vigtigt er det, at vi har fået bekræftet, at vores søgen efter logiske sammenhænge i tilværelsen ikke har været forgæves.

I mit tidligere nærmiljø syntes jeg, at det var svært at finde mennesker, der havde samme interesse som jeg. Det havde derfor stor betydning for mig, da jeg efter megen søgen fandt et miljø med samme forståelse for livets store spørgsmål, som jeg selv havde.

Der gik dog for mig nogle år, før jeg helt fandt mig selv i dette ocean af forklaringer og analyser. I begyndelsen følte jeg lettelse over, at der i DTT var svar på mange af mine spørgsmål til tilværelsen. Jeg kunne se, at mit valg om at blive vegetar ikke var så unaturligt som mine tidligere omgivelser syntes. Jo

dybere jeg kom i bøgerne, jo mere kunne jeg se, at jeg var i samklang med meget af det jeg læste, men at jeg også var langt fra fuldkommenhed i mange af de egenskaber som vi vil udvikle i fremtiden. Denne afstand mellem mig selv, og det fremtidige menneske var lidt svær at få hold på. Som tiden er gået, er det faldet bedre på plads, og jeg kan se, at jeg skal være glad for de fremskridt jeg har gjort, og ikke bør blive for utålmodig med mig selv.

Distancen mellem vores samtid og den fremtid som Martinus beskriver, som ligger langt forud for vores tid, er stor, og jeg har, som sagt, ikke fundet det nemt at forholde mig til den. At Martinus selv sagde, at han skrev til fremtidens mennesker, er gradvist blevet klarere for mig.

I et videointerview med Torsten Drejer og Hans Skårup sagde Vera Cavling, at Martinus sagde til hende at: "I forhold til mig, er I som toårige". Dette var ikke ment bebrejdende, men beskriver hvor vi er i udviklingen. I "Logik" skriver han sidst i kapitel 68, side 191 følgende:

"Nej, tro endelig ikke for meget om dig selv, du det tyvende Aarhundredes saa højt lovpriste "moderne" Menneske. Du er ganske vist naaet meget langt bort fra det ordinære "Dyrerige", naaet langt bort fra den oprindelige "Paradisets Have"; men du er endnu ikke et virkeligt "Menneske".

Hele din materielle Viden og tekniske Kunstfærdighed og Skabekraft er endnu kun "sort Magi", saalænge den har Død og Invaliditet til Facit. Du er kun

hævet over "Dyret" ved at være bastet og bundet til "Troidenes Rige". Du er endnu den grove Lerklump i Skaberens Haand. Det vordende virkelige "Menneske"s guddommelige Træk er endnu kun synlige i sin første grove Antydning, er endnu i Virkeligheden kun en Karikatur af det, det engang skal blive: "Guds Billede efter hans Lignelse."

Selv om vi nu er kommet ind i det enogtyvende århundrede, så har det vist ikke den store betydning.

Menneskeheden står jo ikke allesammen på samme udviklingsmæssige trin, og det er logisk, at hvis man finder interesse for Martinus forfatterskab, så står man i den forreste tredjedel som han beskriver i Symbol nr 25, "Menneskeheden karna".

I artiklen "Ud af mørket", beskriver han de tre indvielser, vi kommer igennem i kapitlerne 10 - 13. Kort fortalt handler de om:

Første indvielse er, at opleve den tro, som er ledet af det religiøse instinkt.

Anden indvielse er, at forlade den instinktlede tro og opleve materialismen med dens medfølgende gudløshed og "dommedag". Her vil menneskene via kontrastprincippet opleve den største afstand fra Guddommen, for senere at opnå et selvoplevet gudsforhold baseret på intelligens og intuition. De svære lidelser i denne fase leder uundgåeligt til større humanitet. En stor del af menneskeheden er i denne proces.

Tredje indvielse er, at opleve en spirende intuition og øget humanisme som leder én i retning af ønsker om verdensfred, dyrevelfærd og humane foranstaltninger på det samfundsmæssige område, og på det personligt plan at

vænne sig af med at spise kød og at være brutal, hidsig, usand samt at bagtale andre. Der vil i denne fase opstå en interesse for og længsel efter livsmysteriets løsning.

I artiklen ”De levende væseners udødelighed”, skriver han i kapitel 3, side 11:

”Men endnu er der mange ubehageligheder og gener, som menneskene af i dag lider under, men som fremtidsmenneskene vil være totalt fri for. Disse vil komme til at stå lige så højt hævet over nutidsmennesket, som dette er hævet over naturmenneskene i urskoven eller Afrikas indre.”

I artiklen ”Primitivitet og overtro”, skriver han i kapitel 2, side 46:

”Vil det sige, at der eksisterer en mulighed for, at fremtidens mennesker vil komme til at se tilbage på vor nuværende kultur og i den finde store områder af primitivitet og overtro, ja finde mange af de nuværende så højt lovpriste foranstaltninger aldeles latterlige og naive på samme måde, som menneskene af i dag finder den middelalderlige kultur fuld af latterlige og tragikomiske foranstaltninger, som man dengang lovpriste til skyerne som absolut retfærdige og fuldkomne? Ja, det er i allerhøjeste grad muligt.”

I et af sine foredrag nævner han det samme eksempel, så det er tydeligt, at vi har brug for den ydmyghed, han nævner som en betingelse for at have den rette mentale indstilling.

Alle disse eksempler peger i samme retning, så der er stadig er et godt stykke vej til, at vi er identiske med ”Guds billede efter hans lignelse”. Selv om vi har haft et kosmisk glimt, hvilket de færreste af os har, så er der

stadig områder i vores bevidsthed der er ufærdige. Martinus ønskede sin ”Sag” ledet gennem et sæt regler, som han bad sit Institut følge, for at sikre sig at udviklingen forløber efter de retningslinjer, han var blevet pålagt af Forsynet. Svaret på hvorfor disse regler var og er nødvendige, må logisk være, at vi ikke er udviklede nok til at gøre det rigtige.

Vi kan drage en parallel til hvordan kristendommen udviklede sig efter Jesu tid. På trods af Den Kristne Kirkes anbefalinger om, at være tilgivende og ”stikke sit sværd i skeden”, så har den stået bag religionskrige, en grusom inkquisition, og andre moralsk anløbne forhold. Den tidligere samtids mennesker har selvfølgelig ikke haft den tilstrækkelige moralske modenhed til, at følge Jesu ord eller anbefalinger. Verdensgenløser er langt forud for deres tid, hvilket også var tilfældet med Martinus. På samme måde må vi forvente, at vi endnu ikke er tilstrækkeligt udviklede til at leve efter de idealer, der er beskrevet i hans værk, hvilket han også selv gjorde opmærksom på.

I Livets Bog I, stk 11, side 10 skriver han:

Da Livets Bog er identisk med et Resultat, der er frembragt af Altets overfysiske Tilstands materielle Virkninger fra saa stort et Omraade eller af en saa omfattende Natur, at et i Renkultur selvoplevet upartisk Overblik over samme absolut kun kan tilegnes gennem et Sansesæt, der observerer fra et Udviklingstrin eller et Udsigtspunkt, hvis Bestigning kun er mulig ved Hjælp af *en fuldt udviklet Kærlighedsevne*, vil *den absolute Forstaaelse* og Erkendelse af *Bogens sande Natur* blive mere og mere partisk farvet eller formet af den Studerendes

eget Sansesæt i samme Grad, som denne maatte tilhøre et Udviklings trin, hvor man endnu kun er i Besiddelse af en mindre udviklet eller *partisk Kærlighedsevne*.

Det var nærliggende at tro, at problemet med vores endnu ikke fuldt udviklede måde at handle og tænke på bliver løst, når vi bliver mere udviklet via lidelseserfaringer. Når vi får kosmiske glimt, som jo er tegn på, at vi er på rette vej, skulle man tro, at tingene løser sig - men nej.

I bogen ”Grand Kursus”, afsnit 497, side 395 skriver Martinus:

”Engang fik jeg et stort brev fra en mand i Indien, der kaldte sig ”Frelseren”. Han roste mine ting, fordi han havde læst det, jeg forklarede i Japan. Men så var der andre ting, der ikke kunne passe. Det kunne ikke passe, og det kunne ikke passe, for det var sådan og sådan og sådan, om jeg ville rette det, og så underskrev han sig ”Frelseren”. Sådan er der en hel del mennesker rundt om, der skal frelse verden. De mener, at de skal frelse verden. Det er sådan, at når de får sådan et glimt, giver det i begyndelsen en vældig kraft og styrke, så længe de ufærdige sider ikke er med. Men så kommer de ufærdige sider, forfængelighed og lysten til at være overlegen, begæret efter at blive berømt osv. Alt sådant kommer frem, og så foregøgler de sig ud fra denne kraft, de har fået, at de er sådan og sådan. Nogle, måske de allerfleste, navnlig dem her i Europa, havner meget ofte på nerveklipper, så derfor er det meget farligt, at man ikke har fået sin moralske side udviklet.”

Hvis vi ser på Symbol 33, ”De dyriske og menneskelige tankeklimaer”, er der en beskrivelse af ”Hovmodets og ærgerrighedens tankearter” som det tolvte tankeklima. At forklaringen til denne tankeart er lang understreger, at der stadig er mange facetter i vores bevidsthed, som har brug for videre udvikling.

Alle disse aspekter peger i retning af, at vi har brug for vores skelneevne i forhold til en verdensgenløseres mission. At Martinus har understreget, at hans værker og Institut skal være upåvirket af vores samtid, må være en logisk konklusion af denne artikel.

I artiklen ”Menneskeheden ét med Gud”, kapitel 1, side 5 skriver han:

”Og menneskene skal kun udgøre én hjord og én hyrde, hvilket igen vil sige: ét folk og én regering, én religion (den hellige ånd) én Gud. Da vil mørket være forsvundet og menneskeheden frelst eller befriet fra ragnarok eller dommedagens morderiske og altødelæggende vælde.”

Idet han her skriver ”én religion” peger det på, at Det Tredie Testamente skal fremstå som en samlende gudsopfattelse, som skal samle hele menneskeheden i samme oplevelse af Gud. I øjeblikket ser vi, at de forkellige religioner danner grobund for uenighed og direkte fjendskab. Det Tredie Testamente vil blive et redskab til at føre menneskeheden sammen i den fred vi alle længes så meget imod.

// Om tankedril

Tankedril eller Misforstaaelse af Livets højeste Analyser vil saaledes i dette Tilfælde lægge en mere eller mindre uigennemsigtig, mørk og klam, mental Taage over den virkelige Sandhed, der ligger skjult i Analysernes Ordformer. Og disse Ordformer bliver da for samme Forsker kun tomme Hylstre. Og i Stedet for at møde den virkelige og absolutte Sandhed, som ligger nedgemt i Analysernes Ordformer, møder han nu kun Skyggen af sin egen ufærdige Bevidsthed eller Jongleren med de tomme Hylstre.

Fra: Livets Bog IV, side 1331.

// Undertrykkernes undergang

Et undertrykt folk vil aldrig ophøre med at længes efter befrielse. Og længslen efter befrielse vil uundgåeligt bevirke undertrykkernes undergang. Det er den rå magts uundgåelige lov. Det er naturens egen skabelse af retfærdighedens ligevægt.

*Artikelsamling I, Freden (1945).
Citat fra Det Tredie Testamente.*

DET MELLEMKØNSLIGE "KOMMA"

del 2

Af Ingemar Fridell

Ordet "komma" henviser til forskellen mellem mænds og kvinders livsoplevelse under udviklingens gang. Det mellemkønslige spil kan beskrives som et "tema med variationer". I samme grad som vi identificerer os som mænd og kvinder gør gamle instinktive adfærdsmønstre sig gældende, men forskellen mellem mænd og kvinder er i færd med at udlignes. Vi er på vej til at forlade vores gamle kønsidentiteter for at blive forvandlet til en helt ny væsenstype, der elsker alt og alle.

Inden den seksuelle polforvandling for alvor er begyndt at gøre sig gældende hos individerne, er de allerede fra fødslen programmeret til deres respektive biologiske og bevidsthedsmæssige kønsroller. Hunvæsenet er således programmeret til børnefødsler og alt, hvad der relaterer sig til det, hvilket blandt andet kommer til fysisk udtryk gennem instinkternes og hormonernes indvirken. Idet børnefødsler binder kvinden, har hun haft behov for beskyttelse for at kunne tage hånd om afkommet i fred og ro. Hanvæsenet er derfor på tilsvarende vis programmeret til at ville beskytte hunvæsenet, men da som sin private ejendom og garanti

for hans seksuelle tilfredsstillelse, en livsnødvendig tilfredsstillelse, der ellers kan være temmelig utilgængelig i det mellemkønslige spil.

En vigtig forskel mellem mænd og kvinder er således, at kvinders seksualitet, på en helt anden måde end mænds, er knyttet til dette *at blive gravid og føde børn*. Børnefødsler er, bevidst eller ubevidst, en integreret del af kvindens seksuelle lyst. Studerer man dyrenes adfærd i naturen, ser man allerede på dette udviklingsstadium en stor forskel mellem han- og hunvæsener. Dér er det hanvæsenet, der er dominerende, og som efter at have vist sin styrkemæssige overlegenhed kan parre sig med så mange hunner, som han vil. Hunvæsenet kan naturligvis også ønske at parre sig med flere, hvilket dog ofte forhindres af det dominerende hanvæsen. På et lidt højere udviklingsstadium kræver fødsel og pleje af afkom mere

Artiklens titel er inspireret af det såkaldte "Pythagoræiske komma" i musikkens verden. Ordet "komma" henviser her i overført betydning til noget, der "er adskilt", og som ikke går lige op, nemlig mænds og kvinders forskellige oplevelse af livet! En forståelse af denne forskel kan løse mange problemer, der let opstår i forholdet mellem de to køn.

opmærksomhed og energi, hvilket gør kvinden mere afhængig af én mand som beskytter. Man kan forestille sig, at disse kønsforskelle går i arv og gradvist styrkes i væsenets talentkerner gennem mange inkarnationer. Meget tyder på, at disse tendenser stadig eksisterer, selvom de modificeres af de gældende sociale normer. Kvinden har ikke blot lært at leve monogamt, men synes også at have et stærkere talent for dette. Selv i de tilfælde, hvor hun er "utro", er der en tendens til, at hun koncentrerer sin utroskab om én mand ad gangen! Så længe manden er fri og ubundet, bekymrer han sig langtfra altid om, hvorvidt den kvinde, han er sammen med, kan blive gravid. I mange tilfælde "kører han på" uden – i hvert fald umiddelbart – at reflektere over sit eget ansvar.

Her har ægteskabet haft og har stadig en guddommelig funktion, ikke kun til gavn for børnene og familien, men

også for at give parterne mulighed for gensidig følelsesmæssig og seksuel tilfredsstillelse. Men betingelsen for et holdbart ægteskab er *troskab*: seksuelt og i andre henseender. Manden har derved været nødt til at give afkald på sit urgamle instinkt om at ville sprede sine gener til flere. For kvinden gjaldt det om at appellere til mandens beskyttelsesinstinkter og overbevise ham om fordelene ved at være gift med netop hende. Hun har normalt ikke accepteret "utroskab" fra mandens side, da det at blive gravid og føde har været en naturlig integreret del af hendes specielle seksuelle behov i større grad end for mandens vedkommende. Hvis manden ikke interesserede sig nok for hende og forsøgte at give hende den beskyttelse, hun forventede fra ham, har der været en risiko for, at hun ville søge en ny partner. Derfor har det været vigtigt for manden at vise sin magt og gøre hende afhængig af ham. Manden og kvinden har kontrolleret hinanden,

omend med forskellige teknikker. I fremtiden vil vi gerne give hinanden "fri", men det er først tilrådeligt, når vi ikke længere betragter os selv som mænd og kvinder. Martinus opfordrer os til ikke at tage alt for lemfældigt på dette med ægteskab og fraråder på det kraftigste, at man bryder sit ægteskabsløfte og engagerer sig i seksuel og anden utroskab!

Det mellemkønslige spil som magtkamp

Vi ser her en form for magtkamp komme til syne med spændingsforhold og kompromis mellem mand og kvinde. Uden kompromis vil det alene være den ene part, der må modificere sine urinstinkter. Ægteskab opretholdes normalt på visse betingelser. I lang tid har parterne imidlertid tilpasset sig disse vilkår, hvilket har gjort ægteskabet nogenlunde harmonisk. Harmonien kan desuden styrkes yderligere ved at polforvandlingen omdanner mennesker til at blive mere humane og

omsorgsfulde. Dermed er ikke sagt, at ægteskabet forbliver en ideel løsning i al fremtid. Vi oplever allerede i dag en kolossal degenerering på dette område, i samme grad som vi bliver mere menneskelige og efterlader vores mandlige og kvindelige identiteter bag os.

Mandens urgamle instinkter har undtagelsesvis kunnet gøre sig gældende, forudsat at han har opnået en tilstrækkelig høj social position. I et såkaldte "harem" eller lignende fænomener har manden kunnet eje flere kvinder, men dog normalt på betingelse af, at han har kunnet forsørge dem og børnene. Der findes endog patriarkalsk, religiøst motiveret polygami, der

giver manden det samme privilegium. Dette har naturligvis ikke været en idealtilstand for de berørte kvinder, der har oplevet ufrihed, og som konstant har måttet konkurrere med sine rivaler.

Samspillet mellem den seksuelle polforvandling og samfundets struktur

Sociale og kulturelle faktorer kan enten bremse den seksuelle udvikling eller bane vejen for nytænkning. De sociale uretfærdigheder mellem kønnene er hovedsageligt baseret på urgamle instinkter, der har krystalliseret sig i et tilbagestående samfund. Den emancipation, der finder sted i dag, beror frem for alt på polforvandlingen, og at mennesker ønsker at frigøre sig fra de gamle kønsroller.

Den seksuelle udvikling befordres således af en *dialektik* mellem på den ene side samfundsudviklingen, herunder kulturen med dens specifikke traditioner og værdinormer, og på den anden side individernes seksuelle polforvandling. Et samfunds værdier har oprindeligt deres modsvar i menneskenes egen udviklingsstandard. Med andre ord har de traditionelle kønsroller som udgangspunkt rent mentale og biologiske årsager på baggrund af hvilke, de forskellige samfund dannes. Men samfundets udvikling kan også til en vis grad ske uafhængigt af individernes seksuelle polforvandling. Derfor kan nogle samfundskulturer forekomme mere progressive, mens andre synes at være konservative og præget af religiøse forskrifter og påbud. Individets seksuelle udvikling går derimod altid i retning af fremskridt, selvom det ikke altid ser sådan ud. Mennesker udvikler sig hele tiden i kraft af deres lidelseserfaringer i livets skole, og dette påvirker også den seksuelle udvikling, der får individernes modsatte pol til at vokse.

At det nogle gange kan se ud som om individerne går tilbage i udviklingen, kan skyldes en usund livsstil, der igen fører til afsporede tilstande og mentale og fysiske sygdomme. Men selv disse oplevelser kommer lidt efter lidt individet til gode og beriger det med et større erfaringsmateriale. Evnen til at skelne mellem godt og ondt, rigtigt og forkert, vokser, hvilket er det samme som udvikling mod et højere bevidsthedsniveau.

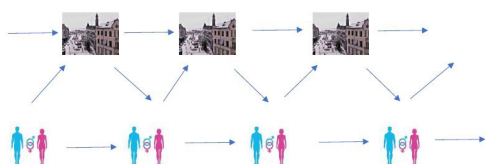
I ét samfund kan kulturen hæmme menneskers seksualitet, ofte på grund af religiøs dogmatik og et konservativt livssyn, og i en anden kultur kan individer blive inspireret til en alt for avanceret indstilling på det seksuelle område, som måske ikke er helt på bølgelængde med individernes egentlige udviklingsniveau. Som et eksempel

Den emancipation, der finder sted i dag, beror frem for alt på polforvandlingen, og at mennesker ønsker at frigøre sig fra de gamle kønsroller. Den seksuelle udvikling befordres således af en dialektik mellem på den ene side samfundsudviklingen, herunder kulturen med dens specifikke traditioner og værdinormer, og på den anden side individernes seksuelle polforvandling.

på sidstnævnte kan nævnes nogle af 1970'ernes vilde eksperimenter med seksuel løssluppenhed og måske alt for frie samlivsforhold.

Illustrationen herunder viser, hvordan polforvandlingen sætter sit præg på kulturen og samfundet. Den seksuelle udvikling lægger pres på samfundet, som før eller senere skal forandres for at komme på bølgelængde med individets udviklingsniveau. På denne måde påvirker den seksuelle udvikling samfundets opbygning, ligesom samfundets kultur kan bremse eller forcere forandringer i individernes adfærd. Men det er aldrig blot samfundet eller blot det seksuelle udviklingsniveau, der *alene* er årsag til det mellemkønslige spil, som det kommer til udtryk i en bestemt kultur.

Dialektikken mellem samfundets udvikling og individets poludvikling

Mænds og kvinders livsoplevelse samt årsagen til kvinders specielle lidelseserfaringer

Hvad er så den største forskel mellem mænds og kvinders oplevelse af livet? – Det handler om mandens og kvindens respektive biologiske funktioner, og som tidligere nævnt er den største forskel, at kun kvinden kan befrugtes og

føde børn!

Da mennesker ifølge Martinus ikke befinder sig på nøjagtigt det samme udviklingsstadium samtidigt i den seksuelle polforvandling, kommer forskellen mellem kønnene naturligvis ikke lige klart til ydre udtryk hos alle og enhver. Mennesker kan være mere eller mindre prægede af deres køn og derfor også have et ønske om at identificere sig mere eller mindre med deres faktiske eller socialt pålagte køn.

Både mænd og kvinder har været præget af deres specielle kønsspecifikke beskæftigelse og erfaringer gennem hele udviklingshistorien, hvilket har betydet, at deres respektive livsoplevelseshorisonter er forskellige. Begge parter har oplevet den samme mængde lidelse, der dog er kommet til udtryk på lidt forskellig måde og inden for forskellige områder. Alle har lidt under sult og sygdomme samt forskellige former for overgreb.

Manden har oplevet kolossalt meget lidelse i kampen for tilværelsen. På naturfolkens udviklingsstadium måtte han kæmpe som jæger for at skaffe føde. Senere i udviklingen har han oplevet meget lidelse i form af fysisk og mentalt anstrengende arbejde for at sikre livets ophold til sig selv og sin familie. Han er også blevet tvunget til at hævde sig i kamp og strid og har i stor udstrækning oplevet krig og at blive såret og dræbt på slagmarken utallige gange. Man kan naturligvis se sådan på det, at han selv har været ude om det, fordi han selv har været med til at starte stridighederne, men den lidelse, der fulgte, står ikke desto mindre tilbage som et reelt

faktum.

Kvinden har naturligvis tilsvarende oplevet kolossalt meget lidelse, omend i en lidt anden form. Også hun er blevet ramt af krigens hærgen, og er desuden blevet udsat for seksuelle overgreb og voldtægter. Hun har lidt i forbindelse med børnefødsler og er under udviklingens gang afgang ved døden mange gange i forbindelse med komplicerede og smertefulde fødsler.

Da begge parter på forskellig vis har udstået lidelse, som har bevirket, at humaniteten er vokset, er det en illusion at tro, at det ene køn generelt skulle være mere udviklet end det andet! Det er også en myte at tro, at det ene køn skulle være i besiddelse af mere intelligens eller følelse end det andet køn. Intelligensen udvikler sig inden for de områder, hvor man har været aktiv, og følelsen udvikler sig inden for de områder, hvor man har lidt. Det betyder, at begge parter generelt har udviklet nøjagtigt den samme mængde intelligens og følelser, selvom det viser sig på forskellige måder i forhold til hvad man har oplevet og hovedsageligt har været aller mest beskæftiget med. Konklusionen er således, at der generelt ikke er nogen udviklingsmæssig forskel mellem mænd og kvinder og heller ikke nogen forskel mellem deres intelligens og følelse. Forskellen beror udelukkende på det faktum, at mænds og kvinders specifikke livserfaringer aldrig har været fuldstændig identiske!

Da kvinder udadtil kan virke venligere og mere beskedne end mænd, hvis ufuldkomne sider kommer tydeligere til udtryk, kan man let forledes til

at tro, at kvinder generelt set skulle være mere humane end mænd. På den baggrund kan det virke gådefuldt, hvorfor så mange kvinder har været udsat for mænds vold og misbrug. En forklaring, der er blevet populær, er, at årsagen skulle kunne henledes til "overskydende" karmiske virkninger fra handlinger, der er udløst i det umiddelbart forudgående spiralkredsløb, hvor de, der nu er kvinder, ifølge Martinus oplevede udviklingen som *mandlige organvæsener* i det tilsvarende dyrerige.

Ved nærmere eftertanke findes der dog intet i Det Tredie Testamente, som understøtter denne teori. Karmaloven virker hårfint, og ingen kan nogensinde opleve andet end det, man selv har skabt. Lidelse er ikke en straf, men noget, der er helt nødvendigt for at væsenet kan udvikle sig videre i den fysiske verden. Hvis kvinders lidelser skulle bero på handlinger i et foregående spiralkredsløb, ville det betyde, at de i det nuværende kredsløb *ikke* skulle have skabt årsagerne til det ubehag, som de bliver udsat for. Med andre ord skulle kvinder helt uforskyldt blive ramt af lidelser, som de er "uskyldige" i, og som de derfor ikke kan lære noget af, fordi årsagerne og virkningerne hører hjemme i et spiralkredsløb, som vi alle har lagt bag os, og hvis oplevelser er helt færdigudlevede. Hvert spiralkredsløb

er en afsluttet helhed og i hver ny spiral oplever man et totalt nyt og ikke tidligere oplevet drama i det evige livs vidunderlige eventyr. Det eneste, der bliver tilbage fra et tidligere kredsløb, er hvad der findes lagret i vores indbyggede automatiske talentkerner for organismens skabelse. Ifølge princippet "Synderne Forladelse" (jf. Symbol nr. 20) kan ingen *ufrivilligt* opleve mere ubehag end det, *som man i øjeblikket stadig er villig til at udsætte sine medvæsener for!* Det betyder, at intet levende væsen kan rammes af noget, som man har lagt bag sig. Ingen rammes af noget, som man er færdig med og derfor ikke længere kan nænne at gøre mod andre!

Ifølge Martinus virker karma-loven så præcist, at ikke engang et støvfnug kan falde tilfældigt mod gulvet. Det betyder, at alle former for ubehag uden undtagelse har deres oprindelse i væsenets egne handlinger i *det spiralkredsløb, som vi lever i netop nu!* Hvad er det da, der får kvinder til at virke som ofre for sådanne former for vold og seksuelt misbrug, som de tilsyneladende ikke har udsat andre for? – For det første må man huske, at det i princippet hovedsagelig er energierne og deres *mentale bølgelængder*, der vender tilbage til deres ophav i form af "karma" og ikke selve handlingen! Det kan ikke benægtes, at kvinder langt fra altid har været "søde" over for deres

børn eller ægtemænd, og undertiden har kvinder på et mere primitivt udviklingsstadium endog myrdet deres ægtemænd såvel som deres egne og andres børn. Kvinder har i det mindste på et tidligere stadium i udviklingen opmuntret deres ægtemænd til at være krigere, og de har beundret og set op til sådanne uniformerede "krigsvæsener" og "helte". En mand, der ikke ville dræbe, er ikke sjældent blevet opfattet som fej og mindre attråværdig. Kvinder har intrigeret og smedet rænker og har stået bag og støttet en lige så morderisk adfærd som mænd, omend på en passiv måde ved at lade manden gøre "jobbet".

På nuværende tidspunkt kan kvinder udtrykke aggressivitet, rivalisering, had og jalousi på samme måde som mænd. Ikke kun mænd, men også kvinder kan slutte sig til IS og blive terrorister. Både mænd og kvinder indtager i stor udstrækning animalsk føde og er dermed mere eller mindre medansvarlige for det omfattende masse mord og den blodbesudlede håndtering af højtudviklede dyr, der har fundet sted gennem lange tider. Det faktum, at kvinden historisk har måttet tage sig af børn i højere grad end mænd, har bestemt blødgjort hendes sindelag og har i kombination med mere veludviklede sociale evner fået hende til at fremstå som mere human end mænd. Men i takt med at mange mennesker i dag begynder at blive mere poludviklede, er mange af de mere primitive sider, der tidligere var skjult, begyndt at blive synlige hos både mænd og kvinder: I "bedste" fald drejer det om at blive god til at *konkurrere*, så man kan "besejre" sine rivaler, og i værste fald handler det om misbrug af alkohol, stoffer og andre giftstoffer.

Hvis kvinder virkelig var mere humane end mænd, ville de sørge over, at så mange mænd synes at være dem underlegne i humanitet. Men det er stadig langt fra altid de humane mænd, der er de mest attråværdige. Nogle

kvinder er endda tiltrukket af særligt dominerende og kriminelle mænd, fordi de virker mere ”spændende” end de ”søde” mænd.

Jeg vil gerne på det kraftigste understrege, at hensigten med ovenstående analyse på ingen måde har været at devaluere eller anklage hverken mænd eller kvinder! Ingen kan jo gøre for, at vi stadig er mænd og kvinder. Dette at være mand eller kvinde er kun to forskellige variationer af passagen gennem den mørke del af spiralkredsløbet. Tanken har været, at man ved at undersøge, hvad det indebærer at være henholdsvis mand og kvinde, har bedre forudsætninger for at forstå Martinus’ analyser af den seksuelle polforvandling.

Der er således ingen grund til at idealisere eller ophøje det ene eller det andet køn til ”englevæsener”, selvom mange mennesker naturligvis i det ydre kan se smukke ud. Mænd og kvinder har manifesteret præcist lige meget ”ondskab” gennem udviklingen i den fysiske verden. Men kvinders ”ondskab” har ikke fremstået lige så tydelig udadtil. I øvrigt er det let for både mænd og kvinder at *overvurdere* deres humane evne, selvom den naturligvis heller ikke skal undervurderes. For at opdage de forskellige måder, hvorpå mænd og kvinder udtrykker deres respektive primitivitet, må man dykke dybere ned i en analyse og mere detaljeret udforske kønsforskellene og opdelingen af væsenerne i to separate køn. Som et resultat af deres primitivitet, og med tanke på at alle uden undtagelse skal have mulighed for at udvikle sig til et *gudevæsen*, må begge køn opleve nøjagtigt lige meget lidelse skønt i to forskellige former. Denne forskel er allerede blevet udtrykt symbolsk i Bibelens skabelsesberetning og den ”forbandelse”, der blev følgen af ”syndefaldet” (Første Mosebog, kapitel 3:13-19).

Det mellemkønslige rollespil

Bortset fra at det mellemkønslige ”komma” eller den ”dissonans”, der er indbygget i spillet mellem mænd og kvinder, og bortset fra det faktum, at deres respektive udviklingsniveauer får lidt forskellige ydre udtryk, passer parterne stadig sammen som ”hånd i handske”. Hvis det ikke var tilfældet, ville der være en stor ulighed i forholdet mellem manden og kvinden med hensyn til intelligens, humanitet og medfølelse, hvilket ville betyde, at de ikke ville trives særlig godt sammen.

I dag er det ofte helt andre ting, der stimulerer mænds og kvinders tiltrækning til hinanden. Denne tiltrækning har antaget forskellige udtryk gennem historien og kan derfor ses som et ”tema” med forskellige ”variationer”.

I dag er kvinden betydeligt mere selvstændig end før i tiden og er ikke på samme måde afhængig af mandens forsørgelse. Af den grund er det ikke længere så vigtigt for en moderne kvinde at indgå i et forhold til en rig mand. I dag er det ofte helt andre ting, der stimulerer mænds og kvinders tiltrækning til hinanden. Denne tiltrækning har antaget forskellige udtryk gennem historien og kan derfor ses som et ”tema” med forskellige ”variationer”. Men fælles for disse variationer er, at de gamle kønsspecifikke instinkter stadig synes at have gjort sig gældende.

Det kunne være af interesse at reflektere lidt mere over, i hvilket omfang de urgamle mandlige og kvindelige instinkter endnu findes i det nuværende samfund. Er der visse tendenser og adfærdsmønstre, der er typiske for nutidens mænd og kvinder? Hvilke mønstre kan man udskille og identificere i det mellemkønslige spil? — Beskrivelsen nedenfor skal ses som en *subjektiv* og noget karikeret skitse i form af et antal typiske eksempler. Formålet med teksten er ikke at kritisere menneskers seksuelle adfærd, men er tænkt som et forsøg på at præsentere nogle grundlæggende træk ved det seksuelle spil, der berører os alle i større eller mindre grad, med tydelige konturer.

Mandens seksualdrift synes at have fået et stærkere *ydre* udtryk. Hans motiv for at indgå i et forhold kan være, at han ser dette som en vej til *samleje*. Hos kvinden kan selve samlejet derimod opfattes som det første skridt på vejen til et *forhold*. Hun kan håbe, at det seksuelle møde er begyndelsen på et varigt forhold. En kvinde kan blive gravid og ønsker ofte en mands beskyttelse. Samleje ses da som et middel til at tilfredsstille *hendes* behov.

Inden vi fortsætter ræsonnementet, kan det være på sin plads at minde om Martinus’ analyse af de seksuelle poler i overbevidstheden. Han forklarer, hvordan *alle* levende væsener har både en maskulin og en feminin pol. Den maskuline pol spiller en vigtig rolle især i alle former for *skabelser* og manifestationer, mens den feminine pol især har at gøre med indtryk og *oplevelser* at gøre. Den maskuline pol kan også beskrives som den pol, der *udsender* energi til den oplevede, ydre verden, mens den feminine pol står for at *modtage* udefra kommende energier. Derfor må alle fysiske væsener have adgang til begge poler. Hvad, der karakteriserer et levende væsen, er jo, at det både kan skabe og opleve

i livet. Men så længe vi i egenskab af jordiske mennesker endnu befinder os i dyreriget, er vi *enpoledede*, hvilket betyder, at vi domineres af enten den maskuline eller feminine pol afhængigt af om vi er mand eller kvinde, mens den modsatte pol er i en mere eller mindre latent tilstand. Det er altså denne ubalance mellem de seksuelle poler, der får os til at fremstå som enten maskuline eller feminine væsener, så længe vi befinder os i dyreriget. At den maskuline pol hos hanvæsenet eller manden spiller en større *udadrettet* rolle i forhold til hunvæsenet eller kvinden, kommer blandt andet til udtryk i det mellemkønslige rollespil!

På grund af den maskuline pols mere udadvendte karakter, har det traditionelt ofte været *mandens* rolle at være den *aktive* part, når det gælder at

//

Sammenfattende befinder Jordens mennesker sig midt i en dramatisk og hurtigt tiltagende forvandlelingsproces, der ikke lader nogen uberørt. I og med vi begynder at betragte hinanden som mennesker først og fremmet og ikke blot som mand og kvinde, øges forudsætningerne for et lykkeligt samliv.

forføre en kvinde og få hende med på at have samleje. Det er således i første omgang ham, der forventes at tage *initiativet* til at nærme sig en kvinde. Dertil kommer, at manden i tidligere tider ikke behøvede at føle det samme ansvar og derfor har en tendens til at have en mere overfladisk og letsindig indstilling. Mænd søger tit umiddelbar behovstilfredsstillelse, hvis det er muligt regelmæssigt og helst med mere end en partner ad gangen, hvis situationen tillader det. Kvinder ser derimod ud til at have lettere ved at holde igen på deres seksualitet og "opsamle" deres energier, mens de venter på, at den "rigtige" partner dukker op i deres liv.

Forførelsen

Mandens forførelse minder om den instinktive lyst til at *erobre*, som karakteriserer mere primitive udviklingsstadier. Men det kan være kvinden, der instinktivt og uden direkte at vise dette først har valgt, hvem blandt mange hun foretrækker at blive *forført* af. Hvis tiltrækningen er gensidig, siger man ofte, at hun *giver efter* eller *falder* for en udvalgt mand. Denne sprogbrug afslører en klar forskel i det mellemkønslige rollespil. Manden vil gerne tro, at det er ham, der har forført den pågældende kvinde, men nogle gange er det hende, der i stilhed har udvalgt sin partner.

Viser mænd deres magt ved at forføre og erobre, kan man med en skærpet formulering udtrykke det på den måde, at kvinden symbolsk set får sin *magt* ved at *aflokke manden hans sæd*! En stor del af mandens *magt* er så at sige "indlejret" i hans sperm, og når kønsakten finder sted efter fælles aftale, "neutraliserer" kvinden en del af mandens magt. Ganske vist har han stadig den rent fysiske styrke, som en kvinde behøver for sin beskyttelse. Men hun besidder en ikke ubetydelig *mental* magt. Ved at *være til behag* for manden kan hun få ham til at tro, at han stadig er *herre*. I de indledende faser af en

forelskelse kan hun endog *forgude* ham. Alt dette finder sted helt ubevidst og instinktivt og kan henledes til biologi og hormoners spil. En klassisk metafor for kvindens magt er en *rytterske til hest*! Selvom der findes et samspil mellem hende og dyret, bruger ryttersken hestens fysiske styrke til sin fordel. Begge køns magtudøvelse "matcher" således perfekt hinanden, selvom de har forskellige udtryk.

På grund af børnefødsler har kvinder af natur generelt set haft lettere ved at fokusere på *et enkelt forhold* til en udvalgt mand. Hendes rollespil trigger mandens "erobringstrang" og har til formål at *motivere* den egnede partner til at forføre hende. Dette kan komme til udtryk ved, at hun ubevidst påtager sig forskellige former for roller og identiteter i den hensigt at appellere til det, hun formoder er den pågældende mands behov. Hun kan for eksempel spille rollen som et barn, en svag, uskyldig og hjælpeløs pige, der appellerer til mandens beskytterinstinkt. Hun kan også fremstå som en kærlig engel, der giver det indtryk af på alle måder at ville behage sin mand. Eller hun kan påtage sig rollen som en sexet og udfordrende kvinde, der appellerer til mandens rent kødelige lyst (også selvom hun måske ikke er så seksuelt avanceret som det ser ud til). Hun kan også opføre sig som en moderligt beskyttende kvinde, hvis det er den form for omsorgsfuld kvindelighed, manden ønsker. Det er ikke ualmindeligt, at en kvinde kan fortsætte med at spille nogle af de nævnte roller, ikke kun under selve forførelsen, men også i den efterfølgende forelskelsesperiode. Men ingen af disse roller er nødvendigvis det ægte udtryk for den pågældende kvindes *sande* identitet. Fra starten er der derfor en risiko for, at kvinden undertrykker sine egne behov og i stedet fokuserer på at opfylde mandens behov.

Seksuelle markører

Kvinden ved instinktivt, at manden

eftertragter hendes krop. Mandens instinktive seksualitet er mere overfladisk, og han fokuserer gerne på rent fysiske egenskaber. Dette gør kvindens krop til hendes vigtigste våben. Kroppen bliver næsten hellig på samme tid som den også bliver sårbar. Derfor undgår kvinden ofte at eksponere sig selv og har en større tendens end manden til at skjule sin nøgenhed. Men hun kan holde af at "lege" og på den måde afprøve sin magt, dog uden i de fleste tilfælde at gå for langt.

Mange kvinder foretrækker en høj, stærk og fysisk velbygget mand med god selvtilid frem for en svagere og usikker mand. For at tiltrække den "rigtige" mand kan kvinden for eksempel gøre sig attraktiv på forskellige måder gennem tøj, smykker og makeup. Men mange af nutidens kvinder vil sandsynligvis benægte, at motivet primært er at tiltrække mænd. Det er bestemt ikke forkert at ville se godt ud. Men kvinder kan også udtrykke sig seksuelt på en mere bevidst måde gennem kropsholdning, øjekast og mimik. Hun vil eventuelt også vise sine "fortrin" ikke kun over for det modsatte køn, men også for sine "rivaler" og konkurrenter af samme køn.

Manden har som nævnt en tendens til at fokusere på kvinders kropslige former. Det gælder om at vælge en partner, der formodes at være bedst udrustet fysisk set til at føde hans barn. Unge kvinder har ofte langt hår og iklæder sig en uskyldig udstråling, hvilket muligvis kan forklares med, at det kan vække mænds beskytterinstinkt. For at imponere kvinder i dag forsøger mange mænd at være stolte af for eksempel deres veltrænede krop, men også ved at kunne fremvise eksklusive biler, modetøj, dyre ure, trofæer, våben, fine titler, medaljer og uniformer m.m.

Både mænd og kvinder har på forskellige måder ønsket at smykke sig og fremvise deres "fortrin", og det,

man ejer og har, fremfor andre. Der er en klar tendens til, at kvinderne i højere grad end manden har værnet om deres ydre udseende, mens mændene har prioriteret at fremvise deres materielle "aktiver". Hos mange polforvandlede kvinder spiller hendes egen karriere og materielle aktiver givetvis en større rolle. En del mænd kan opleve, at det er sværere at komme i lag med en kvinde, der er kommet længere end ham selv med hensyn til karriere og økonomisk status.

De fleste mænd bærer ikke "kvindeligt" tøj, og for det meste bruger de ikke makeup i samme udstrækning som kvinder. Det er bestemt rigtigt, at også mænd kan pynte sig, selvom der normalt ikke er tale om den samme slags udsmykning som hos kvinder. Det er åbenbart, at mænd og kvinder klæder sig forskelligt og betjener sig af forskellige ydre attributter, hvilket ikke kun beror på deres respektive anatomi. De fleste mennesker foretrækker tydeligvis stadig at markere deres kønstilhørsforhold!

Der er dog visse forskelle mellem forskellige kulturer, når det gælder, hvordan man markerer sit kønstilhørsforhold. Mange vesterlændinge synes at reagere på, at muslimske kvinder ofte skjuler deres hår under en eller anden form for tørklæde eller slør. I bund og grund har denne tradition intet direkte at gøre med religionstilhørsforhold. Som jeg opfatter det, er det mere en beklædningsgenstand beregnet på at markere sin oplevede kønslige og kulturelle identitet. I den forstand er der ingen principiel forskel mellem at bære et slør eller male sine læber og iføre sig højhælede sko!

Når mennesker forsøger at leve op til traditionelle mands- og kvindeidealer på en betydelig mere overdrevet måde end beskrevet i de ovennævnte eksempler, kan dette tyde på seksuel degeneration og en følelse af, at ens

kønslige tilknytning ikke længere er stærk og selvindlysende. På grund af gældende sociale normer og på grund af frygt for at miste sin kønslige identitet søger nogle tilbage i udvikling gennem et desperat forsøg på at forstærke deres gamle seksuelle identitet med yderligere stærke ydre attributter.

Kønslig konkurrence

Der er en tendens til, at mange kvinder i de første stadier af deres poludvikling bliver forelsket i mere "enpoledede" mænd, ligesom poludviklede mænd i begyndelsen tilsvarende kan forelske sig i mere "enpoledede" kvinder. Poludviklede mænd og kvinder opfører sig ikke altid på en sådan måde, at det vækker gamle instinkter og animerer til seksuel lyst. I nogle kvinders øjne kan en mere enpolet mand virke mere spændende og charmerende sammenlignet med mænd på deres eget udviklingstrin. På samme måde tiltrækkes mænd i begyndende poludvikling ofte af enpoledede og feminint prægede kvinder, der opfører sig mere "kvindeligt", og som i højere grad end kvinder på hans eget seksuelle udviklingstrin er vant til at "opvarte" og behage manden. Problemet er blot, at man måske efterhånden opdager, at man slet ikke befinder sig på den samme mentale bølgelængde!

Det kan ikke benægtes, at velbyggede mænd med et tiltrækkende ydre og social charme har et forspring frem for andre mænd, når det gælder om at fange kvinders opmærksomhed. Det gælder for manden om at gøre sig fortjent til at kunne nærme sig den kvinde, som han eftertragter, gennem smiger og opvartning og ved at få hende til at tro, at netop hun er den, som han allerhelst vil have. Tilsvarende kan kvinder spille på deres forskellige registre for at fange mænds opmærksomhed. Forførelseskunsterne i det mellemkønslige spil er mange!

Der er således stor konkurrence på det

seksuelle “marked” med det resultat, at nogle vinder, og andre taber. Den samme kvinde kan attrås af flere mænd, og én og samme mand kan attrås af flere kvinder. Denne ujævne fordeling betyder, at mange ikke får opfyldt deres drømme. Desuden kan det tage lang tid, før det lykkes for mænd og kvinder at få deres seksuelle lyst tilfredsstillet. En mand må undertiden vente længe før han møder en kvinde, der er interesseret i ham. En kvinde vælger ofte at vente tålmodigt, indtil hun finder den, hun gerne vil være sammen med. I begge tilfælde opstår der let et seksuelt “underskud”, som kan påvirke det psykiske velbefindende.

Det kan ikke nægtes, at forholdet mellem mand og kvinde er problematisk. De, som ikke lykkes med at hævde sig i konkurrencen, synker let ned i depressive tilstande eller opfyldes af skuffelse, bitterhed, foragt og endog had. Sådanne sindstilstande kan være direkte fatale, især når de kobles med ældgamle, seksuelle instinkter.

Krænkelser og overgreb

Hvad sker der for eksempel med mennesker, der har moralske brist, men som har fået fremgang i samfundet og opnået en høj position eller vundet anseelse i erhvervslivet, i politik eller inden for den kulturelle sektor? — De, der på denne måde har vundet en slags “magtkapital”, mister let

jordforbindelsen og følingen med, hvordan “almindelige” mennesker har det og fristes let til at tage sig utilbørlige friheder under beskyttelse af deres position. På den måde kan de primitive seksuelle instinkter mere eller mindre uhæmmet komme op til overfladen. Mænds ældgamle tendens til at “spredde deres gener” kan for eksempel presse sig på, og i kombination med oplevede skuffelser og foragt for det modsatte køn kan det føre til sådanne seksuelle overgreb mod kvinder, som i den senere tid har fået stor opmærksomhed i medierne. Selv om det hidtil ikke har været så almindeligt for kvinder at have lignende sociale og kulturelle positioner, sker det naturligvis også, at deres gamle instinkter kan komme op til overfladen. Men for en kvinde kan det for eksempel mere handle om at udnytte andre mennesker til sin egen fordel på andre måder end for en mand. Hun kan for eksempel narre og bedrage mænd for at tilrane sig penge og dyrebare ejendele. Hun kan opføre sig nedladende over for sine kvindelige rivaler og nyde at fordreje mænds hoveder og få dem til at krybe for sine fødder.

Når det er sagt, findes der intet forsvar for sådanne primitive tendenser i et civiliseret samfund, hverken hos mænd eller kvinder. Formålet med denne artikel er udelukkende at undersøge og forstå de bagvedliggende årsager til mænds og kvinders forskellige adfærd,

ønsket eller uønsket. De uønskede tendenser kaster lys over fænomener, som har fået opmærksomhed gennem #metoo, og som ifølge ovenstående ræsonnement ikke kun skyldes sociale og kulturelle årsager, men i lige så høj grad primitive rester af vores nedarvede biologi. Men det er vigtigt her at understrege, at *forståelse* ikke er det samme som *accept!*

Eksemplet med mænds vold mod kvinder er noget, der aldrig bør accepteres i et civiliseret samfund. Alle mennesker fortjener respekt og omtanke. Vores køn kan ses som en slags “våben” og “værdigenstand” i det mellemskønslige spil, som giver magt og værdighed til dets ejer. Når en mand misbruger en kvinde, kan det føles ekstra krænkende for hende at blive “afvæbnet” og berøvet sin værdighed og integritet.

Formålet med artiklen er absolut ikke at forarge nogen eller at kritisere eksisterende kønsroller og det “spil” mellem kønnene, der stadig gør sig gældende. Ingen kan gøre for, i hvilket omfang man stadig identificerer sig som en mand eller en kvinde. Men da alle, på grund af den seksuelle poludvikling som Martinus har analyseret, ikke i samme grad er påvirket af deres biologiske køn og tilhørende instinkter, kan rollerne ligefrem undertiden være byttet om. Der er sikkert mange, der ikke genkender sig selv specielt godt i beskrivelserne ovenfor. Men det kan ikke benægtes, at de fleste bærer på rester af de tidligere i udviklingen betydeligt mere fremtrædende kønsidentiteter. I det omfang de resterende primitive tendenser volder problemer i de indbyrdes relationer, kan det være en god start at skabe en forståelse for de ældgamle mekanismer, der ligger til grund for den nævnte uønskede adfærd.

På vej mod en mere menneskelig tilværelse

Når det er sagt, skal det påpeges, at

alle er i deres fulde ret til at identificere sig som mænd eller kvinder, så længe man har lyst til dette. Forplantning muliggør desuden reinkarnation og videreudvikling i den fysiske verden og vil være nødvendig endnu en tid fremover. Men engang i fremtiden vil seksualitet blive fuldstændigt befriet fra forelskelse og forplantning. Det traditionelle samleje mellem mænd og kvinder vil blive erstattet af andre former for seksualitet, som kan sammenfattes under betegnelsen "kærtegnss seksualitet". (Jf. *Kosmos nr. 8, 2009: Spørgetime, Gardenparty på Villa Rosenberg, juli 1973, afsnit 5*).

Det seksuelle behov vil nemlig ikke forsvinde, men snarere øges i styrke efterhånden som vi bliver mere humane og følsomme! Formålet med dette er, at seksualitet blot vil blive en guddommelig kilde til fysisk og mental nydelse, et højeste udtryk for kærlighed mellem mennesker uanset køn. Når seksualiteten afkobles forplantningen, vil børnefødsler og opvækst ifølge Martinus blive erstattet af direkte materialisation og dematerialisation ved hjælp af tankekraft! (Jf. *slutningen af Livets Bog V samt "Den sekundære og den primære opstandelse", i Kosmiske Lektioner 3 og 4, 1965, eller i småbog nr. 22: "Livets vej", artikel 3, 1975*)

Et stort antal moderne mennesker er allerede langt fremme i polforvandlingsprocessen, hvilket indebærer, at vores urgamle mandlige og kvindelige instinkter udfordres og modificeres af begyndende menneskelige egenskaber. Humaniteten breder sig langsomt blandt alle mennesker på Jorden.

Efterhånden som kvindens modsatte pol vokser sig stærkere, har det almindeligvis krævet en ekstra kraftanstrengelse og bevidst tankeaktivitet at kunne konkurrere og "gøre karriere" på lige vilkår med manden inden for politik, kunst,

Den seksuelle Udløsning var kun en tom eller indholdsløs blot og bar legemlig Tilfredsstillelse uden at give nogen som helst Næring for Sjælen. Det var kun en fysisk Tilfredsstillelse for Legemet, ligesom et Maaltid Mad er Tilfredsstillelse for Maven." (Livets Bog IV, stk. 1229)

videnskab og flere andre områder. Det gælder om i tilstrækkelig grad at få sin stemme hørt i en patriarkalsk domineret kultur. Inden for områder, der har med børnepasning, hjem og familie at gøre, har kvinder derimod lettere kunnet trække på deres nedarvede talenter fra mange tidligere inkarnationer med børnefødsler. For mange mænd forholder det sig omvendt! De har i lang tid levet i en verden præget af konkurrence og karriere, mens alt, hvad der hører til familien og ansvaret for hjemmet, nu kræver deres bevidste tankeaktivitet.

Uanset hvor meget vi kan lide at være mand eller kvinde, har Gud og livet langt større planer for os. Den seksuelle polforvandling skrider ubønhørligt fremad, og ingen kan benægte, at den allerede er begyndt at efterlade dybe spor. Skilsmisser, ulykkelige forelskelser og børn uden tryghed i familien er langt fra ualmindelige. Der er også mange, der allerede i deres ungdom oplever forvirring og usikkerhed omkring deres kønsidentitet. Og mange leder desperat efter lykken gennem en serie af tilfældige forbindelser, ofte ud fra et ønske om at være uafhængige og i en søgen efter selvstændighed.

I de følgende afsnit citeres Martinus for dermed at kaste yderligere lys over

artikelens tema. I *Livets Bog IV* omtales det stærkt degenererede jordmenneske som et "levende lig":

"... Ægteskabsprincippet, den enpoledede Kønstilstand, det himmelske Lys, der før gav Liv, Inspiration, Kraft og Livslyst, har dette Væsen nu kun i en meget formindsket og svag Form, ja, allerhøjest kun som en kort Repetition af en Tilstand, det engang i længst forsvundne Liv har ejet til Fuldkommenhed, [...] At et saadant Jordmenneske derfor ikke mere findes som en glødende Elsker af det modsatte Køn er naturligvis en Selvfølge. Ja, det kan endog undertiden være en "Hader" af dette Køn. [...] Dets Mættelse af Nydelsen af en seksuel Partner indfinder sig meget hurtigt. [...] Den seksuelle Udløsning var kun en tom eller indholdsløs blot og bar legemlig Tilfredsstillelse uden at give nogen som helst Næring for Sjælen. Det var kun en fysisk Tilfredsstillelse for Legemet, ligesom et Maaltid Mad er Tilfredsstillelse for Maven." (Livets Bog IV, stk. 1229)

Der ser her ud til at være tale om mennesker, der søger seksuel tilfredsstillelse uden at blive forelsket i dem, de møder. Senere i samme afsnit skriver Martinus om en anden type mennesker, der forelsker sig gang på gang, uden at dette varer i længere tid. Man forestiller sig, at man nu endelig har mødt den rette person, men forelskelsen går lige så hurtigt over som i tidligere forhold: "...Det ("mennesket", forfatterens kommentar) søger og søger utrætteligt efter det himmelske Lys overalt. Det gifter sig Gang paa Gang og tror hver Gang, at nu har det netop fundet dette Lys, hvilket vil sige "Lykken". Det jager igennem Utroskab, igennem Udskejelser, lader haant om Risikoen for forfærdelige underminerende Sygdomme, det tigger, trygler og bønfalder Partnere, det tror kan skænke det det guddommelige Lys, ja, det kan endog undertiden lade sig forlede til at bruge raa Magt, Brutalitet

og Voldtægt, men lige meget hvor det søger, og hvad det saa end gør, Himlens Ild er borte.” (Livets Bog IV, stk. 1229)

“...Og tilsidst betyder det modsatte Køns væsener, der jo tidligere var en Helligdom, saa at sige slet intet. Ja, vækker endog i mere primitive og robuste Væsener paa dette Trin Antipati eller Lede, og ud fra hvilken Foreteelse blandt andet Begrebet “Kvindehader” er blevet til. Antipatien mod det modsatte Køn gør sig naturligvis ogsaa gældende hos den primitive eller robuste Kvinde paa dette Trin, selv om det maaske ikke i saa høj Grad er synligt som hos Manden.”

(Livets Bog IV, stk. 1231)

“...Væsenernes Kønstilstand er altsaa ikke permanent. Da de to Poler hver især befinder sig i en evig Rytme eller Bevægelse, hvilket her vil sige: Forvandling fra en latent til en kulminerende Tilstand og tilbage igen, kan Væsenerne umuligt blive ved med at være “Hankøns-” og “Hunkønsvæsener”. [...] Disse to Polkonstellationer i Hankøns- og Hunkønsvæsenet er ikke permanente, men forandrer sig saaledes, at den kulminerende Pol efterhaanden stagnerer, taber noget af sin Kraft, medens den modsatte Pol efter sin Mindsteudfoldelse tager til i Kraft, saaledes at de to Poler i Væsenet tilsidst bliver jævnbyrdige overfor hinanden. I denne Tilstand er Individet nu blevet til et Væsen, hvis modsatte Pol er ligesaa medbestemmende i dets Sans- og Oplevelsestilstand og den deraf affødte Viljeføring som den ordinære Pol. Da den samme Udvikling foregaar i begge de to Køns Struktur, saaledes at de to Poler i hvert af Væsenerne bliver jævnbyrdige, ophører “Hankøns-” og “Hunkønstilstanden”. Et Væsen, i hvilket de to seksuelle Poler er jævnbyrdige, er hverken “Mand” eller “Kvinde”. Og vi har her for os en helt ny Væsenstype. Den jordiske Mand og Kvinde er altsaa i Kraft af deres seksuelle Struktur paa Vej til en helt anden Oplevelsestilstand end den, de

nu repræsenterer...” (Livets Bog V, stk. 1651)

“...Det modsatte Køns Legemer, der før var gyldne Templer for “Adams” og “Evas” højeste Lykke eller Oplevelse af Livet, er nu paa den guddommelige Viljes Bud ved at blive omdannede til Skuepladsen for Kulmination af Livets Oplevelse: den tilbagevendte Gudesøns Møde med selve den evige Fader, det evige Liv og dermed den evige Kærlighed.” (Livets Bog IV, stk. 1229)

Det bliver mere almindeligt med såkaldte kammeratægteskaber, hvor forholdet hovedsageligt er baseret på fælles interesser og på en fælles mental bølgelængde mellem parterne. Den gamle uintellektuelle ”tænding” mellem mand og kvinde skuffer ofte, når det blot er en instinktiv forelskelsesberuselse, der søges.

Konklusion: Menneskets forvandling til en ny væsensart

Sammenfattende befinder Jordens mennesker sig midt i en dramatisk og hurtigt tiltagende forvandringsproces, der ikke lader nogen uberørt. I og med vi begynder at betragte hinanden som mennesker først og fremmet og ikke blot som mand og kvinde, øges forudsætningerne for et lykkeligt samliv. Ud over at identificere sig med sit biologiske køn kan det være en fordel først og fremmest at identificere sig selv med dette at være et godt medmenneske,

der stræber efter at møde sin omverden med den størst mulige sympati og forståelse. Det bliver mere almindeligt med såkaldte kammeratægteskaber, hvor forholdet hovedsageligt er baseret på fælles interesser og på en fælles mental bølgelængde mellem parterne. Den gamle uintellektuelle ”tænding” mellem mand og kvinde skuffer ofte, når det blot er en instinktiv forelskelsesberuselse, der søges. Det er derfor vigtigt at være opmærksom på de tilbageværende primitive adfærdsmønstre for dermed at undgå at blive indfanget af de mange misgerninger, der er begået i fortiden. Det gælder om at forstå, at uligheden mellem kønnene ikke kun skyldes samfundet og konservative værdier. Den har sin egentlige oprindelse i dyrerigets instinkter. Generelt befinder mænd og kvinder sig på nøjagtigt det samme udviklingsniveau. Intet køn er mere intelligent eller humant end det andet. Vi efterlader gradvist vores gamle kønsidentiteter bag os og forvandles til en helt ny væsensart. Engang vil det være muligt for alle at elske hinanden uden begrænsninger. Forskellen mellem, hvordan mænd og kvinder oplever livet, vil fortsætte med at udjævnes. Polforvandlingen kommer også til udtryk på en række andre områder, ikke kun inden for det seksuelle område. Den modsatte pol søger en anden åndelig ”næring”. Når polforvandlingen for alvor begynder at gøre sig gældende, kan det opleves som et voksende mentalt tomrum med øget indre uro. Men den, der udvikler sine interesser og opøver færdigheder inden for kunst og videnskab eller andre hobbyer, kan lettere udfylde dette tomrum. Menneskehedens fremtid er ikke mørk; vi er på en vej, der i stigende grad leder frem mod lyset og den guddommelige alkærlighed, der gennemstrømmer hele den evige tilværelse!

© Ingemar Fridell
Nyhamnsläge 18. september,
revideret 3. januar 2021.

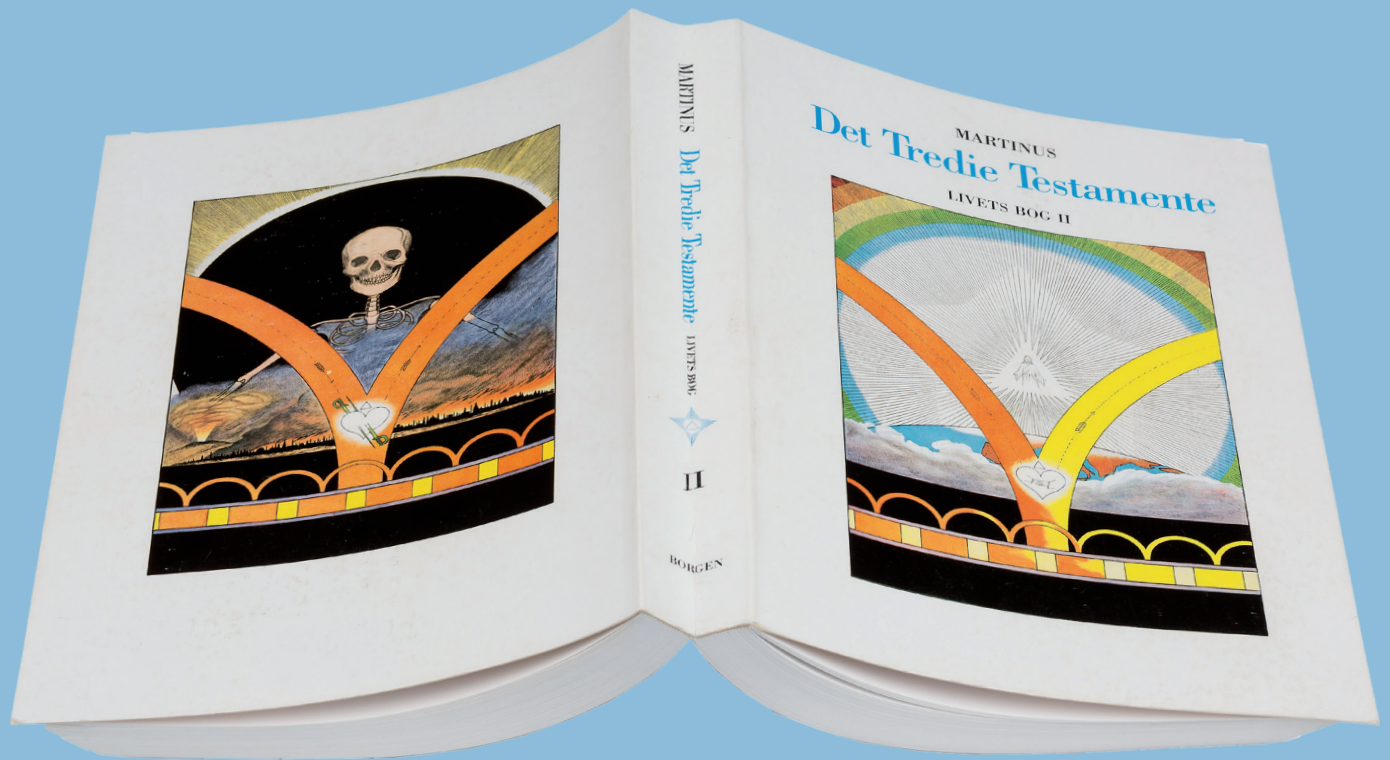

//

Når polforvændlingen for alvor begynder at gøre sig gældende, kan det opleves som et voksende mentalt tomrum med øget indre uro. Men den, der udvikler sine interesser og opøver færdigheder inden for kunst og videnskab eller andre hobbyer, kan lettere udfylde dette tomrum.

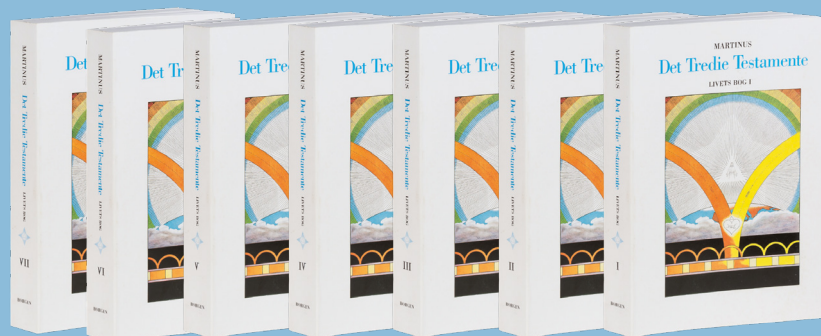
MARTINUS

DET TREDIE TESTAMENTE

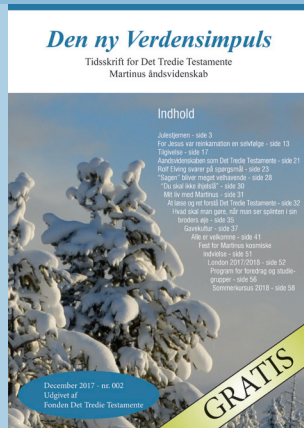

Bibelens fortsættelse og afslutning – Talsmanden den Hellige Ånd
Martinus åndsvidenskab – Alkærlighedens videnskab

livetsskole.info
dettredietestamente.info
thethirdtestament.info

Om udgivelsen

Kære læser

Formålet med artiklerne er først og fremmest, at de skal vække interesse for den nye verdenskultur ved at henvende sig bredt til det omgivende samfund, og dermed også til dem, som endnu ikke kender Det Tredie Testamente eller Martinus analyser, som indeholder videnskaben om alkærligheden.

Ved tilrettelæggelsen må vi tage hensyn til økonomien og for hvert nummer overveje, hvor mange sider og artikler det kan indeholde, og hvor mange eksemplarer kan vi trykke. Det afhænger helt af, hvor mange der støtter bladet økonomisk med frivillige bidrag. Heldigvis har der været en stor gavmildhed fra læserne. Tak for det. Det er vi meget taknemmelige for.

Tidsskriftet er gratis og skal helst også findes i en papirudgave, så det kan ligge fremme på landets biblioteker, i studiegrupperne, på vores mange årlige udstillinger, og på udleveringsstederne (se liste på side 70).

Indtil nu har vi sendt tidsskriftet gratis med post til de tidligere betalende abonnenter. Det kan vi med en gavebaseret økonomi desværre ikke blive ved med, da porto alene udgør omkring 10.000 kr. for hvert nummer.

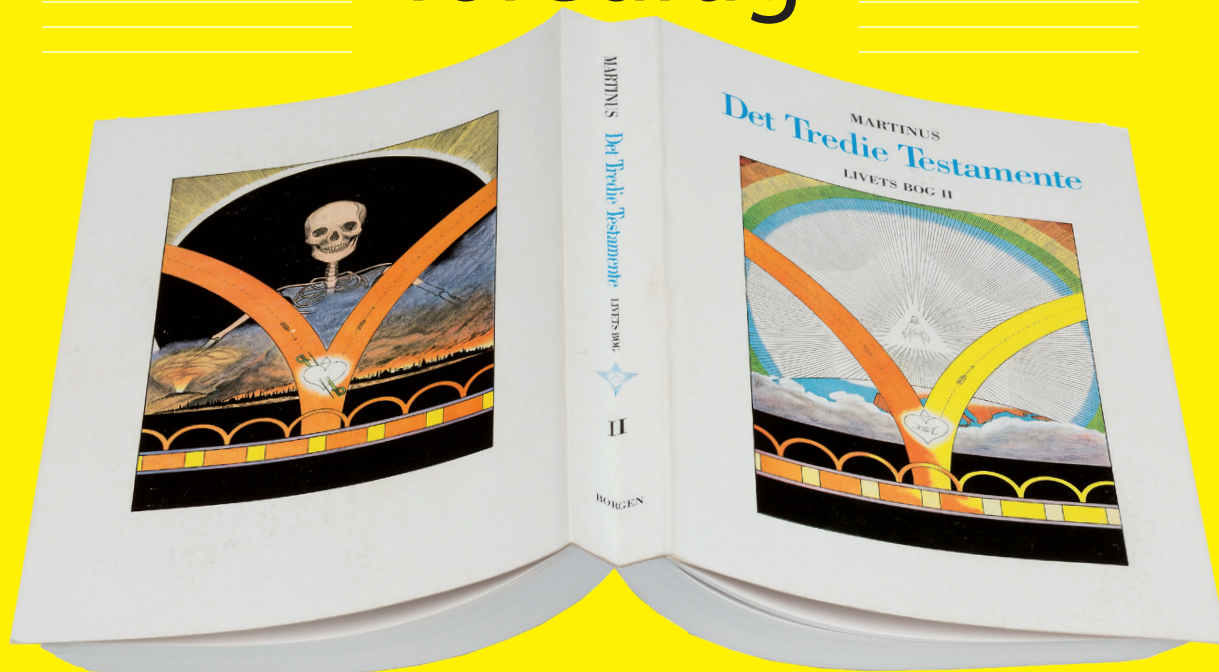
Hvis du vil modtage bladet med posten, skal du derfor indsende en frankeret svarkuvert (i A4 format) med frimærke 70 kr. til: Fonden Det Tredie Testamente Attn.: Jan Langekær Vestre Gade 6A 2605 Brøndby

Vil du være med til at udbrede kendskabet til Det Tredie Testamente er ethvert bidrag til tidsskriftet naturligvis velkomment. På forhånd tak til alle, som ønsker at virke til gavn for den ny humane verdenskultur.

MobilePay: 227366
 Danske Bank reg. 3572 konto 3572030989
 IBAN kontonummer: DK6030003572030989
 BIC (SWIFT-adresse): DABADKKK

Kærlig hilsen
Den ny Verdenskultur
 Jan Langekær
 Redaktør
 Mobil: 20157811
 Forhåbentlig har det glædet dig at læse dette nummer af *Den ny Verdenskultur*.

Kurser & foredrag

FOREDRAG I LIVETS SKOLE, KULTURHUSET KILDEN, BRØNDBYØSTER.

Inspireret af "Det Tredie testamente" af Martinus (fri adgang)

Studiegruppe og foredrag, 5. september 2021

Søndag kl. 13-15 (studiegruppe) & 15-17 (foredrag).

Studiegruppe, 19. september 2021

Søndag kl. 13-16.

Studiegruppe og foredrag, 3. oktober 2021

Søndag kl. 13-15 & 15-17.

Studiegruppe, 17. oktober 2021

Søndag kl. 13-16.

Studiegruppe og foredrag, 31. oktober 2021

Søndag kl. 13-15 & 15-17.

Studiegruppe, 14. november 2021

Søndag kl. 13-16.

Studiegruppe og foredrag, 28. november 2021

Søndag kl. 13-15 & 15-17.

Studiegruppe og foredrag, 16. januar 2022

Søndag kl. 13-15 & 15-17.

Studiegruppe, 30. januar 2022

Søndag kl. 13-16.

Studiegruppe og foredrag, 13. februar 2022

Søndag kl. 13-15 & 15-17.

Studiegruppe, 27. februar 2022

Søndag kl. 13-16.

Studiegruppe og foredrag, 13. marts 2022

Søndag kl. 13-15 & 15-17.

Studiegruppe og foredrag, 10. april 2022

Søndag kl. 13-15 & 15-17.

Den ny Verdenskultur kan fås ved alle foredrag

HUSK: SOMMERKURSUS / KLINT

Mandag den 2. august til fredag den 6. august 2021. En uges intensiv undervisning i Det Tredie Testamente, Martinus åndsvidenskab Alkærlighedens videnskab - Alle kurser og foredrag har fri adgang og gratis entré.

Et kursus som giver en kærlig, positiv og logisk livsforklaring for nutidens mennesker. Åndsvidenskaben er ifølge Martinus en videnskab om alkærligheden. Martinus har, via sin intuitionsevne og kosmiske bevidsthed, skrevet sit epokegørende livsværk Det Tredie Testamente.

H.C. Andersen kunne gøre et eventyr ud af virkeligheden, og man kan sige, at Martinus har gjort eventyret til virkelighed ved at forvandle verdensreligionernes evige kerne og ubegrænsede kærlighedsbudskab til åndelig videnskab.

- VILLA CHRISTIANSEN, Klint
Fyrrebakkevej 12, 4500 Nykøbing Sj.
 - Mandag 2. august morgen til fredag 6. august aften
 - Fri adgang og gratis entré.
 - Kurset afholdes efter gaveprincippet.
 - Overnatning og bespisning ikke inkluderet.
 - Vi hjælper med booking af sommerhuse.
 - Tilmelding og kursusprogram på livetsskole.info eller mobil 2015 7811
- GENTAGES første uge i august 2022.

101 ÅRS JUBILÆUMSFEST FOR MARTINUS KOSMISKE INDVIELSE I 1921

Lørdag den 19. eller 26. marts 2022, kl. 12:30-18:00. Årlig fest med indlæg, musik og mad.

Festen: Fri adgang - gratis entré.

Veganerbuffet, efterfølgende kl. 18:00
også i Kulturhuset Kilden til 120,- kr.

Tilmelding under alle omstændigheder nødvendig
til både fest og veganerbuffet på tel/sms 2015 7811,
eller e-mail: jan@langekaer.dk

Det Tredie Testamente, Martinus åndsvidenskab
også kaldet alkærlighedens videnskab, er helt i
overensstemmelse med den fysiske videnskabs sikre
resultater.

Festen afholdes i Kulturhuset Kilden, Teatersalen.
Adresse: Nygårds Plads 31, Brøndbyøster,
2605 Brøndby.

Arrangør: LIVETS SKOLE i Martinus åndsvidenskab

De kosmiske analyser i praksis

Af Christer Malmström

Jeg er blevet opfordret til at fortælle om, hvordan jeg har anvendt *Det Tredie Testamente* analyser i mit daglige arbejde som tandlæge. Hvordan jeg gik ud fra dem, når jeg behandlede mennesker, der var blevet syge af amalgam. I bogen *Strukturen. At praktisere Det Tredie Testamente* (som kan downloades gratis fra <http://livetsskole.info/artikler-og-boger/>) har jeg allerede beskrevet, hvordan jeg anvendte analyserne i min forskning. Den del har jeg derfor udeladt her.

Baggrunden for, at jeg begyndte at anvende analyserne i min tandlægepraksis, var, at jeg havde opdaget, at der fandtes en forfatter ved navn Martinus, som havde skrevet *Livets Bog*. Efter at have læst *Livets Bog* og ait, hvad Martinus havde skrevet, var jeg kun optaget af én ting, nemlig hvordan man kunne bruge analyserne i praksis. Til at begynde med var jeg naivt gået ud fra, at man kunne lære mere om dette på Martinus Center i Klint. Jeg blev dog hurtigt klar over, at man her udelukkende koncentrerede sig om undervisning og absolut ikke interesserede sig for at *praktisere* analyserne og den næstekærlighed, som var resultatet. Jeg blev tværtimod vidne til, at man på Martinus Center Klint ofte behandlede mennesker dårligere end i almindelige virksomheder og organisationer uden for Centeret.

På et tidspunkt i begyndelsen af 1980'erne indså jeg klart, hvordan situationen kunne ændres og analyserne kunne praktiseres i Klint. Interessen for dette var dog praktisk talt lig nul. Det gjaldt nærmest alle, herunder rådet (bestyrelsen) og de øvrige medarbejdere på Martinus Institut samt alle andre, der interesserede sig for Martinus' værk. Holdningen var, at det var interessant at høre om *Det Tredie Testamente*, men at vide, hvordan man kunne praktisere analyserne, var ikke interessant.

Martinus havde ganske vist udtrykkeligt forpligtet rådet til at arbejde efter analyserne, men det valgte man at se bort fra.

Med hjælp fra Rolf Elving, der – som en af de få undtagelser – forstod mit anliggende, udarbejdede jeg 1982-1983 en skitse, der viser, hvordan det rent praktisk kan lade sig gøre at tilrettelægge arbejdet i Klint i overensstemmelse med analyserne (jf. *Strukturen. At praktisere Det Tredie Testamente*).

Da vejen til at afprøve analyserne i Klint og på Martinus Institut var lukket, besluttede jeg at efterprøve de kosmiske analyser i forbindelse med arbejdet i min tandlægepraksis. Analyserne omfatter jo overhovedet alt, hvad der findes. De hviler på universelle love – livets love – og bør derfor kunne anvendes inden for ethvert område, hvor vi tænker og handler. Jeg ville vide, om det virkelig gik an at basere sin praktiske handlemåde på dem, og hvordan man – for at følge dem – i givet fald skulle tænke og handle. Jeg havde behov for praktiske erfaringer, for jeg ønskede at *vide*, ikke tro.

Jeg opdagede, at jeg i min tandlægepraksis allerede havde indført en del af principperne 10 år tidligere. For eksempel *livsenshedsprincippet*, der viser, at den enkelte har et ansvarsområde at tage vare på, og at jeg derfor kun greb ind, hvis der opstod et problem, eller hvis nogen havde brug for hjælp. De ansatte havde ansvar for det område, der interesserede dem mest. Én var ansvarlig for patientjournalerne, indkaldelser m.m., en anden sørgede for, at vi aldrig manglede materialer og håndterede indkøb, og én var ansvarlig for apotekervarer, bedøvelsesmidler og medicin m.m. Tilsvarende hvis der kom kritik fra en patient, en leverandør eller andre, da var det mit ansvar, og da tog jeg hånd om det. Det var meget sjældent, jeg behøvede gøre noget.

Medarbejderne voksede med opgaven og håndterede alt helt perfekt.

Jeg spurgte f.eks. alle nyansatte, ”hvem er chef i denne praksis”? Alle svarede, at jeg var chefen. ”Helt forkert”, var mit svar. Det er patienterne, der er chefen. Det er vores opgave sammen at sikre, at de får den bedst mulige behandling. Opstår der tvivl om, hvad vi skal gøre, er det altid patientens bedste, vi skal tage hensyn til.

Målet for patientbehandlingen havde jeg også fastlagt langt tidligere, og formulerede det på den måde, at ”den bedste tandpleje er ingen tandpleje”. Jeg var meget omhyggelig med at informere patienterne om, hvordan de skulle undgå at få karies eller paradentose. Efter omkring 4-5 år havde de fleste af mine patienter ikke længere huller, de var blevet kariesfrie.

Det var fantastisk, når patienterne vendte tilbage efter et halvt eller helt år uden nye huller. De modtog da en ”guld tandbørste” som belønning og blev stolte over, at det var lykkedes.

Mange af mine kolleger mente, jeg var skør, når jeg fjernede grundlaget for det, vi levede af. Nemlig dårlige tænder. Det viste sig imidlertid, at rygten spredte sig, at de patienter, der gik hos mig, fik færre huller, og at behandlingen dermed blev billigere og bedre. Det resulterede i, at jeg i stedet for færre patienter fik mange flere, som for det meste blot skulle have et eftersyn og en tandrensning. Det var positivt for alle.

Behandling af amalgamforgiftede

Min forskning viste mig, at amalgam er giftigt. Det var mine patienter, der bragte mig på sporet. Det var en længere proces for mig helt at forstå dette, og den indeholdt mange små skridt og fejltrin undervejs, som jeg vælger at springe over her for ikke at gøre artiklen for lang. Den afgørende hjælp modtog jeg fra en kvinde på over 90 år. Alma Nissen hed hun. Hun havde helbredt sig selv og mange andre gigtpatienter og havde et kursted, hvor hun helbredte mange "uhelbredelige" sygdomme. Hun lærte mig det grundlæggende, hvordan jeg skulle tænke. Hun så helheden og havde tre grundregler, der var udgangspunkt for hver ny behandling:

1. Fungerede mave og tarm? Gik patienten på toilettet mindst en gang om dagen. Var man forstoppet, og det er mange syge mennesker, er man som en levende skraldespand. Man går omkring med skadeligt affald uden at kunne skille sig af med det.
2. Det er vigtigt, at patienten undgår rygning, indtagelse af snus, alkohol, medicin, kemikalier og *junk food*. Med andre ord undgår alt, som er skadeligt for kroppen, herunder også negative tanker.
3. Det gjaldt for patienterne om at spise den absolut bedste og sundeste føde, som de kunne tåle. I starten skulle man gå forsigtigt frem og ikke straks skifte til en fiberrig vegetarisk diæt. Alma brugte derefter meget frugt, afkog af grøntsager og hvidløg. Kosten var altid vegetarisk, men varierede alt efter patientens tilstand og sygdom. Hun brugte ofte en faste med vegetabilsk afkog til at begynde med.

Alma var altid meget positiv og hjælpsom, men også meget beslutsom, og fulgte man ikke hendes anbefalinger,

ville hun ikke tage ansvaret for behandlingen.

Alma var gode venner med Martinus.

Den første patient kom til mig i midten af 1970'erne, inden jeg vidste, hvem Martinus var. Hun kom stavrende på krykker og hævdede at være forgiftet af amalgam. Jeg svarede, at efter hvad jeg havde lært på universitetet, var amalgam stabilt og uskadeligt. Mine patienter plejede dog ikke at lyve overfor mig, og jeg lovede derfor at fjerne hendes amalgam. Til gengæld lovede hun at fortælle mig, hvad der skete efterfølgende, og om hun fik det bedre eller ej.

Et år senere kom hun tilbage og fortalte, at nu kunne hun gå! Jeg havde da helt glemt, at hun brugte krykker et år tidligere. Det var en øjenåbner. Der kom flere syge, og jeg opdagede efterhånden, hvad jeg skulle gøre for at beskytte patienterne så godt som muligt undervejs i behandlingen, og hvordan vi fik de bedste resultater, det bedste helbred.

Når jeg modtog en ny patient, var det typiske forløb, at jeg i begyndelsen blot talte med dem, der var syge af amalgam. De sagde uden undtagelse, at de ville have fjernet (saneret) deres amalgam. Jeg spurgte dem da, om de ville have fjernet deres amalgam eller blive raske? Hvis de blot ville have fjernet deres amalgam, kunne de gøre det hos deres faste tandlæge. Ville de derimod blive raske, måtte de hjælpe til selv og gøre det meste. Jeg kunne blot fjerne amalgamet og dernæst hjælpe ved at dele mine erfaringer.

Det overraskede patienterne. Sådan havde ingen tidligere talt til dem, at de selv kunne hjælpe med at blive raske. Og da de alle ønskede at blive raske, hjalp de gerne til. Jeg fortalte, at der kun var én virkelig specialist i deres

sygdom, og det var hverken deres læge eller en eller anden professor eller mig. Det var dem selv. Kun de vidste med sikkerhed, hvordan de havde det, og hvad der hjalp, og hvad der ikke hjalp. Vi måtte derfor samarbejde om, at de blev raske, og de måtte være helt ærlige over for mig og fortælle, hvordan de reagerede. Ellers var der risiko for, at jeg begik fejl. De sygdomsramte patienter blev overraskede, og jeg bemærkede, at der blev tændt et håb hos dem. Gennemsnitligt havde de været syge i 10 år og mødt mange læger, modtaget mange forskellige behandlinger og medicin uden at få det bedre. Ofte var de tværtimod blevet dårligere.

Der er normalt behov for en virkelig krise, hvis man skal ændre sin tænkemåde. Jeg havde patienter, der havde gået hos mig i lang tid, og som sandsynligvis var syge af amalgam, men næsten ingen af dem var interesserede i at erstatte amalgamet med et ufarligt materiale. De var ikke tilstrækkeligt syge. I jo længere tid de havde været syge, og jo alvorligere sygdomsforløbet havde været, jo lettere var det at få dem til at tænke anderledes og selv hjælpe til. Af de flere hundrede patienter, jeg havde, nægtede kun én at ændre sig – en kæderyger – og jeg afslog derfor at behandle hende. Jeg vidste, at resultatet ikke ville blive godt.

For alle andre stillede jeg følgende krav, som de måtte opfylde, for at jeg kunne hjælpe dem.

De skulle udfylde en blanket med symptomer og registrere, hvor stærke de var, og hvordan de varierede. De kunne også tilføje deres egne kommentarer. Det var patientens egne erfaringer, som var vigtige. Vigtigere end lægens eller tandlægens fortolkning. Ud fra patienternes fakta var det ofte let at stille den rigtige diagnose.

Patienterne skulle også sørge for, at tarmen fungerede, og de skulle helst gå på toiletet to gange om dagen. Hvis ikke, skulle de tage Microlax lavement hver dag. Det var almindeligt med forstoppelse, og patienterne gik da rundt som levende skraldespande. De skulle også kontakte deres læge og ophøre med at tage al medicin, der ikke var absolut livsnødvendig. De skulle ophøre med at tage snus, ryge, drikke kaffe samt indtage narkotika. Naturligvis måtte de tage medicin, som var nødvendig. Jeg lærte meget af mine patienter. Hvad der modvirkede eller hæmmede helbredelse, og hvad der gjorde det lettere at blive rask.

Endvidere skulle patienterne forsigtigt gå over til vegetarisk kost, for det havde vi gode erfaringer med. Absolut ingen junkfood. Grønsager af bedste kvalitet. Når nogen klagede over overgangen til vegetarisk mad, ingen kaffe eller andet, sagde jeg, at de kun behøvede at gøre det indtil vi var færdige. Siden kunne de spise og gøre, hvad de ville. Mange af dem, der efterfølgende vendte tilbage til animalsk kost, genoptog rygning eller tog snus igen fik det hurtigt dårligere. Men da behøvede jeg ikke at sige noget. De havde nu selv fået erfaring og indså sammenhængen og kunne derfor ændre sig og blive raske igen.

Når patienterne havde levet efter mine anbefalinger i 4-5 uger, kunne de ringe og få tid til sanering af amalgamet. Det fantastiske var, at omkring 25% allerede var begyndt at få det bedre, inden jeg havde gjort noget. De havde gjort sig selv mere raske. Det gav patienterne mod på at ændre deres liv.

Patienterne fik dermed hovedrollen i forbindelse med deres egen helbredelse. De fik selvtilid og bemærkede, at jeg tog deres problemer alvorligt. Det vigtigste var ikke hurtigt at fjerne deres amalgam, men at få dem til at ændre tankegang og forstå, at de ikke

kun skulle beskytte deres krop imod kviksølv og amalgam, men mod alt skadeligt. At deres krop består af levende celler og organer, og at kroppen er cellernes miljø. Hvis man forgifter sit indre miljø, kan cellerne og organerne ikke fungere, som de skal.

Efter 4-5 uger var belastningen, kroppen var udsat for, mindsket, og det gjorde det meget lettere for mig at fjerne amalgamet uden bivirkninger. Med det korrekte beskyttelsesudstyr, udsugning, frisk luftindtag, aktivt kul osv. Jeg kunne også udføre saneringen hurtigere. Det var nogle gange nødvendigt, fordi patienter ikke kun kom fra Sverige, men også fra Danmark, Norge, Island, Frankrig, Tyskland. En professor kom til og med flyvende to gange fra Taiwan. Det var mærkeligt, hvordan rygtet spredte sig uden den mindste reklame.

Omkring 90% af patienterne fik det meget bedre eller blev helt raske efter saneringen. Det kunne ske nærmest spontant eller tage et år afhængigt af hvor længe og alvorligt syge, de havde været.

Omkring 90% af patienterne fik det meget bedre eller blev helt raske efter saneringen. Det kunne ske nærmest spontant eller tage et år afhængigt af hvor længe og alvorligt syge, de havde været. Deres egen modstandskraft, deres holdning og hvor sundt, de levede, spillede naturligvis også ind.

For dem der ikke kom sig, udviklede

jeg en test sammen med et analysefirma for at se, hvilke skadelige grundstoffer (Hg, Ag, Au, Fe, Na, m.m.) kroppen var udsat for. Vi testede altid for 25-30 forskellige grundstoffer (kunne næsten tælle atomer) i afføringen (fæces). Eksponeringen for kviksølv fra amalgam kunne måles der, men ikke i urin eller blod, der anvendtes ved eksponering inden for industrien.

Kredsløbsprincippet siger, at de stoffer, vi indtager, kommer ud. Ved at måle i afføringen kunne jeg derfor se, om der stadig blev udskilt for store mængder kviksølv og sølv (sølv findes også i amalgam). Det betød, at vi kunne se, at amalgam eller kviksølv kunne forblive i kroppen hos nogle patienter, selvom det var helt fjernet i munden. Årsagen var, at de havde tarmlommer, hvor tungmetaller kunne ophobes. Jeg kunne også se det på røntgenbilleder af tarmen som hvide prikker, der fulgte tarmens overflade.

Med testen opdagede vi også, at nogle var syge af andre årsager end amalgam. Blyforgiftning, sølvforgiftning fra kemikalier til fremkaldelse af film eller vandrensere (Brita filtre) osv.

Hos nogle få patienter fandt jeg ikke årsagen og sendte dem derfor videre til en lægeundersøgelse.

Et eksempel

En lektor i miljøvidenskab, der indtog snus, var stærkt overfølsom over for elektricitet og syg. Efter amalgamsanering og en sund livsførelse blev hun helt rask. Cirka et år senere ringede hun og var igen meget syg og overfølsom. Hun var på udflygt i Lapland med sine kolleger, der alle tog snus, og hun var derfor igen begyndt at indtage det og blev syg efter tre-fire dage. Hun ringede derfor nu til mig og var meget ulykkelig. Jeg forklarede hende, at hun selv vidste, hvordan hun skulle blive rask igen. Nemlig ved at

ophøre med at indtage snus, leve sundt og ikke udsætte sig for elektricitet.

Efter et par uger i et telt i bjergene var hun rask igen og kunne tage hjem. Hun var dog meget i tvivl om, hvorvidt det var korrekt opfattet, at en smule snus i løbet af et par dage kunne have så drastiske sundhedsmæssige virkninger. Jeg forklarede, at når man har været syg, er man som et glas, der er blevet fyldt op, så det flyder over. Normalt er vores glas kun halvfulde, og vi kan derfor begå en del sundhedsmæssige fejl, før vi bliver syge. For vi er normalt ret modstandsdygtige. Men når vi er kommet os efter en sygdom, er glasset fyldt til randen, og der skal kun lidt til, før det flyder over, og vi igen bliver syge.

Mit råd til hende, som var forsker, var at afprøve snus igen for at observere, hvad der skete. Hun fulgte rådet og blev igen syg. Efter hun var kommet sig, opfordrede jeg hende til at prøve endnu engang, så hun som videnskabsmand fik en vis sikkerhed for, at der var en sammenhæng, og at der ikke blot er tale om "et anekdotisk tilfælde uden videnskabelig værdi". Hendes svar til mig var, "nej, det gør jeg aldrig, jeg tror på dig", hvortil jeg svarede: "Nej, du skal ikke tro, du skal vide, og nu ved du fra din egen erfaring, hvad der er rigtigt, og hvad der er forkert. Du ved nu, hvordan du beskytter dit indre miljø, dine organers og cellers miljø. Du ved, hvordan du forbliver rask. Du tror ikke længere."

Det vigtige er, at man selv forstår årsagerne og sammenhænge, og dermed forstår, hvordan man kan beskytte sin krop mod skadelige påvirkninger, ikke blot mod snus. Det er ikke gennem teori, at man virkelig lærer noget. Teori er meget vigtig for at hjælpe os med at gøre det rigtige. Men det er først, når vi selv oplever konsekvenserne af vores handlinger, at vi virkelig lærer. Det er gennem erfaringerne, at teori bliver til viden,

hvor vi for alvor forstår sammenhængen mellem årsag og virkning.

Opsummering

De kosmiske principper, som jeg anvendte, er:

Målsætning: Behandlingen skal være til nytte og glæde. Målet er raske patienter og tomme venteværelser. Patienten er i centrum. Hvordan kan man vide, om man gør det rigtige? Det er såre enkelt. Hvis den syge bliver rask, gør man det rigtige. Hvis den syge ikke bliver rask, handler man forkert. *"Man skal kende træet på dets frugter."*

Livsenhed: Den enkelte er ansvarlig inden for sit eget område. Som tandlæge har jeg det overordnede ansvar for behandlingen, men uden patientens aktive medvirken, har behandlingen kun begrænset værdi.

Jeg opdagede, at de symptomer, som patienten havde, var en afspejling af, hvordan organerne og cellerne reagerede. De forsvarsprincipper, som kroppen anvender, var de samme som dens organer og celler anvendte. Når patienten derfor fortalte om nogle symptomer, og jeg spurgte, om de ikke havde lignende symptomer i andre dele af kroppen, var det næsten altid tilfældet.

Kredsløb: Jeg undersøgte hele kredsløbet gennem stadierne rask,

Jeg erfarede således, at Det Tredie Testamentes analyser fungerer inden for den del af det sundhedsfaglige område, hvor jeg fulgte og afprøvede dem. Det var ingen let vej, men analyserne virkede.

sløj og syg til bedring og frem til helt rask igen. Svarende til patientens tilstand først uden amalgam, dernæst med netop nyindsat amalgam, så med vedvarende påvirkning fra amalgam gennem længere tid og til sidst sanering af amalgam efterfulgt af en periode helt uden amalgam.

Kontrast: Patientens tilstand før og efter behandlingen. Patienterne måtte udfylde en sundhedserklæring før og efter behandlingen og kunne da selv se resultatet i form af sin sundhedstilstand med og uden amalgam. Med og uden vegetarisk mad, nikotin, medicin m.m.

Helhed: Jeg behandlede mennesket som helhed. Psyke og krop er ikke adskilt. Tankerne og psyken er grundlaget. Jeg fik patienterne til at tage ansvar for egen krop og forstå, at de selv vidste mest om, hvordan de havde det, og hvordan de kunne beskytte deres krop mod skadelige påvirkninger. Jeg så det samlede symptombillede som en helhed og ikke hvert organ eller det enkelte symptom isoleret, men som en del af helheden.

Årsag: Behandlede årsagen til sygdommene frem for blot at lindre symptomerne, som er den mest almindelige behandlingsform i dag. For at kunne det, er det nødvendigt, at patienten selv deltager. Når det gælder livsstilsændringer, er det nødvendigt med tilstedeværelsen af en krise eller et problem, som det er endnu vanskeligere at håndtere og leve med end dette at ændre sig. Vi går helst den mindst besværlige vej fremfor den rette vej, hvis den forekommer os at være til besvær.

Sundhed: Jeg kontrollerede, hvad der førte til sundhed gennem det enklest mulige behandlingsforløb. Studerede de succesfulde resultater og ikke kun de faktorer, der forårsagede sygdom. Der er altid nogen, der formår at blive rask på en måde, der ud fra den gængse medicinske

betragtningensmåde forekommer at være "helt uvidenskabelig". Lægefagligt kaldes dette normalt "anekdotiske tilfælde uden videnskabelig værdi". Det skyldes, at man normalt kun undersøger sygdomstilfældene og -tilstandene. Jeg gjorde det modsatte. Jeg koncentrerede mig om betingelserne for at holde sig sund og rask. Fokuserede ikke på dem, der mislykkedes og blev syge, men på dem, der lykkedes og blev raske.

Jeg erfarede således, at *Det Tredie Testaments* analyser fungerer inden for den del af det sundhedsfaglige område, hvor jeg fulgte og afprøvede dem. Det var ingen let vej, men analyserne virkede.

Min erfaring viser også, at man ikke – hvor gerne man end vil – kan hjælpe nogen, hvis de ikke selv vil tage imod hjælpen og ændre sig. Samtidig mener jeg, at man har pligt til at påpege og sige det, hvis noget er forkert. Det er ikke kærligt at forblive tavs og lade folk begå fejl igen og igen uden at gøre opmærksom det. Naturligvis skal det gøres så hensynsfuldt og kærligt som muligt. Vil den pågældende ikke lytte, eller mener vedkommende ikke at have begået fejl, kan og bør man ikke gøre mere. Deres vej bliver da erfaringernes tunge vej. Nogle gange sker det hurtigt, som med den unge forsker, der tog snus, men normalt er det en lang og vanskelig vej at gå. Lytter folk derimod og beder om hjælp, skal man altid hjælpe på den bedst mulige måde.

*Viken, september 2020
Christer Malmström*

Oversat fra svensk af Jes Arbov

Mit liv med Martinus

90-årige Kaj Gøttler Jensen fortæller om sit liv med Martinus

Omkring året 1950 fik Martinus ret store vanskeligheder med økonomien.

Men der var jo heldigvis altid mange gode og hjælpsomme venner omkring ham. En af dem, kontorchef Ejgil Hansen (var vist navnet?) - startede en stor penge indsamling. Rigtig mange af os betalte et fast månedligt beløb igennem nogle få år. Samtidig manglede der folk til at drive feriebyen, og Uffe Andreasen meldte sig til at arbejde frivilligt i gartneriet i et par år. Han mødte op i god tid inden feriesæsonen og arbejde fra tidlig morgen til sen aften i et par sæsoner, således at der altid var godt fyldt op med grøntsager i ferie- byens grøntforretning. Min søster, Bente, var ligeledes rejst til Klint for at hjælpe som stuepige m.m., og de to blev så et par år efter gift.

Nu kommer der så en sjov lille historie: Martinus's revisor, Thomas Nørrelund, ringede mange år efter ovennævnte til Bente og Uffe og spurgte, om de gav en kop kaffe, når han alligevel var på de kanter en uges tid efter! Stor spænding i familien - hvad var dog det? Han ankom så med en hilsen fra Martinus og spurgte, om vi kunne lave en lille opgørelse over, hvor meget vi måske havde tilgode for vores indsats for ca. 20 år siden! "Jamen dog!! svarede Uffe - vi skal da bestemt ikke have nogen penge af Martinus - det har aldrig været meningen". I stedet tilbød Nørrelund dem en stak bøger, som de tog imod (så var samlingen komplet!). Det var en

kendt sag, at Martinus IKKE havde fødselsdagsønsker, men på runde dage fik han en del pengegaver til sagen. Og det var så meget vigtigt for ham at "gøre gengæld"! Jeg ved, at han aldrig nogen sinde har "svømmet i penge", men selv et mindre overskud skulle absolut bruges på denne måde. Thomas Nørrelund fortalte i øvrigt, at han var på en lille rejse landet rundt for at have tilsvarende samtaler med andre, der tidligere havde ydet en større indsats. Nævnte Nørrelund kendte jeg udmærket, idet vi blev venner i 1946, da vi spiste sammen under to ugers ferie på Klintsøgaard.

//

Det var en kendt sag, at Martinus IKKE havde fødselsdagsønsker, men på runde dage fik han en del pengegaver til sagen. Og det var så meget vigtigt for ham at "gøre gengæld"!

skæb nens magt

Artiklen handler ikke om Guiseppe Verdis berømte opera, men om det uhørt komplekse netværk, der former vores livsskæbne. En større forståelse af den bagvedliggende struktur, som ligger til grund for, hvordan vores skæbne bliver til, kan hjælpe os til allerede nu at forandre vores liv hen imod større harmoni og sjælelig balance.

En grundlæggende tanke i Martinus' verdensbillede er, at hvert levende væsen selv skaber sin livsoplevelse, og dette i den mindste detalje. Det er derfor, at det andet fundamentale aspekt i væsnets treenige kosmiske struktur har fået navnet, *oplevelses- og skabevnen*. Der findes overhovedet ingen tilfældigheder, og ingen andre end vi selv kan være ophav til vores livsoplevelser med alt, hvad de indeholder. Fra et kosmisk perspektiv kan ingen lide uretfærdigt, og ingen kan påføre andre uretfærdige lidelser. Vi sidder selv "ved roret".

Kosmisk kemi

De energier, som vi anvender til at skabe vores livsoplevelse, adlyder os helt og virker ifølge deres iboende egenskaber med urokkelig præcision. Mere om dette findes at læse i det lange afsnit, som kaldes "*Kosmisk Kemi*", og som omfatter hele *to* af Livets Bogs syv bøger, nemlig bind II og III. Martinus hævder, at åndelige stoffer og energikombinationer styres af nøjagtig de samme love som fysiske stoffer. Konklusionen bliver, at end ikke et støvfnug kan falde tilfældigt ned på gulvet, for da ville hele verdensaltet kollapse!

Livets oplevelse består altså af et evigt samspil mellem hvert enkelt levende væsen og dets omgivelser. I dette samspil udformes hver enkelt væsens individuelle *skæbne*. Allerede i begyndelsen af Livets Bog I fremgår det, at ingen er prisgivet til en blind skæbne. At komme til indsigt i hvor lovbundet alt er og hvordan livets samspil fungerer, er helt afgørende for at kunne skabe en lykkeligere tilværelse for både sig selv og andre, "i særdeleshed fordi vi inden for et vist område netop er i besiddelse af en såkaldt "fri vilje" (LB I, stk. 2)".

Her klargør Martinus allerede fra allerførste begyndelse hensigten

med hele Det Tredie Testamente! Værket indeholder en omfattende universel kundskab og bibringer menneskeheden det totale overblik, som er en grundlæggende forudsætning for at kunne betrede den sikreste vej mod lyset. Ved hjælp af Martinus' helhedsforklaring kan ethvert individ nu befri sig i større eller mindre grad fra alt, som binder det til en mørk skæbne.

To slags karma

Martinus har taget begrebet *karma* fra Østens filosofiske indflydelser i betydningen "*skæbnedannelse*". Han beskriver karma ud fra *to* forskellige måder at betragte den på: dels som mødet med de *tilbagevendende energikombinationer*, som det pågældende individ selv har sendt ud, dels som energikombinationer, som man kan være mere eller mindre *modtagelig* for.

I bogen, *Den ideelle føde* omtales karmaen på den førstnævnte måde: "Det er givet, at jeg ikke her kan gå i detaljer med selve skæbnedannelsen og derfor må henvise til "Livets Bog". Men jeg må dog gøre opmærksom på, at ovennævnte ikke på nogen som helst måde er blot og bar spekulationer eller teorier, men er virkelige kendsgerninger, idet de skæbnedannende stråler i deres cirkelbaner i kraft af de højere okkulte sanser kan følges igennem verdensrummet og der iagttages med samme lethed, som de fysiske realiteter kan iagttages gennem fysiske sanser (Den ideelle føde, kap. 6)."

I Det Evige Verdensbillede I beskrives det levende væsens *Evighedslegeme* (se symbol 16) som en klodeformet sfære bestående af energikombinationer i forskellige størrelser, som sendes ud af væsnets Jeg for at vende tilbage til samme Jeg i form af dets livsoplevelse: "Dette Jeg'ets kugleformige evighedslegeme består af alle de energi- og bevægelsesarter, der udgør Jeg'ets samlede livsoplevelse, dets tanker og følelser, dets manifestation

og skabelse, dets organer og legemer, dets skæbne. Det er de rene energi- og bevægelsesarter bag alle disse skabte foreteelser, der udgør evighedslegemet, og af hvilket de alle udgør resultater. Og det er kun igennem disse resultater, at evighedslegemet kan erkendes gennem sanserne. I sin egen renkultur er det utilgængeligt for almindelig sansning. Det kan kun opleves direkte gennem højpsykisk sansning, hvilket vil sige intuitivt eller kosmisk (DEV I, Symbol 16, stk. 7)."

Det bør understreges, at begrebet karma dækker over såvel lykkelige som ulykkelige hændelsesforløb, alt, hvad vi tænker og gør, påvirker vor skæbne. Hvis vi tænker og handler godt, kommer energierne tilbage som lykkelige hændelser, men hvis vi tænker og handler i strid med den universelle kærlighedslov, kommer de tilbage som ulykkelige hændelser. Karma er altså et helt neutralt begreb og omfatter både behagelige og ubehagelige livsoplevelser.

Der findes som nævnt yderligere en måde at beskrive karma på. I visse sammenhæng lægger Martinus mere vægt på, i hvilken grad, vi er *modtagelige* for udefra kommende energikombinationer. I symbol nr. 20 i Det Evige Verdensbillede II forklarer han, at vi kun kan rammes af samme slags ubehag, som vi *lige nu* kan nænne at tilføje vore medvæsner. Begrebet "Syndernes forladelse" er et begreb, som i Det Tredie Testamente betyder, at når vi humaniseres inden for et bestemt område, så vi ikke længere tænker og handler som tidligere, forandres vor aura og de mørke tilbagevendende energier, som vi sendte ud tidligere, neutraliseres så i tilsvarende grad. Ingen behøver "medicin", når man er blevet "helbredt"! Den ulykkelige skæbne er ikke en straf fra en vred Gud.

Men den humanisering, som beskytter os efter princippet "Syndernes forladelse" forudsætter dog, at

væsnet har oplevet tilstrækkeligt med lidelsesserfaringer på *andre* måder. Ingen kan blive humane uden gennem selvoplevede lidelsesserfaringer. At energierne på denne måde kan neutraliseres indebærer, at ingen nogensinde kommer til at opleve virkningerne af *samlige* ubehagelige gerninger, man har påført sine medvæsner. Der opstår således et overskud af energier, som væsnet har sendt ud, men som det aldrig kommer til at rammes af i resten af sit nuværende "spiralkredsløb".

Den kosmiske funktion af den overskydende karma

Dette overskud af neutraliserede energikombinationer opfylder dog en vigtig funktion, når væsnet engang langt ude i fremtiden skal indtræde i et *nyt* spiralkredsløbs fysiske verden med dets tilsvarende *planterige*. Her bliver de resterende energikombinationer så at sige til nytte for at vække de sovende plantevæsner "til live". På denne måde sættes udviklingen af en fornyet fysisk bevidsthed i gang i den nye spiral. Plantevæsnet *sover* nemlig stadigvæk på det fysiske plan og kan bare opleve sin fysiske omverden i form af diffuse anelser. Det har endnu ikke udviklet noget fungerende nervesystem og kan derfor ikke opleve nogen form for realistisk smerte eller ubehag. Plantevæsnet befinder sig stadig i den sidste hendøende del af *salighedsriget*, hvis oplevelser består af "foryldte minder" om forrige spirals hændelser. Det er altså først langt senere, når plantevæsnet begynder at nærme sig *dyreriget*, at det begynder at kunne fornemme forskellen mellem behag og ubehag på en mere realistisk måde. Væsnet er da begyndt at *vågne op* i sin nye fysiske verden.

Som nævnt er plantevæsnet altså modtageligt for resterende "overskudskarma" fra det sidste spiralkredsløb. For at forstå denne modtagelighed må vi gå helt tilbage til *salighedsriget*, hvor væsnet lever

totalt indesluttet i sin *indre* verden, der består af forgyldte salighedsminder fra oplevelser, som har fundet sted for længe siden i det tidligere spiralkredsløbs *ydre* verdener. Men da salighedsvæsnet er totalt mæt af alle blændende lyse og kærlighedsfulde oplevelser, som det har oplevet "i overmål" under en meget lang tidsperiode i de højere verdener, længes det nu og her efter en *kontrast*. Det tiltrækkes med ubeskrivelig kraft til *de mørke minder*, som det engang oplevede i den tidligere spirals *fysiske* verden. Disse "mørke" minder skinner nu i et forklaret lys. Selv de engang aller mest smertefulde oplevelser har "mistet deres brod". Det der nu er som en drøm i blændende gylden glans, er længslen efter igen at få *magt* over andre, at overvinde og erobre, at ødelægge og vandalisere, at stjæle, at kunne besejre sine "fjender" og rivaler, at kunne parre sig uahæmmet i seksuel fryd med et væsen af modsat køn etc. Salighedsvæsnets brændende længsel rettes således mod "kampen for tilværelsen" i en ny form for fysisk verden.

Det bør påpeges, at vi hele tiden flytter os et trin "opad" i spiralen for hvert afsluttet kredsløb. I et tidligere kredsløb har de nuværende jordmennesker oplevet en fysisk verden som et *organvæsen* inde i et større væsens organisme! Dette indebærer, at den resterende karma, som neutraliseredes i det tidligere kredsløb i kraft af princippet, "Syndernes forladelse", og som nu igen begynder at gøre sig gældende i den nye spirals planterige, er af *mikroskopisk* art i forhold til energierne i det spiralkredsløb, som salighedsvæsnet er på vej ind i. Når plantevæsnerne i kraft af resterende karma fra det tidligere spiralkredsløb bliver "lemlæstede", "fældede" og "brændte" etc., indebærer dette et genialt "startskud" til den udviklingsproces, som til slut kommer til at genopvække den kosmiske bevidsthed i lyset af et nyt og aldrig

tidligere oplevet *indhold*.

Plantevæsnet formår imidlertid ikke at opleve noget som helst fysisk ubehag i realistisk form endnu, men på grund af nævnte drastiske påvirkning vækkes det alligevel til live. Alt dette muliggøres takket være salighedsvæsnets længsel efter og tankekoncentration på tilværelsens mørke, et "mørke", som dog for væsnet selv virker som *lyst* og attraktivt. Salighedsvæsnets tankearter åbner således plantevæsnets *modtagelighed* for den resterende "overskudskarma" af den mørke slags, der trods sin rigelige mængde endnu er af *mikrokosmisk* natur. Længere fremme i den fysiske verden kommer væsnet til at kunne udløse ny "frisk" karma på *egen* hånd. Det sker fx allerede i overgangsstadiet mellem plante- og dyreriget hos de *kødædende planter*. Dermed har den resterende karma fra væsnets tidligere udviklingsspiral udspillet sin rolle.

Inkarnationsbetingelser og begrebet beskyttelse

Princippet "Syndernes forladelse" indebærer som nævnt, at ingen rammes af noget, som man ikke selv er i stand til at gøre mod andre. Da opstår måske spørgsmålet, hvorfor tilsyneladende helt ærlige mennesker kommer ud for cykeltyveri eller i værste fald røveri og indbrud. – For det første er alle tanker og handlinger *energikombinationer*, som sendes ud fra væsnets Jeg. Det er disse energikombinationer og ikke *hændelserne* som sådan, som vender tilbage til os i form af karma. Det, man kommer ud for, skal altså ikke være totalt identisk med det, man selv engang har sendt ud. Så længe man fx under visse omstændigheder fortsat er uærlig, har man ingen fuldkommen beskyttelse mod andres uærlige handlinger. Det er altså selve tendensen til *uærlighed*, som udgør en bestemt energikombination og som går i kredsløb og vender tilbage til sit ophav, men ikke det konkrete hændelsesforløb.

Her kommer også en anden faktor ind i billedet. Vi kan kalde det *inkarnationskarma*. Alle, som befinder sig på denne klode, lever til en vis grad under samme makrokosmiske betingelser, såsom klimatiske variationer, naturlove, hygiejniske krav, sygdomme etc. Ingen undgår vel sommetider at blive syg eller udmattet på grund af ydre omstændigheder. Der findes bestemt forskellige miljøer, kulturer og steder på jorden, som er mere eller mindre gunstige. Men som Martinus har sagt, er der en *hensigt* med, at vi netop fødes på denne klode.

Det er ingen tilfældighed, hvor vi kommer og hvor, vi lever. Vi fødtes her, fordi det passer udmærket ind i en overordnet udviklingsplan. Men med tanke på, at mennesker ikke befinder sig på samme udviklingsniveau samtidigt, og at der findes mennesker, som ikke er nået lige langt i deres humane udvikling, bliver alle, som lever her, tvunget til bestandigt at se op og være på vagt. Vi må anvende vores sunde fornuft og vores intelligens for at beskytte os på bedste måde.

På det åndelige plan findes der *skysånder* på forskellige niveauer, som er parate til at hjælpe os i de tilfælde, hvor vi ikke selv kan beskytte os. Alt under forudsætning af, at vi ikke selv tidligere har skabt os ubehagelig karma gennem vores handlemåde over for omverdenen. Ingen kan regne med mere beskyttelse end den beskyttelse, man er parat til at give sine medvæsner.

Det er altså en vildfarelse at tro, at man kan få beskyttelse uden at anvende sin *intelligens* i forhold til de betingelser, der råder i vores verden. Hvis man i sin naivitet begiver sig ud på mørke veje i skumle kvarterer ved nattetid, kan man ikke uden videre regne med at blive beskyttet. Den, der ikke låser sin cykel ordentligt, risikerer at få den stjålet, uanset hvor ærlig, den pågældende person så end anser sig selv for at være. Hvis man går ud på en

trafikeret vej uden at se sig for, risikerer man naturligvis at blive påkørt. At negligere de risici, som findes overalt, kan sammenfattes under begrebet *intelligensbrud*.

Det kan faktisk være sådan, at et primitivt naturmenneske nyder større beskyttelse end et menneske, som lever i et moderne samfund. Beskyttelsen fra det åndelige plan *aftager* nemlig i samme grad, som vi selv kan forventes at overtage ansvaret. Et humant menneske, der er kommet langt, kan kun regne med hjælp fra åndelige væsner, når dets egne forsigtighedsforanstaltninger og dets egen intelligens ikke forslår. Det er nemlig meningen, at alle skal blive kosmisk ”voksne”, kunne tage ansvar og stå på egne ben. Den kosmiske bevidsthed, som er den fysiske verdens endemål, indebærer, at alle bliver selvstændige og totalt *suveræne*.

For bedre at forstå meningen med livet på det fysiske plan, gælder det om at indse, at ”*Verdensaltet er et levende væsens kærlighedsmanifestation, undervisning og underholdning, personligt stilet eller rettet mod hvert enkelt levende væsen i tilværelsen* (LB II, stk. 488).” Vi lever altså ikke kun for at opleve modstand og modgang. Tilværelsen er baseret på *sult og mættelse*, tilfredsstillelsen af ønsker og begær, hvilket giver sig udtryk i alle tænkelige kontraster. Et naturmenneske, som trives i sit isolerede miljø fjernt fra den øvrige civilisation, får lov til i et tidsrum af udviklingen at leve nær naturen, jage vilde dyr og fiske. Det er ikke meningen, at karmaen skal ”slå ned” hver gang, et naturmenneske dræber et dyr for at få mad. Denne form for tilværelse må ”udledes” så længe, man nyder det. Derfor kan et naturmenneske nyde en vis beskyttelse fra åndelige væsner, indtil der er født et nyt ønske i det om hellere at ville leve i et moderne samfund.

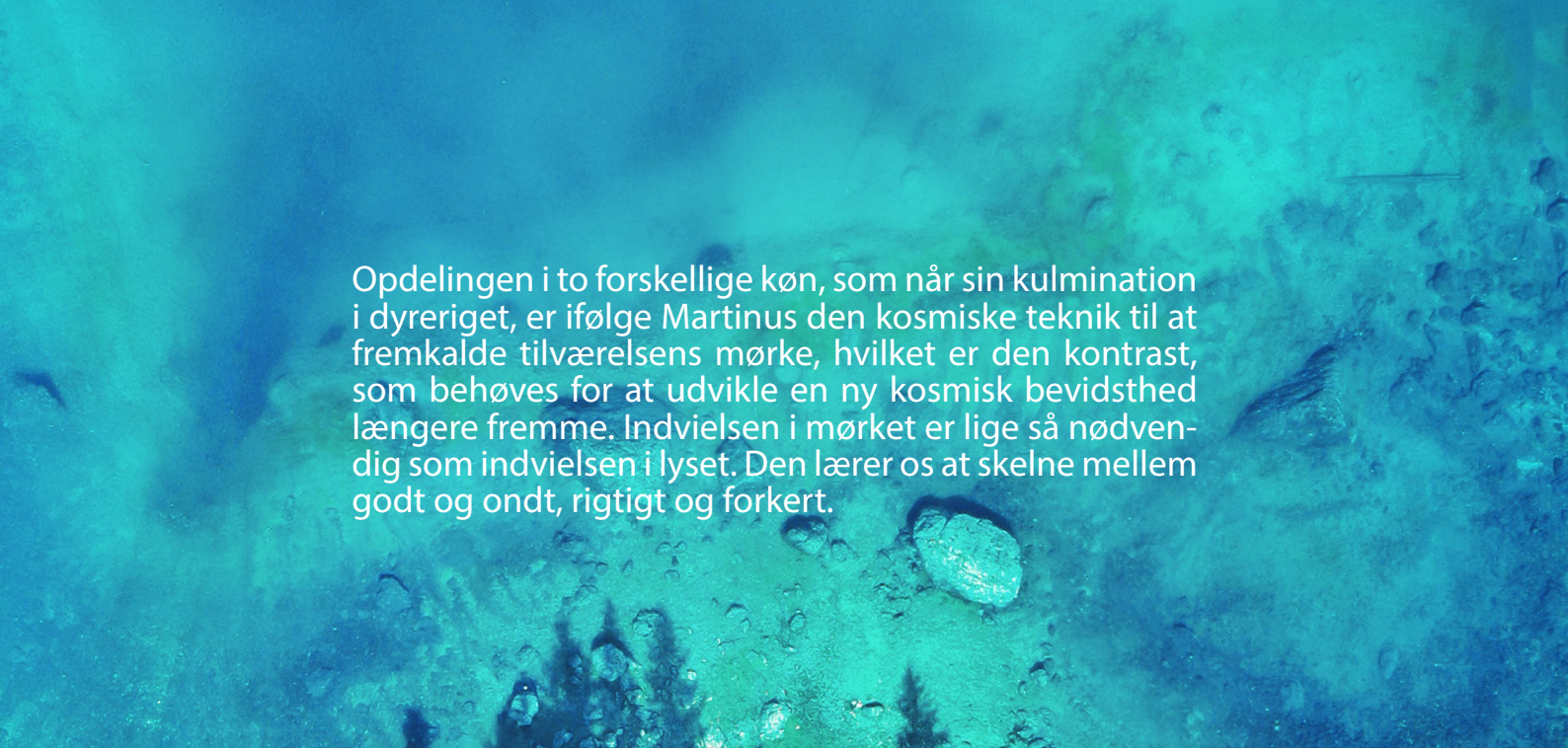
Når dette nye ønske er opstået, kan

man blive udsat for ubehagelig karma, som har til hensigt at opbygge de *kvalifikationer*, der kræves for at leve i et anderledes miljø. Man rammes altså så af karma, som man engang selv har udløst, ved at skysåndernes beskyttelse ophører i en periode.

Der findes som nævnt forskellige slags steder og miljøer på vor jord. En del af disse miljøer er mere behagelige at bo i sammenlignet med andre. Det kan have med kultur og politik at gøre, men det gælder også natur og klima. Martinus forklarer, at det har betydning, hvordan vi behandler vore levende *mikrovæsner* inde i vor fysiske organisme. Vi lever på jordkloden, som er vores *makroorganisme*. På samme måde, som vi enten beskytter eller saboterer livet for vores mikrovæsner inde i kroppen, på samme måde kan vi blive behandlet af jordklodevæsnet. Dette indebærer fx, at hvis man ryger eller indtager giftstoffer, kan dette ifølge åndelige naturlove resultere i, at man næste gang inkarnerer på steder, hvor der findes luftforureninger og giftudslip. Hvis man derimod lever sundt og behandler sin krop med omsorg og kærlighed, øges chancen for, at man fødes på et mere gunstigt sted næste gang. Vi skaber således selv forskellige slags *inkarnationsbetingelser*, der beror på, hvorledes vi vekselvirker med vores omgivelser, og dette gælder såvel i *mellemkosmos* som i mikro- og makrokosmos.

Verdensgenløsningsprincippet og verdensgenløseres karma

Martinus beskriver, hvordan vores udvikling ledes af et overjordisk *Forsyn* bestående af kosmisk bevidste væsner på det åndelige plan. Udviklingen foregår ikke automatisk men i et *samspil* med Forsynet. Som et indslag i dette samspil inkarnerer indviede ”gæster” med store mellemrum på jorden med den mission at inspirere mennesker til at opbygge en højere og mere fuldkommen kultur sammenlignet med den fremherskende. Det er vigtigt, at

Opdelingen i to forskellige køn, som når sin kulmination i dyreriget, er ifølge Martinus den kosmiske teknik til at fremkalde tilværelsens mørke, hvilket er den kontrast, som behøves for at udvikle en ny kosmisk bevidsthed længere fremme. Indvielsen i mørket er lige så nødvendig som indvielsen i lyset. Den lærer os at skelne mellem godt og ondt, rigtigt og forkert.

de nye tanker, som skal ”implanteres”, opleves som ”brød” og ikke som ”sten” af menneskene. De må hverken være for naive eller for høje i forhold til menneskers udviklingsniveau.

Sådanne overjordiske gæster inkarnerer kun, når grupper af menneskeheden udvikles til at kunne tage imod nye impulser. Martinus kalder disse høje gæster *verdensgenløserne*, hvilket er med til at manifestere *verdensgenløsningsprincippet*. Ordet, ”genløsning”, anvendes inden for traditionel kristen teologi, men der handler det om at ”frelse” mennesker fra den såkaldte ”arvesynd”. Men Martinus gør op med begrebet synd og forklarer, at ”synd” og ”ondskab” i virkeligheden er udtryk for uvidenhed og primitivitet.

Ordet ”verdensgenløsning” indebærer, at en stor del af verden løftes op på et højere niveau i udviklingen. Alle verdensgenløserne har i større eller mindre grad opnået en eller anden form for indvielse, og de forventes at besidde karakteregenskaber, som gør, at de kan knytte mennesker til sig. Det, som kendetegner en verdensgenløser, er, at dennes mission efterlader en noget mere fuldkommen kultur sammenlignet med tidligere. Af disse verdensgenløserne betragter Martinus Jesus Kristus som

den allerstørste. Han var ligesom Martinus selv fuldstændig indviet og totalt kosmisk bevidst. Jesus blev en model og inspirerede mennesker til at kunne tilgive sine fjender og til at holde op med at forsvare sig med vold. Han *profeterede* også om *den hellige ånds komme* i ”kommende slægter”, og det er dette løfte, som Martinus nu påstår at have opfyldt gennem sit livsværk, Det Tredie Testamente! Værket henvender sig til moderne sandhedssøgere, og her bliver Jesu gerninger og udtalelser forklaret på en åndsvidenskabelig måde.

Hvad sker der så, når en *verdensgenløser* lader sig inkarnere i en for dette væsen betydelig lavere udviklet verden sammenlignet med dennes rette bopæl? Martinus forklarer, at en verdensgenløser også bliver forkølet, når kroppen bliver smittet, og når immunforsvaret ikke kan klare at neutralisere de sygdomsfremkaldende mikrober. Det er en unormal situation for en kosmisk bevidst person at fødes i et miljø, hvor man egentlig ikke hører hjemme overhovedet, og hvor man ikke kan lære noget nyt af den modstand og de besværligheder, som bare tilhører vores verden. Det er i dette lys, at man skal forstå Martinus’ udtalelse om, at det *ikke* var Jesu ”normale karma” at korsfæstes og lide til døden. En

verdensgenløser fødes helt frivilligt ned i en lavere udviklet verden med alle de vanskeligheder, som dette indebærer, for at kunne hjælpe menneskene fremad i udviklingen. Dette indebærer altid en stor opofrelse. Forsynet kan jo ikke skabe en speciel ”mur” rundt om verdensgenløserne for at beskytte dem mod alt det ubehag, som hører til denne verden. Ligesom alle andre udsættes også en verdensgenløser for prøvelser som en del af de betingelser, som det indebærer at leve her. Forskellen er den, at en verdensgenløser, som for længst er færdigudviklet, ikke har noget nyt at lære i en fysisk verden.

Forskellen mellem mænds og kvinders karma

Et spørgsmål, som ofte fremføres, er, om der er forskel på den karma, som rammer henholdsvis mænd og kvinder. Der findes unægtelig en forskel, eftersom mænds og kvinders livsoplevelser ikke er nøjagtig ens på grund af begge køns forskellige baggrund gennem udviklingen. Men stadig gælder grundprincippet, at hvert levende væsen selv skaber sin egen livsoplevelse i hver detalje. Ingen kan opleve andet end det, man selv har sendt ud. Opdelingen i to forskellige køn, som når sin kulmination i dyreriget, er ifølge Martinus *den kosmiske teknik til at*

fremkalde tilværelsens mørke, hvilket er den kontrast, som behøves for at udvikle en ny kosmisk bevidsthed længere fremme. Indvielsen i mørket er lige så nødvendig som indvielsen i lyset. Den lærer os at skelne mellem godt og ondt, rigtigt og forkert.

Dobbelpoletheden, det vil sige den totale forening mellem den maskuline og feminine pol i hvert levende væsens højpsykiske struktur, som når sin fuldblydelse på grænsen til det rigtige menneskerige, er derimod *den kosmiske teknik til at fremkalde tilværelsens lys og kærlighed*. Dette er i dag målet for hele vor fysiske og biologiske udvikling. I det rigtige menneskerige findes der ikke længere mænd og kvinder, for alle er blevet dobbelpolede. Det er på grund af denne dobbelpolethed, at vi får kosmisk bevidsthed.

Så spørgsmålet er, om kvinder virkelig er ”uskyldige” ofre for mænds brutalitet? — Opdelingen af de evige væsner i to separate køn i dyreriget skaber en vis skjult magtkamp, ikke bare mellem rivaliserende væsner af samme køn, men også mellem han- og hunvæsner indbyrdes. Mandlige og kvindelige væsner matcher hinanden og spiller forskellige roller i løbet af udviklingen. Men fortsat gælder det, at ingen kan opleve noget, som man ikke selv har skabt. De primitive ”dyriske” sider hos mænd og kvinder viser sig blot i lidt forskellige udtryk.

Som tidligere nævnt repræsenterer de tilbagevendende energikombinationer, som vi selv engang har sendt ud, ikke *faktiske* hændelsesforløb. Det er i dette lys, at vi kan finde forklaringen på, at det hovedsageligt er kvinder, som er blevet og stadig bliver udsatte for *seksuelle overgreb*. Men det er en illusion at tro, at det ene køn generelt har udviklet en større humanitet end det andet lige nu. Der råder ingen principiel forskel i den ”ondskab”, som kvinder og mænd har påført deres medvæsner. Som eksempel på dette kan anbefales

en fransk dokumentar i to afsnit, under navnet Världens historia: *Nazismens kvinnor* (publiceret i svensk tv. d. 18. aug. 2020). Første del viser, hvor stor en del af Tysklands kvinder, der støttede deres ledere og deres politik passivt og aktivt under nazismen.

Ingen kan altså være uskyldig, kosmisk set, i forhold til sin ubehagelige skæbne, men det ligger uden for emnet at nærmere analysere forskellen mellem mænds og kvinders skæbne. Princippet er, at alle væsner uden undtagelse og uden hensyntagen til køn må gå igennem præcis lige meget mørke under udviklingens gang for senere at kunne opleve lige meget lys. For et videre studium af dette emne henvises til Martinus’ udførlige polanalyser, fortrinsvis i Livets Bog V, eller i Det Evige Verdensbillede III, indledningen til symbol 33.

Forsynet administrerer vores individuelle karma

I symbol 16, *Evighedslegemet*, ser vi, hvordan de forskellige karmabuer er tegnet ind i kredsløbsbaner af forskellige størrelser. Dette betyder, at en del af ens karma kommer tilbage hurtigere, mens andre energikombinationer, som væsnet sender ud, først vender tilbage efter et længere tidsrum, måske først i nogle af dets kommende inkarnationer. Et berettiget spørgsmål er, hvad der afgør omfanget af kredsløbet, og *hvornår* karmabuerne vender tilbage til væsnet. Det enkle svar er, at karmaen rammer os præcis, når det er formålstjenligt og på grund af vores eget iboende ønske om at ville ”stige” et trin op i vores humane udvikling.

Som tidligere nævnt kan karmabuerne *udskydes* eller *aktiveres*. Dette gør det muligt at opleve harmoniske perioder med mindre modstand. På den måde får væsnet sine ønsker og begær opfyldt. Livet er ikke bare udvikling, men som tidligere nævnt også i høj grad *underholdning*. Karmaen er altså ingen

straf, og ingen kan i et givent øjeblik leve op til et højere niveau end hvad, man har kunnet udvikle sig til.

Hvordan går det så til, at karmaen udskydes eller aktiveres? – Vi er kommet frem til selve ”trumfen i ærmet”, nemlig *Forsynets* overordnede rolle. Martinus forklarer ganske vist, hvordan alt, hvad vi oplever, er blevet ”skabt” af os selv. Men Forsynets rolle er at *administrere* den karma, vi har sendt ud. På denne måde følger vores individuelle udviklingsplaner en genial overjordisk pædagogik! Banalt udtrykt kan Forsynet ”sænke farten” af vores karmatiske tilgodehavender, ligesom Forsynet også er i stand til at ”sætte fart på”, så at karmaen ”bryder ind” hurtigere og på en gang. I dette tilfælde er der tale om *koncentreret* karma. Det er muligt i visse tilfælde at modtage karmaudløsninger, som stammer fra flere liv tilbage *samtidigt* eller under en forholdsvis kort og begrænset tidsperiode. Karmaen kan også udløses sammen med andre væsner, og dette kaldes så *kollektiv* karma. Som eksempel på dette findes naturkatastrofer og krig eller trafikulykker med flere mennesker indblandet. Men det, der ser ud som ”kollektiv” karma, er faktisk *individuel* karma, som udløses *sammen* med andre væsner, som har samme slags karma til gode. Ingen kan rammes af noget som helst, som man ikke selv er den absolut første årsag til.

På denne måde får hvert væsen lov til at opleve udviklings- og hvileperioder, hvilket skaber større kontrast og gavner dynamikken i udviklingen. Indimellem opleves sådanne skift inden for et enkelt liv, medens man i andre tilfælde må opleve et helt liv domineret af modstand. Efter en sådan intensiv udviklingsperiode kan man få lov at opleve en mere harmonisk inkarnation for at få tid til at ”fordøje” alt det ubehag, man tidligere har oplevet. Udviklingen kan altså veksle mellem perioder med fortrinsvis

”underholdning” eller ”udvikling” (Ifølge LB II stk. 488). Men det er kun i mødet med modstand, at vi udvikles. Når alting er lykkeligt og harmonisk, opleves livet som specielt behageligt, men det gavner ikke udviklingen lige så meget, som når man møder modstand og vanskeligheder.

At overvinde svære problemer

Undertiden oplever mennesker deres vanskeligheder som uoverstigelige problemer. Hvis man så ikke er bekendt med verdensaltets struktur, kan man lettere fristes til selvmord som en løsning. Foruden alle andre mørke konsekvenser, som følger af dette, indebærer det blot, at man møder nøjagtig samme vanskeligheder i et kommende liv. Ingen kan hoppe over noget trin i udviklingen. Et selvmord medfører altså, at man udskyder problemer, som man uundgåeligt må komme igennem og overvinde for at kunne gå videre, set ud fra et reinkarnationsperspektiv. Grundprincippet er, at intet menneske oplever større vanskeligheder, end man kan klare.

Der findes givetvis situationer, som er så svære, at man slet ikke kan se nogen udvej. Et eksempel på dette er uhelbredelige sygdomme, hvor man nedbrydes langsomt. Men selv ikke der er selvmord den bedste løsning. Man kan bede til Gud om at få lov til at slippe for alt for store smerter. Man kan også afstå fra ”livsforlængende” behandlinger. Der kan også være tale om en krigssituation, hvor en soldat tvinges til at vælge mellem at dræbe nogen eller selv at blive dræbt. Hvis man i den situation er beredt til hellere at ofre sit eget liv, er det sikkert, at man aldrig mere behøver at opleve noget lignende i fremtidige inkarnationer. Man ”betaler” definitivt sin ”krigskarma” og overgår til at blive en overbevist pacifist. I lignende pressede situationer kan det være en trøst at vide, at den, som forlader sit jordeliv, træder ind i en strålende åndelig verden fyldt af

varme, lys og guddommelig kærlighed. Undertiden medfører ”døden” en *befrielse*.

”Småkarma”

Martinus forklarer, at foruden den karma, som følger af at man har deltaget aktivt i krig, så skyldes en stor del af menneskers mørke skæbne den uhyggelige tradition, at man ernærer sig af animalske slagtede væsner, det vil sige vore yngre ”søskende” i udviklingen. Når vi er vokset ud af de udviklingsstadier, som har med *krig* og *kødspisning* at gøre, og når vi er blevet pacifister og vegetarer, så er de ubehag, som er tilbage at overvinde at betragte som *småkarma* ifølge Martinus’ egne ord. Der findes unægtelig en forbindelse mellem at dræbe sine medvæsner i krig og at medvirke til slagting af dyr ved at spise kød og fisk. Den kendte russiske forfatter Tolstoj havde ret, da han efter et besøg på et slagteri udtrykte, ”at så længe der findes slagterier, vil der også findes slagmarker”!

Det, der så står tilbage for os at gennemleve, handler ikke så meget om *fysiske* skader og lemlæstelse men i høj grad om vanskeligheder på det mentale plan, som beror på den såkaldte *polforvandling* (Ifølge Livets Bog V). Alle mennesker befinder sig mere eller mindre i den proces, som skal forvandle os til fuldkomne mennesker i Guds billede.

Foruden krig og kødspisning bør også den forfærdelige skik med at brænde sin afdøde krop i krematorier eller lignende nævnes. Dette er ifølge Martinus en ren sabotage over for de utallige befolkede mikroverdenen inde i vor krop, som stadig lever en tid, efter at vi selv er afgået ved døden. For yderligere analyser af dette emne anbefales bogen ”*Bisættelse*”.

Forsynet står bag alt det, der sker på jorden

Lad os vende tilbage til begrebet *Forsynet*! Vores kosmiske aura

er omgivet af en masse udløste energikombinationer i ”venteposition”. Forsynet er den store *pædagog*, og de overjordiske væsner, som indgår i denne gruppe, har et overordnet ansvar for hele jordkloden, samtidig med at de også overvåger hvert eneste individuelle væsen på vores planet. Forsynsvæsnerne ved nøjagtigt i hvilket øjeblik, det er mest formålstjenligt at ”slippe igennem” eller udløse de tilbagevendende energikombinationer, som vi selv har sendt ud engang.

Forsynet virker altså såvel i det store som i det mindre perspektiv. Alle store verdenshændelser, uanset om de er af behagelig eller ubehagelig natur, bestemmes og udløses af Forsynet: ”Det er dette Guddommens vidunderlige manifestationsredskab over for menneskeheden, vi udtrykker under begrebet ”Forsynet”. Disse væsener udgør således Guddommens organ for vekselvirkning med hvert enkelt jordmenneske. Det er igennem disse ophøjede kosmiske væsener, at Guddommen hører væsenernes bønner og tager stilling til disse. Det er dette Forsyn, der også udgør selve verdensgenløsningen. Gennem dette Forsyn styrer og leder Guddommen som nævnt hele menneskeheden udvikling, hele dens omskabelse fra dyr til menneske. Det er disse væseners kosmiske eller åndelige medarbejdere, der er at udtrykke som ”engle”. De ypperste af disse væsener er fremragende åndeligt udviklede uden dog at have nået det færdige stadium, som mennesket i Guds billede. Men de er stærkt på vej. Så er der alle de øvrige ufærdige væsener. De er også engle i den udstrækning, som deres udvikling i næstekærlighed gør det muligt. De er alle, således som Bibelen udtrykker det: ”... tjenende ånder, som udsendes til hjælp for deres skyld, der skulle arve frelse” (Hebr. 1,14) (*Det Evige Verdensbillede III*, symbol 33, stk. 71).”

I stk. 74 fortsætter Martinus med at berette om Forsynet: ”Hvis menneskene

således kunne blive fri for virkningerne af de onde handlinger, de har begået imod deres næste, ville de aldrig nogen sinde blive hverken intellektuelle eller alkærlige. Og de ville dermed være afskåret fra at kunne blive til mennesket i Guds billede efter hans lignelse. Men tro endelig ikke, at det skæbnebetyngede væsen er ladt alene. Det er altid overvåget af det af de ophøjede guddommelige væsener bestående Forsyn, og får overordentlig megen hjælp fra dette (*Det Evige Verdensbillede III*, symbol 33, stk. 74).” Den hjælp, Martinus her refererer til, er *bønnen* og den personlige *gudskontakt*, som beskrives som centrale fænomener i hele hans værk, Det Tredie Testamente!

Det er således Forsynet, som står bagved og udløser både de store verdensbegivenheder og menneskers personlige skæbner. Alt, hvad der sker,

står i udviklingens tjeneste og sigter hen imod — som slutresultat — trin for trin at genskabe den kosmiske bevidsthed i alle mennesker. Foruden de store verdensimpulser, som alle hver især på sin vis bidrager til at højne menneskehedens kulturelle niveau, rammes jorden også af *mindre impulser* med jævne mellemrum. Disse udløses også af Forsynet. Som et eksempel på sådanne impulser kan nævnes den meget pludselige forandring, som begrænsede tobaksrygning i offentlige rum overalt i verden. Et andet eksempel er den pandemi af coronavirus, som i skrivende stund hærger rundt omkring i alle jordens lande.

Så får Martinus selv det sidste ord: ”Og i kraft af denne enhed (= Forsynet, forfatterens kommentar) leder og styrer Gud verdensgenløsningen og verdenspolitikken og bestemmer alle ledende personer såvel i de mørke

som i de lyse manifestationer, såvel i krig som i fred; men naturligvis i kontakt med menneskenes lyse og mørke skæbnetilgodehavender. Bag menneskehedens tilsyneladende kaotiske tilværelse, og hvor alt ser ud som tilfældigheder, eksisterer der en altomfattende guddommelig verdensplan, der totalt styres og ledes af det førnævnte Forsyn. Det har fuldstændig kontrol over menneskehedens skæbne. Det har ikke til opgave at fritage menneskehedens fra dens mørke skæbne, dens krige og verdenskrige, dens ulykker og lidelser, så længe den hårdnakket ignorerer dette samme Forsyns kærlige advarsler. Dem er der nok af (*Det Evige Verdensbillede III*, symbol 33, stk. 74).”

© Ingemar Fridell
Nyhamnsläge 24-08-2020

”Hvis menneskene således kunne blive fri for virkningerne af de onde handlinger, de har begået imod deres næste, ville de aldrig nogen sinde blive hverken intellektuelle eller alkærlige. Og de ville dermed være afskåret fra at kunne blive til mennesket i Guds billede efter hans lignelse. Men tro endelig ikke, at det skæbnebetyngede væsen er ladt alene. Det er altid overvåget af det af de ophøjede guddommelige væsener bestående Forsyn, og får overordentlig megen hjælp fra dette (DEV III, symbol 33, stk. 74).”

Den hjælp, Martinus her refererer til, er *bønnen* og den personlige *gudskontakt*, som beskrives som centrale fænomener i hele hans værk, Det Tredie Testamente!

DET TREDIE TESTAMENTE

Martinus åndsvidenskab, alkærlighedens videnskab

Hvad det er – og hvad det ikke er

Det Tredie Testamente er fortsættelsen af Det Nye Testamente og Det Gamle Testamente.

Det er baseret på de kosmiske analyser, som Martinus har beskrevet i hovedværket:

Det Tredie Testamente/Livets Bog I-VII og Det Evige Verdensbillede I-IV.

Martinus fik som 30-årig en åndelig oplevelse, der gav ham kosmisk bevidsthed, og som satte ham i stand til at opfylde det løfte, Jesus gav til sine disciple:

“Jeg har endnu meget at sige jer, men I kan ikke bære det nu. Men når han, sandhedens ånd, kommer, skal han vejlede jer til hele sandheden“.

– Paulus sagde: “thi stykkevis erkender vi... men når det fuldkomne kommer, skal det stykkevis forsvinde. ...da skal jeg kende fuldt ud“.

Det Tredie Testamente viser ikke kun stykkevis de sandheder, som mere eller mindre er udtrykt i Bibelen og andre hellige bøger, men beskriver fuldt ud et nyt verdensbillede. Det er en helhedsforklaring, der viser at der er en logisk og kærlig mening i tilværelsen. Det er et forsvar for alt og alle og giver et optimistisk livssyn.

Det Tredie Testamente viser, at der bag verdensreligionernes tilsyneladende ulogiske indhold ligger klare intellektuelle perspektiver.

Enhver må selv foretage sin vurdering af sandhedsværdien i ***Det Tredie Testamente***.

Ingen skal føle sig bundet af noget som helst andet end sin egen opfattelse.

At ***Det Tredie Testamente*** nu er udgivet er en verdenshistorisk begivenhed, som verden endnu ikke kender.

Det Tredie Testamente

VISER BL.A. AT

- verdensaltet udgør et levende væsen – selve Guddommen.
- livet er som en korrespondance med og en bøn til Gud.
- universets grundtone er alkærlighed.
- i et evighedsperspektiv vil udviklingen vise at: “alt er såre godt”.
- tilværelsen er 100% retfærdig gennem reinkarnation og karma.
- ethvert levende væsen har en evig fortsættende tilværelse.
- formålet med tilværelsen er at opleve livet, udvikle næstekærlighed og tolerance over for alt og alle.
- det er logisk at være tolerant over for alle levende væsener.
- det er et forsvar for alt og alle.
- udvikling bevirker en evig fornyet livsoplevelse. Derfor er det absolut nødvendig, for en stadig bevidsthedsfornyelse, at opleve kontrasterne lys og mørke, behag og ubehag, godt og ondt, osv.
- det enkelte menneske vil, på grund af livserfaringer, lidelserne og oplevelsen af godt og ondt, blive mere og mere humant og kærligt og komme til at leve efter de evige livslove. (Men udvikling er en meget langsom proces).
- kontrasten til de nuværende ulykkelige tilstande vil blive, at alle engang

vil opleve en fuldstændig lykkelig tilværelse.

Det Tredie Testaments verdensbillede er illustreret ved hjælp af en række symboler. Formålet med dem er, at vise livets principper og strukturer, så de bliver lettere at overskue, opfatte og fastholde i bevidstheden.

Det Tredie Testamente, Martinus åndsvidenskab også kaldet alkærlighedens videnskab, er helt i overensstemmelse med den fysiske videnskabs sikre resultater.

HVAD DET IKKE ER:

- Giver ikke grundlag for dannelsen af et nyt trossamfund, en sekt eller forening, som man kan blive medlem af.
- Der er ikke knyttet nogen form for ceremonier eller ulogiske dogmer til det.
- Det indeholder ikke angreb på eller kritik af nogen, som har en anden overbevisning.
- Det skal ikke påvirke mennesker mod deres egne interesser og ønsker.

VÆRKET BESTÅR AF

Det Tredie Testamente, der er den samlede betegnelse for:

Livets Bog I-VII

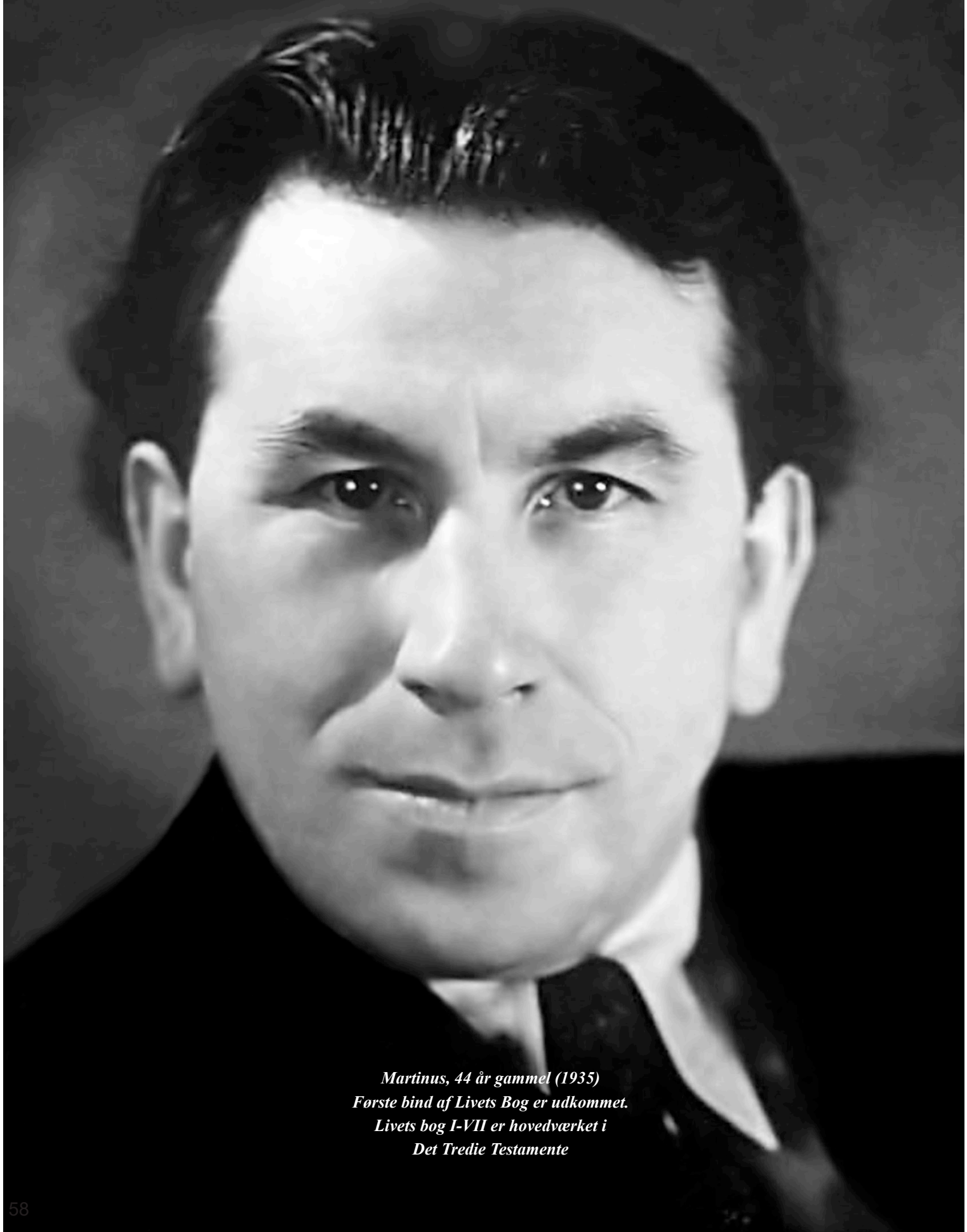
Det Evige Verdensbillede I-IV, som viser og beskriver de kosmiske symboler.

Logik, Bisættelse og ca. 30 mindre bøger.

OPLYSNINGER OM VÆRKET

livetsskole.info
thethirdtestament.info
dettredietestamente.info
das-dritte-testament.info
al-3ahd-al-thaaleth.info

Hvem var Martinus?

*Martinus, 44 år gammel (1935)
Første bind af Livets Bog er udkommet.
Livets bog I-VII er hovedværket i
Det Tredie Testamente*

Martinus deler hjemland med den store eventyrforfatter H.C. Andersen, som kunne gøre et eventyr ud af virke ligheden. Man kan sige det omvendte om Martinus. Han har gjort eventyret til virkelighed ved at forvandle religionernes evige kerne og kærlighedsbudskab til åndelig videnskab!

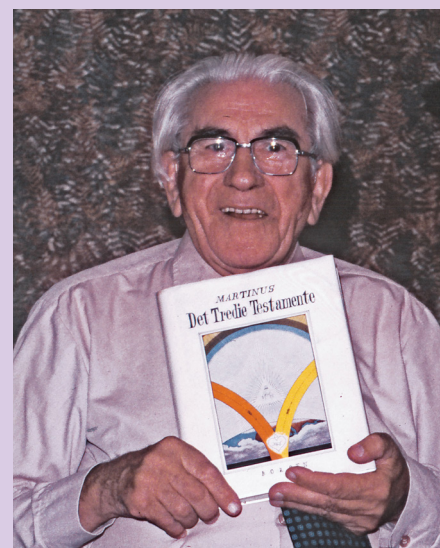
Martinus blev født i 1890 i Sindal i Nordjylland, hvor han voksede op hos plejeforældre på et lille husmandssted. Han fik ingen uddannelse udover den elementære skolegang. Hans ønske om at blive skolelærer gik ikke opfyldt pga. de ringe økonomiske kår. I stedet blev han røgterdreng, mejerist, oppasser, nattevagt, postbud og kontorist i København.

Det følgende er Martinus' egne ord fra manuskriptet til Det Tredie Testamente, Den intellektualiserede Kristendom

“I mit 31. år oplevede jeg en åndelig proces, der førte mig ind i en kosmisk mission. Det var en aften i marts måned 1921, at jeg således sad i fuldstændigt mørke i mit værelse på Nørrebro Runddel i København og koncentrerede mig på Gud. Og det var under denne koncentration på Gud og i dette totale mørke, at jeg i vågen dagsbevidst kosmisk vision kom til at opleve min dengang for mig selv ufattelige guddommelige kald else til intuitivt at klarlægge og manifestere som kosmisk videnskab det 'meget', som Jesus kunne have fortalt sine disciple, men som hverken de eller da tidens offentlige autoriteter og myndigheder var udviklede nok til at kunne fatte. Den Kristusvision, jeg oplevede, var ikke nogen drøm eller hallucination, men

en absolut vågen kosmisk dags bevidst oplevelse indebærende en tydelig tilkendegivelse af en mission, jeg skulle udføre. Allerede næste formiddag følte jeg, at jeg igen måtte meditere. Efter at jeg havde sat mig til rette i min kurvestol, der nu forekom mig at være opladet med en form for stærk åndeligt virkende kraft, fandt jeg et tørklæde for øjnene og befandt mig således i dybt mørke, men i absolut vågen dagsbevidst tilstand. Med ét var det som om jeg så ind i en halvmørk himmel, hvorover der bevægede sig en mørk skygge, som efterlod himlen mere lys. Denne skyggepassage hen over himlen skete flere gange, og for hver gang blev himlen mere lysende, indtil den udgjorde et blændende ocean af lys i guldets reneste farve, der overstrålede alt andet eksisterende lys. Det formede sig som tusinder af vibrende lodrette gyldne tråde, der totalt opfyldte rummet. Jeg befandt mig alene midt i dette guddommeligt levende gyldne lysvæld, men uden selv at fremtræde i nogen som helst synlig form. Jeg havde ingen organisme, ligesom alle skabte ting omkring mig, mit værelse, mine møbler, ja hele den materielle verden var helt forsvundet eller uden for sansernes rækkevidde. Det blændende gyldne lys med sine vibrerende gyldne lystråde havde optaget i sig alt, hvad der ellers er tilgængeligt for sansning eller livsoplevelse, men alligevel kunne jeg gennem det stærke gyldne lys dagsbevidst opleve, at jeg havde en levende eksistens uden for de fysiske fænomeners verden, uden for alt hvad der ellers fremtræder som skabte foreteelser. Jeg var uden for tid og rum. Jeg var ét med uendeligheden og evigheden. Jeg var i mit udødelige Jeg's element, det udødelige Jeg, der tilsammen med alle eksisterende levende væsens udødelige Jeg'er er

ét med verdensaltets Jeg eller evige ophav. Jeg var her ét med den gennem alle tider, gennem alle verdens kulturer, verdensreligioner, racer og folkeslag bevidst og ubevidst søgte, dyrkede og tilbødte evige almægtige, alvise og alkærlige Guddom.”

“
Martinus fremviser den 13. august 1978 sit eget designede omslag til sit værk. Han havde bestemt at værkets titel skulle staves Det Tredie Testamente, med “i” i ordet Tredie, “fordi det så pæneste ud sådan”. Han afviste at bruge ny retskrivning i titlen. Og det er jo forfatteren som har den endelige beslutning.

Martinus foran hovedsymbolet med Livets Bog.
Året er 1955. Arbejdet med de vigtigste kosmiske
analyser i Det Tredie Testamente er fuldført

Kristendommens fortsættelse, fornyelse og fuldkommengørelse

MARTINUS

DET TREDIE TESTAMENTE

Om sommeren

I samme grad som man formår at træne sig op til kun at leve for at gøre andre lykkelige og glade ved livet, er man i kontakt med den væremåde, som er sommerens princip, den væremåde der giver liv, den væremåde der lader ens ånd være hellig på samme måde, som Guds ånd er det.

Fra et foredrag i Klint søndag den 6. juni 1954. Senest bragt i Kosmos nr. 4/1985. Bearbejdet af Erik Gerner Larsson. Bearbejdelsen godkendt af Martinus.

Om karmaen

En overordenlig stor del af karmaen skyldes menneskenes forfærdelige slagteri og blodbade på millioner af dyr, hvis organismer de således dræber og spiser.

*Det Tredie Testamente,
Det Evige Verdensbillede II, side 182.*

Om Reinkarnationen

Reinkarnationen, død og fødsel er således i realiteten livets allerstørste kærlighedsprocesser.
*Det Tredie Testamente,
Bisættelse, kap. 158, side 203.*

Om alkærligheden

Alkærligheden er evnen til virkelig at kunne elske dem, der ikke kan lide os, dem, der bagtaler og forfølger os og på mange måder er generende og onde imod os.
*Det Tredie Testamente,
Den Intellektualiserede Kristendom, stk.26.*

Om tilgivelsen

Det var tilgivelse ikke blot syv gange, men indtil halvfjerdsindstyve gange syv gange, Kristus skulle indvi som en kommende verdenskultur.
*Det Tredie Testamente,
Den Intellektualiserede Kristendom, stk.7.*

Udleveringssteder af Den ny Verdenskultur

I DANMARK, SVERIGE OG NORGE

Oplysning om selvstændige studiegrupper og udleveringsteder af tidsskriftet

Den ny Verdenskultur: Udleveringssted **U** Studiegruppe **S**

Ballerup	3151 2434	U	Odense 2	2138 2638	U	S
Bogø By	2329 7658	U	Oslo	+47 9882 8168	U	
Broager	2393 7838	U	Sindal, Nordjylland	2628 4040	U	
Brøndby	2015 7811	U	Sorø	4026 5675	U	
Dragør	3034 0713	U	Store Heddinge	2342 7888	U	
Egernsund	2030 0850	U	Svaneke	2993 3085	U	S
Esbjerg	3054 5065	U	Søborg	4022 2252	U	
Gilleleje	6083 8008	U	Thy	2013 2989	U	S
Göteborg	+46 73677 9594	U	Tommerup	2138 5380		S
Holmegaard, Sydsjælland	2081 6044	U	Torup	6075 8855	U	
Horsens	2236 0179	U	Valby	3672 1750	U	
Jægerspris	3151 2434	U	Vanløse	2087 6006	U	S
Klint, Nykøbing Sj.	5378 5272	U	Viborg	2036 5580	U	S
Kolding	6174 8655	U	Vissenbjerg	6137 9037	U	
Kongens Lyngby	6070 7969	U	Aalborg	2628 4040	U	S
Nørre Alslev/Falster	3151 2434	U	Aarhus	4026 4094	U	S
Odense 1	2183 3434					S

Fremadrettet kan du få Den ny Verdenskultur på følgende måder:

Via vores ca. 15 årlige helsemesser og udstillinger i Danmark og evt. Norge.

Via vores foredrag i Livets Skole på Brøndbyøster Bibliotek, Kulturhuset Kilden (se s. 52).

Ved selv at afhente det på vores uddelingssteder. (Evt. tilbyd dig selv som udleveringssted, fremadrettet)

Eller ved at indsende en frankeret svarkuvert (i A4 format) med frimærke 70 kr. til:

Fonden Det Tredie Testamente, Vestre Gade 6A, 2605 Brøndby. Attn: Jan Langekær.

Vil du hjælpe med at fordele tidsskriftet fra Brøndby til et udleveringssted, så kontakt venligst Jan Langekær.

Hjælp til dannelse af nye studiegrupper og foredrag i Det Tredie Testamente

OPSTART

Vores team af frivillige har stor erfaring med opstart af studiegrupper, afholdelse af udstillinger, foredrag, kurser, og kan stille alt det nødvendige materiale af bøger, kosmiske symboler, studiemateriale og udstillingsdisplay til rådighed, samt give råd og dåd om dette og hint.

Så henvend dig til:
LIVETS SKOLE i Martinus åndsvidenskab
Vestre Gade 6A, Brøndbyøster
2605 Brøndby
Jan Langekær
Mobil: 2015 7811
livetsskole.info

Indtil vi ses igen

“Med næstekærligheden i sind og væremåde forsvinder den dødbringende tankespekulation, igennem hvilken man dygtiggør sig til at se “skæven i sin broders øje” uden nogen sinde at ville se “bjælken i sit eget øje”. Med fjernelsen af denne skævhed i den daglige livsopfattelse har man fundet alle sygdommes og mørke skæbners medicin nr. 1. Kun igennem den går vejen tilbage til livet. For kærlighedens strålende solskin må lidelsernes domæne vige.”

Det Tredie Testamente, Unaturlig træthed, kapitel 11.

//

Frihed og frivillighed

Den frihed, som Martinus her nævner, vil føles der, hvor der ikke er tvang eller kontrol, og hvor man frit kan komme og gå, – og frit kan give, hvad man har lyst til.

//

Martinus skriver i artiklen GAVEKULTUR:

“Udviklingens mest ufejlbarlige kendetegn viser sig ikke i form af, hvor meget man ejer, men derimod i form af, hvor megen glæde man er i stand til at føle ved at yde sin næste noget af det man ejer. Vort forhold til det “at give” er vort forhold til udviklingen.

Herpå ses det, hvor man står. Herpå ses det jordiske menneskes afstand fra at være et “færdigt” væsen, hvilket vil sige, den væsenstilstand, der i “Livets Bog” udtrykkes som “det rigtige menneske”. Dyrets natur er princippet “at tage”, – det virkelige menneskes natur er princippet “at give”.

Det Tredie Testamente, Gavekultur side 27

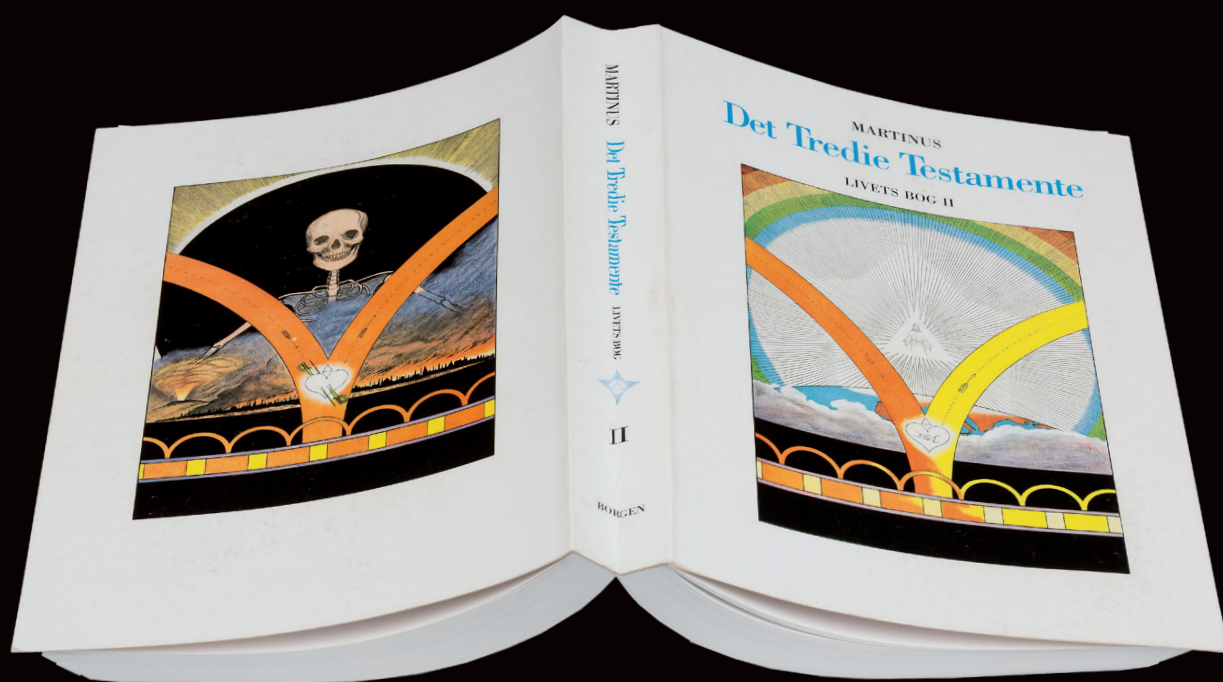
...”Da gaveprincippet er det modsatte af tvangsprincippet, vil det, overalt, hvor det udvikler sig, resultere i en større og større frihed for samfundet såvel som for de enkelte mennesker.”

Det Tredie Testamente, Gavekultur side 28

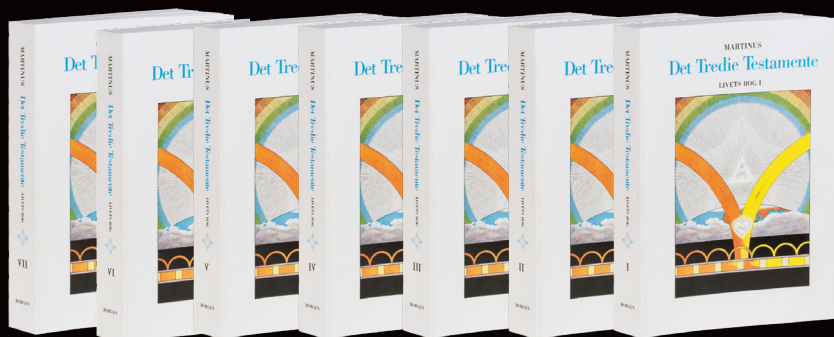
MARTINUS

DET TREDIE TESTAMENTE

Kristendommens fortsættelse, fornyelse og fuldkommengørelse

Bibelens fortsættelse og afslutning – Talsmanden den Hellige Ånd
Martinus åndsvidenskab – Alkærlighedens videnskab

LIVETS BOG I-VII

dettredietestamente.info
das-dritte-testament.info
thethirdtestament.info
al-3ahd-al-thaleth.info
livetsskole.info